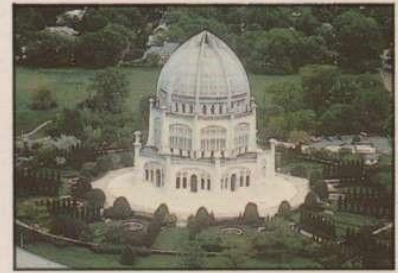

หน้าปก
[Cover]

เรื่องจริง
เกี่ยวกับ
การบริจาค
ให้
กองทุน
บาไฮ

เล่าโดย
กลอเรีย เฟซ

เรื่องจริงเกี่ยวกับการบริจาคให้กองทุนบาไฮ

**เรื่องจริงเกี่ยวกับ
การบริจาคให้กองทุนบาไฮ**
[Stories about Bahá'í Funds]

เล่าโดย กลอเรีย เฟซ
[retold by Gloria Faizi]

เว็บไซต์อย่างเป็นทางการ
ของชุมชนบาไฮประเทศไทย

[International Bahá'í Website
in English and other languages](#)

ฉบับแปลอย่างไม่เป็นทางการ (มิถุนายน 2560)
[Provisional Translation (June 2017)]

ศาสนาบาไฮ
[Bahá'í Faith]

สารบัญ
[Contents]

หน้าปก [Cover]	1
เรื่องจริงเกี่ยวกับการบริจาคให้กองทุนบาไฮ [Stories about Bahá'í Funds]	2
สารบัญ [Contents]	3
สักการะสถาน [Houses of Worship]	5
กองทุนนานาชาติ [The International Fund].....	26
ฮุคคุลลาห์ [Huqúqu'lláh].....	37
กองทุนแห่งชาติ [The National Fund]	44
เรื่องราวเกี่ยวกับกุหลาบ [The Story of the Roses]	50
ศูนย์กลางบาไฮ Bahá'í Centres.....	55
เรื่องอื่นๆ [Some Other Stories]	64
จดหมายจากเพื่อนที่คุณรู้จัก [A Letter From a Friend You Know]	81
การอ้างอิง [References].....	82
ผู้เขียนเรื่องให้หนังสือ [Contributors].....	83
ปกหลัง [Back Cover]	85

"เราต้องทำตัวเหมือนน้ำพุหรือตาน้ำซึ่ง
ปล่อยน้ำออกมาจากตัวเองโดยไม่ขาด
สาย เพื่อที่ว่าจะได้รับการเติมเต็มจาก
แหล่งที่มองไม่เห็นอยู่ตลอดเวลา การให้
อย่างต่อเนื่องเพื่อประโยชน์แก่เพื่อนมนุษย์
โดยไม่หวังเกรงความยากจนและวางใจใน
พระกรุณาที่ไม่รู้สิ้นของพระผู้เป็นบิดาของ
ความมั่งคั่งและสิ่งดีงามทั้งปวง คือเคล็ดลับ
ของการมีชีวิตที่ถูกต้อง"¹

ท่านศาสนิกบาล โซกิ เอฟเฟนดี

---

¹ *Lifblood of the Cause*, No. 1

สักการะสถาน

[Houses of Worship]

1

สักการะสถานที่สวยงามซึ่งบาไฮได้ช่วยกันสร้างขึ้นทั่วโลกดึงดูดศาสนิกชนศาสนาต่างๆ ให้เข้ามาสวดมนต์ร่วมกันด้วยความสามัคคีและถวายสักการะแด่พระผู้ทรงสร้างองค์เดียวกันของมนุษยชาติ มีการอ่านพระธรรมศักดิ์สิทธิ์ของศาสนาต่างๆ ของโลกในบรรยากาศที่สงบและร่มเย็นภายใต้สักการะสถานเหล่านี้และศาสนิกชนที่สวดฟังต่างก็คุ้นเคยกับพระธรรมคำสอนที่นำทางจากพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าที่ทรงส่งมาตามยุคสมัย เศษของอดีตที่มีต่อศาสนิกชนศาสนาอื่นถูกขจัดไปจากหัวใจของผู้ที่จริงใจและสายสัมพันธ์แห่งความเข้าใจก็ได้เชื่อมพวกเขาเข้าไว้ด้วยกันกับมนุษยชาติทั้งหมด

หลายคนที่ได้สัมผัสกับพระพรที่เปล่งออกมาจากสักการะสถานต่างตระหนักว่าอาคารที่มีคุณค่าเหล่านี้สร้างขึ้นด้วยความรักและความเสียสละของเหล่าบาไฮศาสนิกชน

เรื่องราวต่อไปนี้เป็นตัวอย่างหนึ่งในร้อยที่แสดงให้เห็นความเสียสละ

ขณะที่กำลังมีการก่อสร้างสักการะสถาน (หรือ Mashriqu'l-Adhkár²) ที่เมืองวิลเมตท์ในสหรัฐอเมริกา ช่วงนั้นอเมริกายังไม่มีบาไฮมากนัก และแม้ว่าบาไฮทั่วโลกช่วยกันบริจาคแต่ก็ยังขาดทุนทรัพย์ มีครั้งหนึ่งที่มีการเงินเข้าชั้นวิกฤต การก่อสร้างสักการะสถานหยุดชะงักเพราะขาดเงิน ธรรมสภาบาไฮแห่งอเมริกาบอกบุญให้บาไฮในชุมชนช่วยกันบริจาค มีการตอบสนองจากเพื่อนๆ อย่างท่วมท้นจนสามารถแก้วิกฤตให้ผ่านพ้นไปได้และการก่อสร้างสักการะสถานก็ดำเนินต่อไป

หนึ่งในบรรดาบาไฮศาสนิกชนที่เสียสละให้หมดคือสตรีสูงวัยคนหนึ่งซึ่งเป็นคนจิตใจบริสุทธิ์แต่ยากจนข้นแค้นไม่มีทรัพย์สินสมบัติทางโลก เธอเก็บหอมรอมริบอยู่นานและสามารถกันเงินส่วนหนึ่งไว้ใช้ฝังศพตนเอง

เมื่อเธอได้รับการร้องขอบริจาคแก่กองทุนสักการะสถานและตระหนักถึงความรีบด่วนที่จะให้สถานการณีนี้นี้ผ่านพ้นไป เธอจึงตัดสินใจมอบเงินจำนวนครึ่งหนึ่งที่ออมไว้สำหรับฝังศพให้แก่กองทุนสักการะสถาน จากนั้นไม่นาน เมื่อกองทุนยังขาดอีกเธอก็

² Literally: *The Dawning Place of the Praise of God*

เรื่องจริงเกี่ยวกับการบริจาคให้กองทุนบาไฮ

บริจาคส่วนที่เหลือให้ เธอบอกว่าสามารถนำร่างของเธอไปฝังที่สุสานคอนนาตาได้ และไม่จำเป็นต้องมีแผ่นหินจารึกหน้าหลุมฝังศพ

เรื่องนี้ยังไม่จบ เมื่อท่านศาสนิกบาลระดับบอญูให้มีผู้อาสาสมัครไปรับใช้ศาสนา และขอให้ศาสนิกชนนำสารที่รักษาโรคของพระบาฮาอุลลาห์ไปยังประชาชนที่ยังไม่เคยได้ยินศาสนาบาไฮ สตรีผู้นี้ ซึ่งในขณะนั้นมีอายุใกล้เก้าสิบปี ต้องนั่งเก้าอี้รถเข็น ได้อาสาสมัครไปยังประเทศลิเบียพร้อมกับสามีภรรยาคนหนึ่งซึ่งไปตั้งถิ่นฐานเพื่อรับใช้ศาสนาที่เมืองทิโปลี สตรีผู้นี้บอกว่าเธอต้องการฝังร่างของเธอที่ลิเบียในนามของผู้รับใช้ศาสนาของพระเจ้า

หลังจากที่เธอเดินทางถึงประเทศลิเบียได้ไม่นานเธอก็ถึงแก่กรรม วิศวกรในการรับใช้ของเธอได้รับการสดุดีจากบาไฮในหลายประเทศทั่วโลก กลุ่มเพื่อนจากหลายประเทศที่มีความรักใคร่เธอได้จัดงานฝังศพและสวดมนต์ ณ ที่ฝังศพของเธออย่างสมเกียรติ ท่านศาสนิกบาลให้ฉายาว่าเธอเป็นผู้ที่พลีชีพเพื่อศาสนา และได้ตั้งแผ่นหินจารึกหน้าหลุมศพที่สวยงามให้เธอด้วย ท่านศาสนิกบาลยังได้กล่าวอีกด้วยว่า ในอนาคต ผู้ที่ได้รับทราบเรื่องราวนี้จะห่มเทพีพยากรณ์และจะยื่นหัตถ์ลุกขึ้นอาสาสมัครรับใช้ศาสนา

สตรีในเรื่องนี้มีนามว่า **คุณเอลลา เบลเลย์**

2

สักการะสถานที่เมืองวิลเมตที่มีความพิเศษอย่างยิ่งเพราะพระอับดุลบาฮาได้วางศิลาฤกษ์สักการะสถานที่แห่งนี้ หินก้อนนี้ก็มีเรื่องราวเล่าให้เราฟังด้วยเช่นกัน

เนตตี้ ทอปบิน เป็นบาไฮชาวอเมริกันซึ่งมีอาชีพเป็นช่างเย็บผ้า รายได้แทบจะไม่พอเลี้ยงดูครอบครัว ไม่พอจ่ายค่าเช่าบ้านซึ่งอยู่ในเขตคนยากจนในชิคาโก แม้จะยากจนเช่นนี้เธอก็ยังเจียดเหรียญที่มีอยู่เล็กน้อยบริจาคให้แก่กองทุน ตอนที่บาไฮเริ่มรวบรวมเงินทำบุญบริจาคกองทุนสร้างสักการะสถานที่กำลังสร้างอยู่ใกล้เมืองชิคาโก เนตตี้รู้สึกเศร้าที่เธอไม่สามารถบริจาคให้เท่าที่ใจหวัง เธอสวดมนต์อย่างตั้งใจขอให้เธอสามารถทำบุญบริจาคให้กับสักการะสถานที่แห่งนี้ซึ่งเป็นแห่งแรกในทวีปอเมริกา

คืนหนึ่ง เธอฝันว่าเธอได้ยินเสียงบัญชาให้เธอก่อนหินก้อนหนึ่งให้สักการะสถานที่แห่งนี้ การค้นหาหินก้อนนี้กลายเป็นกิจธุระส่วนตัวสำหรับเนตตี้ เธอเริ่มมองหาหินก้อนนี้ แล่งที่ไปหาแห่งหนึ่งเป็นสถานที่ก่อสร้างซึ่งไม่ห่างจากบ้านที่เธออยู่มากนัก ที่นั่น เธอเห็นก้อนหินกองรวมกันอยู่ เธอจึงไปถามหัวหน้าช่างก่อสร้างว่าจะอนุญาตให้เธอเลือกหินและขอไปใช้ได้ไหม หัวหน้าตอบเธอว่า "คุณจะไปมากเท่าใดก็ได้ ทั้งหมดที่เหลืออยู่ที่นี่ไม่มีประโยชน์อะไรกับเราแล้ว"

เรื่องจริงเกี่ยวกับการบริจาคให้กองทุนบาโฮ

เน็ตตี้ตื่นเต้นที่ได้พบหินที่เธอต้องการจากกองหินเหล่านั้น ตอนนี้เธอต้องนำมันไปยังสถานที่ที่จะสร้างสักการะสถานซึ่งอยู่ห่างไปพอสมควร เธอกลับบ้านไปเอารถเข็นเด็กเล็กคันเก่าที่เธอเก็บไว้ จากนั้นก็ไปขอให้บาโฮวัยสูงอายุคนหนึ่งที่บ้านอยู่ใกล้กันมาช่วยขนก้อนหินก้อนนั้น ทั้งสองช่วยกันยกหินใส่รถและขึ้นไปขึ้นรถราง เน็ตตี้หว่านล้อมให้พนักงานเก็บเงินอนุญาตให้เธอนำรถเข็นขึ้นรถรางโดยไม่สนใจสายตาของผู้โดยสารคนอื่นๆว่าจะคิดอย่างไรกับเธอและกับก้อนหินในรถเข็นเด็ก

เน็ตตี้และเพื่อนต้องขึ้นรถรางสองต่อกว่าจะมาถึงเมืองวิลเมตท์ซึ่งที่ดินได้ถูกซื้อเพื่อก่อสร้างสักการะสถาน ทั้งสองช่วยกันผลักรถเข็นไปยังจุดที่เตรียมไว้สำหรับวางศิลาฤกษ์แต่รถเข็นเด็กเกิดเสียขณะถูกเข็นไปถึงที่นั่นซึ่งอยู่ไม่ไกลกันนัก เน็ตตี้ไม่ยอมแพ้ เธอขอให้เด็กชายคนหนึ่งซึ่งกำลังเข็นรถเข็นของอยู่ให้ช่วย ทั้งสามช่วยกันย้ายก้อนหินจากรถเข็นเด็กไปใส่ในรถเข็นของและช่วยกันผลักรถจนถึงที่ดินสร้างสักการะสถาน ทั้งสามต้องการขนหินไปยังจุดกึ่งกลางของที่ดินแต่รถเข็นของก็เกิดไปชนกับอะไรบางอย่างทำให้พลิกคว่ำและหินก็ร่วงจากรถสู่ดิน

ห้องในสักการะสถานที่เมืองชิคาโก สหรัฐอเมริกา และศิลาฤกษ์

เป็นเวลาเกือบสองปีที่หินก้อนนั้นยังคงถูกทิ้งไว้ในสภาพเช่นนั้นซึ่งอยู่ในตำแหน่งสุดเขตที่ดิน ต่อมาวันหนึ่ง บาโฮศาสนิกชนมารวมตัวกันเพื่อทำพิธีสร้างสักการะสถาน โดยมีพระอับดุลบาฮาเป็นประธานในพิธี ท่านนาย (พระอับดุลบาฮา) เดินอย่างเงิบๆ ตรงไปยังก้อนหินของเน็ตตี้ ท่านได้ชี้ไปที่หินก้อนนั้นพร้อมกับกล่าวว่าหินก้อนนี้คือศิลาฤกษ์ของสักการะสถานแห่งนี้ บาโฮบางคนก็รู้เกี่ยวกับเรื่องราวของหินก้อนนี้ต่างประหลาดใจเพราะไม่มีใครเรียนให้พระอับดุลบาฮาทราบเกี่ยวกับที่มาของหินก้อนนี้

เรื่องจริงเกี่ยวกับการบริจาคให้กองทุนบาโฮ

ด้วยความช่วยเหลือของเพื่อนศาสนิกชนสองสามคนได้นำหินก้อนนั้นวางเป็นถกษ
ในการก่อสร้างสักการะสถานแห่งนี้

บัดนี้เน็ตตีได้รับคำตอบจากบทสวดมนต์แล้ว สำหรับสักการะสถาน ไม่มีสิ่งใดที่มีค่า
มากไปกว่าหินก้อนนี้

3

*"ในระยะยาว ความอดทน ความจริงใจและความกระตือรือร้นจากใจจะเป็น
เครื่องประกันความสำเร็จของสักการะสถานอันเป็นที่รักของเรา"* ³

ท่านศาสนิกบาล โชกิ เอฟเฟนดี

4

ข้ามมหาสมุทรแอตแลนติกไปประเทศอังกฤษ ที่นั่นมีบาโฮผู้เยาว์คนหนึ่งชื่อ **นอรา
ครอสเลย์** เธอได้ยื่นเรื่องราวเกี่ยวกับโบสถ์ที่กำลังสร้างในอเมริกา เธอไม่มีเงินแต่
ต้องการมีส่วนร่วมในการก่อสร้างสักการะสถานแห่งนั้น ดังนั้นเธอจึงมอบของขวัญ
อันมีค่าที่สุดให้ นั่นคือ ผมที่ยาวสลวยของเธอ เธอตัดมันและส่งไปขายเพื่อนำเงินที่
ได้ไปทำบุญบริจาคที่สักการะสถานพร้อมจดหมายถึง ดร.เอสเซลมอนท์ ดังนี้ "คุณ
อาจจะคิดว่าสิ่งที่ดิฉันส่งมาให้ดูแปลก แต่ดิฉันยากจนมากและไม่สามารถส่งเงินมา
บริจาคได้ ดังนั้นดิฉันจึงตัดผม... ยอมรับว่านี่คือสิ่งที่สละมาให้ เพราะผมปอยนี่คือสิ่ง
เดียวที่เป็นความงามที่ดิฉันมี ไม่มีอะไรเทียบได้กับสิ่งที่ท่านนายให้กับดิฉัน... ดิฉัน
สละได้แม้กระทั่งชีวิตถ้าจำเป็น...."

นี่คือจดหมายที่พระอับดุลบาฮา เขียนถึงสตรีผู้นี้ ดังนี้

*"ดูกร บุตรสาวแห่งอาณาจักรอันเป็นที่รักยิ่ง จดหมายที่เจ้าได้เขียนถึง ดร.
เอสเซลมอนท์ ได้ถูกส่งต่อมายังดินแดนแห่งความมุ่งมั่น ⁴ เราได้อ่านด้วย
ความตั้งใจอย่างยิ่ง ในด้านหนึ่ง เรามีความประทับใจอย่างลึกซึ้ง เพราะเจ้า
ได้ตัดปอยผมอันสวยงามมาให้อย่างสละแล้วซึ่งสิ่งทั้งหลายในโลกนี้ ด้วย
ความเสียสละในหนทางของอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า ในอีกด้านหนึ่ง
เรามีความปีติยินดีอย่างยิ่ง เพราะบุตรสาวอันเป็นที่รักคนนี้ได้แสดง
ความรู้สึกรักออกอย่างชัดเจนถึงการอุทิศตนถวายส่วนที่มีค่าส่วนหนึ่งของ
ร่างกายของเธอให้ในหนทางแห่งศาสนาของพระผู้เป็นเจ้า หากก่อนที่เจ้า
จะตัด ถ้าเจ้าขอความเห็นจากเรา เราก็จะไม่ยินยอมให้เจ้าตัดปอยผมอัน
งามสลวยของเจ้าแม้แต่เพียงเส้นเดียว เพราะตัวเราเองจะบริจาคให้สักการะ
สถานในนามของเจ้า อย่างไรก็ตามการดีคุณธรรมที่เจ้าบำเพ็ญครั้งนี้ก็เป็น*

³ *Lifblood of the Cause*, No. 17

⁴ ดินแดนศักดิ์สิทธิ์

เรื่องจริงเกี่ยวกับการบริจาคให้กองทุนบาไฮ

ประจักษ์พยานต่อน้ำใจแห่งการอุทิศตนถวายอย่างประเสริฐ ที่จริงแล้ว เจ้าได้สละชีวิตและเจ้าจะได้รับผลบุญอันยิ่งใหญ่ทางจิตวิญญาณ ขอให้เจ้าจงมั่นใจว่า ในแต่ละวันที่ผ่านไปเจ้าจะยิ่งเจริญก้าวหน้าและจะยิ่งมีความมั่นคง แน่วแน่ ความการุณย์ที่ประทานมาจากพระบาฮาอุลลาห์นั้นจะรายล้อมเจ้า และข่าวดีจากสวรรค์ถูกประทานมาให้เจ้า แม้ความเสียสละจะเป็นเพียงเส้นผม กระนั้น เจ้าก็จะได้รับการเติมเต็มด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และแม้ว่าสิ่งที่เจ้าถวายให้ในหนทางของพระผู้เป็นเจ้าจะเป็นเพียงส่วนหนึ่งของร่างกายของเจ้าที่มีวันเสื่อมสลายไป กระนั้น เจ้าก็จะได้รับของขวัญจากวิมาน จะได้เห็นความงามของสวรรค์ จะได้รับความรุ่งเรืองอันไม่มีวันรู้สิ้น และจะได้รับชีวิตนิรันดร”⁵

พระอับดุลบาฮา

5

พระอับดุลบาฮาสนับสนุนให้บาไฮทั่วโลกส่งเงินทำบุญบริจาคให้แก่กองทุนสร้างสักการะสถานในเมืองวิลเมตท์ ในเวลานั้นมีชุมชนบาไฮในเมืองปุนา อินเดีย มีบาไฮเพียงไม่กี่ครอบครัวซึ่งยังยากจนมาก เมื่อพวกเขาได้รับข่าวนี้จากพระอับดุลบาฮา พวกเขาพากันมาชุมนุมกันเพื่อรวบรวมเงินทำบุญบริจาคทุกครั้งที่มิจานฉลองบุญสืบเก้าวัน

แม้ว่าเงินที่รวบรวมได้จะไม่มากมายนัก ธรรมสภาบาไฮท้องถิ่นก็ตระหนักในความเสียสละที่เพื่อนๆ ช่วยกันทำบุญให้แก่การก่อสร้างสักการะสถาน ในงานฉลองบุญครั้งหนึ่ง ธรรมสภาบาไฮท้องถิ่นตัดสินใจถามบาไฮที่เสียสละเพื่อทำบุญบริจาคว่าเขาหรือเธอสะสมเงินบริจาคจำนวนนี้ได้อย่างไร แม้หลักคำสอนของบาไฮไม่อนุญาตให้มีการถามเกี่ยวกับการบริจาค แต่บาไฮศาสนิกชนในระยะเริ่มแรกยังไม่ได้ตระหนักถึงหลักคำสอนข้อนี้ และด้วยบาไฮในท้องถิ่นนั้นต่างก็มีฐานะยากจนและใกล้ชิดกันเหมือนญาติ จึงไม่แปลกที่พวกเขาจะถามกันเกี่ยวกับเรื่องเงินและการทำบุญบริจาค

มีสามเรื่องเกี่ยวกับการทำบุญที่ประทับใจมาก เรื่องแรกเป็นเรื่องเกี่ยวกับชายชราผู้หนึ่งซึ่งทำบุญบริจาคให้สิบแอนนา⁶ เขาเล่าว่า "ทุกเช้าผมใช้เงินซื้อชากับขนมปังหนึ่งแผ่นเป็นอาหารเช้า พรุ่งนี้ ผมจะไม่ทานอาหารเช้า" คนต่อมาบริจาค หกแอนนา⁷ ผู้ทำบุญบริจาคเงินจำนวนนี้เป็นหญิง เธอเล่าว่า "ทุกคนทราบดีแล้วว่าสามีของฉันป่วยหนักขนาดไหน เราไม่สามารถซื้อยาเต็มขวดได้ตามที่หมอสั่ง ฉันจึงซื้อยาคึ่งละสองเม็ดราคาหกแอนนาให้เขาทานทุกวัน เมื่อเย็นนี้ก่อนที่จะมางานฉลองบุญนี้ สามีของฉันสั่งฉันว่า "ฉันขอให้เธอช่วยนำเงินหกแอนนาที่จะซื้อยาให้ฉันพรุ่งนี้แก่

⁵ *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, p. 96

⁶ หน่วยเงินอินเดียในสมัยนั้นเงินจำนวนนี้มีค่าประมาณ 2.75 บาทในปัจจุบัน

⁷ เงินจำนวนนี้มีค่าประมาณ 1.75 บาทในปัจจุบัน

เรื่องจริงเกี่ยวกับการบริจาคให้กองทุนบาไฮ

กองทุนสักการะสถาน” เขาไม่ฟังคำคัดค้านของฉัน และว่า ถ้าฉันซื้อยามา เขาก็จะไม่ทานยานั้น” เรื่องที่สามผู้บริจาคทำบุญให้มากน้อยคือเป็นจำนวน สิบลูปี⁸ ทุกคนประหลาดใจมากเพราะว่าคนที่ทำบุญบริจาคคนนี้จัดว่ายากจนที่สุดในชุมชนเพื่อนในงานจึงถามเขาว่า “คุณทำอะไรถึงได้บริจาคให้มากเช่นนี้?” ชายผู้นี้ตอบอย่างอายๆ ว่า “คืออย่างนี้ ทุกๆ ฤดูหนาวที่อากาศเย็นมากในตอนกลางคืน ผมจะซื้อกระสอบปานหลายใบจากร้านขายของชำและเย็บกระสอบเหล่านั้นให้ติดกันเป็นผืนใหญ่เพื่อใช้ห่ม แต่เมื่อปีที่แล้วผมทรมาณมากจากอากาศที่หนาวเหน็บ ผมจึงคิดว่า จะสะสมเงินทุกบาททุกสตางค์ที่หาได้ในปีนี้เพื่อซื้อผ้าห่มดีๆ สักผืนหนึ่งไว้ใช้ ตอนนี้ผมเก็บเงินได้สิบลูปีซึ่งก็เพียงพอแล้ว แต่ผมมาคิดดูอีกทีก็เห็นว่าการก่อสร้างสักการะสถานมีความสำคัญมากกว่า ผมใช้ผ้ากระสอบปานห่มต่อไปอีกปีหนึ่งก็ได้”

6

เมื่อครั้งที่พระอับดุลบาฮาฟานักอยู่ในอเมริกา ท่านจะไม่รับของขวัญจากบาไฮศาสนิกชน บาไฮบางคนปรารถนาจะถวายเงินทุนแก่ท่านเพื่อว่าท่านจะได้ใช้เดินทางอย่างสะดวกสบาย แต่ท่านปฏิเสธที่จะรับ ท่านกล่าวว่า "ขอให้เจ้านำไปให้คนยากจนในนามของเรา ก็จะเหมือนกับที่เราให้เขาด้วยตนเอง"⁹

แม้กระนั้น ในช่วงสองสามวันที่พระอับดุลบาฮาฟานักอยู่ในสหรัฐฯ บาไฮในนิวยอร์กหลายคนซื้อของขวัญมามอบแต่สมาชิกในครอบครัวของท่าน หลายคนไม่ยอมจากไปจนกว่าพระอับดุลบาฮาจะยอมรับของขวัญของพระองค์ เพื่อตอบสนองคำขอนี้ พระอับดุลบาฮาตอบพวกเขาดังนี้

“เราขอบใจในการรับใช้บริการของเจ้าทั้งหลาย จริงๆ แล้ว เจ้าได้รับใช้เรา ได้มีความเอื้อเฟื้อ ช่วยและกระจายกลิ่นหอมหวานแห่งสวรรค์ทุกเช้าค่ำ เราจะไม่ลืมการอุทิศรับใช้ของพวกเจ้า เพราะพวกเจ้าไม่มีเจตนาอื่นใดนอกจากในความปิติยินดีของพระผู้เป็นเจ้า ไม่ปรารถนาลาภยศใดนอกจากจะเข้าไปสู่อาณาจักรของพระองค์ บัดนี้เจ้าได้นำของขวัญมาให้ครอบครัวของเรา การให้นี้เป็นที่สรรเสริญยิ่งนัก แต่ไม่มีของขวัญใดล้ำเลิศไปกว่าของขวัญแห่งความรักของพระผู้เป็นเจ้าซึ่งถูกหนุนถนอมไว้ในคลังของหัวใจ ของขวัญทางโลกได้มาแล้วก็ผ่านไป แต่ของขวัญแห่งความรักของพระผู้เป็นเจ้านั้นยังยืนอยู่ชั่วนิรันดร์ ของขวัญที่มอบให้เหล่านี้ในที่สุดแล้วก็จะมลายสิ้นไป แต่ความรักพระผู้เป็นเจ้าจะคงอยู่ชั่วนานในหัวใจของในทุกภพของพระผู้เป็นเจ้า ดังนั้นเราจะนำความรักของพวกท่านไปเขาเหล่านั้น¹⁰ ซึ่งความรักนี้เป็นของขวัญที่ยิ่งใหญ่ที่สุด

⁸ มีค่าประมาณ 43.75 บาทในปัจจุบัน

⁹ *Bahá'í Journal*, p. 13

¹⁰ ครอบครัวของพระศาสดา

เรื่องจริงเกี่ยวกับการบริจาคให้กองทุนบาไฮ

“บัดนี้ เท่ากับว่าเราได้รับของขวัญเหล่านี้แล้ว แต่เราขอมอบหมายให้เจ้านาของเหล่านี้ไปขายและส่งเงินที่ได้ไปยังชิคาโกเพื่อใช้ก่อสร้างสักการะสถานที่นั้น”¹¹

7

ในอิหร่าน ธรรมสภาบาไฮแห่งชาติได้พิมพ์ภาพสักการะสถานที่ที่จะสร้างในเมืองวิลเมตต์ เด็กบาไฮต่างพากันซื้อภาพเหล่านั้นด้วยเหรียญที่พวกเขารวบรวมได้

บาไฮวัยผู้ใหญ่ก็ร่วมเสียสละระดมเงินทุนก่อสร้างสักการะสถานที่นั้นด้วยเช่นกัน พระอับดุลบาฮาเล่าเรื่องเกี่ยวกับแม่หม้ายคนหนึ่ง ในอิหร่านซึ่งสามิได้พลีชีพเพื่อศาสนา เธอต้องเลี้ยงดูลูกน้อยสองคนด้วยการถักถุงเท้าขาย เมื่อเธอได้ทราบเกี่ยวกับโครงการก่อสร้างสักการะสถานที่เมืองวิลเมตต์ เธอตัดสินใจส่งเงินที่ได้จากการขายถุงเท้าทุกคู่บริจาคแก่สักการะสถานที่นั้น

มีคนอื่นอีกหลายคนที่ทำเช่นนี้ พวกเขาขายแม้กระทั่งเสื้อผ้าเพื่อส่งเงินบริจาคแก่สักการะสถานที่ในอเมริกา ทั้งๆ ที่ทราบดีว่าพวกเขาจะไม่มีโอกาสได้ไปสวดมนต์ภายใต้หลังคาของสักการะสถานที่แห่งนี้

8

ตอนที่บาไฮในอิหร่านรวบรวมเงินบริจาคสำหรับสร้างสักการะสถานที่ในอเมริกา มีหญิงที่ยากจนคนหนึ่งซึ่งไม่ได้ทราบข่าวนี้เลย หญิงคนนี้มีรายได้เพียงเล็กน้อยด้วยการอบขนมปังขาย เธอตั้งใจที่ไม่มีใครบอกบุญให้เธอบริจาคทำบุญแก่สักการะสถานที่แห่งนี้

เธอไม่มีเงินจะให้ แต่มีตุ้มหูเก่าคู่หนึ่ง เธอขายมันและนำเงินไปทำบุญบริจาค เธอกล่าวว่า “พระเจ้าเป็นนายทรงกรุณาให้เราแต่ละคนสามารถทำบุญเท่าที่เราทำได้”

9

มีบาไฮคนหนึ่งซึ่งอาศัยอยู่ในดินแดนศักดิ์สิทธิ์สัญญาว่าจะบริจาคสองปอนด์¹² แก่การก่อสร้างสักการะสถานที่ในอเมริกา ตอนสายของวันนั้นเขาก็ได้ติดต่อกับเพื่อนที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการทำสัญญานี้ แล้วบอกว่าเขารู้สึกว่าจำนวนที่สัญญาจะให้นั้นน้อยเกินไป เขาจึงแจ้งเปลี่ยนจากสองปอนด์เป็นห้าปอนด์ ก่อนสิ้นวันนั้น เขาตัดสินใจว่าจะบริจาคเพิ่มอีก เขาจึงติดต่อเพื่อคนนั้นอีกครั้งหนึ่ง และขอให้เขาบันทึกจำนวนที่ประสงค์จะบริจาคเพิ่มขึ้นอีกเป็นเก้าปอนด์ ทั้งหมดนี้อุทิศทำบุญบริจาคให้แก่การก่อสร้างสักการะสถานที่

¹¹ *Bahá'í Journal*, p. 13

¹² A pound was the basic monetary unit of Israel until พ.ศ. 2523 (ค.ศ. 1980).

วันรุ่งขึ้น นายจ้างเรียกเขาไปพบ ชายผู้นี้หวังใจว่าจะถูกไล่ออก แต่เขากลับประหลาดใจที่นายจ้างบอกว่าเขาได้รับเงินเดือนเพิ่มขึ้นอีกสี่ปาดาละสองปอนด์

10

“บรรดาผู้เป็นมิตรของพระผู้เป็นเจ้าในทุกแห่งหนในโลกจะต้องยืนหยัดขึ้นเพิ่มการทำบุญบริจาคด้วยหัวใจและจิตวิญญาณ ร่วมช่วยกันรวบรวมกองทุนนี้เพื่อส่งไปโลกตะวันตก เพื่อจะเป็นที่รู้จักและเป็นประจักษ์พยานทั่วจักรวาลว่าบาไฮศาสนิกชนในตะวันออกและตะวันตกต่างเป็นสมาชิกของบ้านเดียวกันและเป็นลูกหลานของพระผู้เป็นนายองค์เดียวกัน ชาวตุรกี ชาวเปอร์เซีย ชาวปาซี ชาวอเมริกัน ชาวฮินดูและชาวอัฟริกันทั้งหมดนี้ อยู่ในกองทัพธรรมเดียวกันและเป็นเพื่อนร่วมงานกัน และทั้งหมดยืนหยัดขึ้นเพื่อช่วยเหลือกันและกัน โดยไม่ถือเขาคือเรา”¹³

พระอับดุลบาฮา

11

บาไฮศาสนิกชนคนหนึ่งในเมืองชิคาโกมีอาชีพรับสอนเปียโน สุภาพสตรีท่านนี้มีจิตปรารถนาจะช่วยสมทบเงินทำบุญสร้างสักการะสถานเช่นเดียวกับผู้อื่น แต่เธออยากจนมากและไม่เคยมีเงินมากพอจะบริจาคได้เลย เธออาศัยอยู่ในห้องแคบๆ และไม่ใคร่จะมีอาหารดีๆ รับประทาน ทุกวันสิ้นเดือนเงินที่หาได้ก็ไม่มีเหลือ

ที่สุดแล้ว เธอตัดสินใจไม่เดินทางด้วยรถรางแต่ใช้วิธีเดินไปสอนเปียโนตามสถานที่ต่างๆ และมีเงินสองสามเซ็นต์ที่สะสมได้ไปบริจาคให้แก่กองทุน เวลาผ่านไปจนการก่อสร้างสักการะสถานใกล้แล้วเสร็จ สุภาพสตรีคนนี้ ซึ่งอาศัยอยู่ห่างจากเมืองวิลเมตต์เพียง 25 กิโลเมตรจึงสามารถรวบรวมเงินเป็นค่าตัวรถประจำทางไปยังสักการะสถานที่เธอมีส่วนช่วยสร้าง

12

ครั้งหนึ่งมีประกาศด่วน เชิญชวนให้บาไฮศาสนิกชนในอเมริกาทำบุญบริจาคซื้อที่ดินสำหรับก่อสร้างสักการะสถานในเมืองชิคาโก ก่อนถึงกำหนดปิดรับบริจาค มีบาไฮศาสนิกชนที่มีฐานะร่ำรวยคนหนึ่งบริจาคเงินให้จำนวนมากเพราะคาดเดาว่าจำนวนที่ต้องการนั้นจะไม่ได้ครบตามกำหนด มีบาไฮอีกหลายคนเช่นกันที่ตอบสนองใบประกาศบอกบุญด้วยการบริจาคให้แก่กองทุนจำนวนมากจนเพียงพอ กับความต้องการ บาไฮคนที่บริจาคให้จำนวนมากนั้นจึงขอให้ใช้เงินที่เขาทำบุญนั้นไปซื้อที่ดินเพิ่มเติมสำหรับสักการะสถาน

¹³ *Star of the West*, Vol. I, No. 4, p. 14

13

ครั้งหนึ่งที่มีความต้องการเงินด่วนเพื่อใช้ในการก่อสร้างสักการะสถานที่เมืองวิลเมตต์ ทานศาสนิกบาลได้ส่งสิ่งของพิเศษบริจาคให้แก่สักการะสถาน สิ่งนั้นคือพรมาจากพระสถูปของพระบาฮาอุลลาห์ซึ่งอยู่ที่เมืองบาห์ลี

ปัจจุบัน พรมผืนนี้ถูกแขวนอยู่ในห้องโถงชั้นล่างของสักการะสถานแห่งนั้น

14

มีบันทึกเรื่องราวที่น่าสนใจสองสามเรื่องเกี่ยวกับการทำบุญบริจาคให้แก่สักการะสถานในวารสารที่พิมพ์โดยบาไฮศาสนิกชนในอเมริกา ดังนี้

คุณ จ. บาไฮในกรุงวอชิงตันดีซี บริจาคปอยผมแก่กองทุนสักการะสถาน

นาฬิกาข้อมือล้ำค่าด้วยศิลปะและฝีมือที่ไม่เหมือนใครที่ตระกูลที่ครอบครัวเก็บรักษาไว้นานนับร้อยปี ภรรยามอบให้แก่กองทุนเพื่อเป็นอนุสรณ์แต่สามีพันเอก อ

15

ก่อนหน้าที่คุณ ช จะถึงแก่กรรมสามวัน เธอขอให้ส่งเงินทำบุญบริจาคแก่สักการะสถาน เนื่องจากว่ามีเวลากระชั้นชิดและเธอมีจิตปรารถนาจะให้เงินไปถึงกองทุนก่อนที่เธอจะถึงแก่กรรม เช้าวันที่สามเธอมีความสุขมาก เธอพูดว่า "ฉันเข้าใจว่าเงินทำบุญถึงที่หมายแล้ว" เธอค่อยผ่อนคลาย และตกคิ่้นนั้นดวงวิญญาณของเธอก็ละจากร่างไป

16

เงินจำนวน 1000 ดอลลาร์ที่ส่งไปยัง "สักการะสถานแห่งความสงบสันติถึงที่หมายพร้อมกับจดหมายที่แนบไปมีใจความว่า "ในยุโรป พ่อๆ พี่ชายน้องชายถูกตัดขาดจากภรรยาและลูกน้อย คนที่อยู่เบื้องหลังในบ้านมีความต้องการสิ่งของจำเป็นมากมาย บรรดาคนอันเป็นที่รักที่อยู่กับเรา ณ ที่นี้มีได้ผลญกับความพิกลพิการ ไม่ต้องทนทุกข์กับความทรمانอันรุนแรงหรือความตาย ข้าพเจ้าจึงขอส่งเงินจำนวนนี้ทำบุญถวายด้วยจิตที่เปี่ยมด้วยความขอบคุณ ซึ่งเมื่อเทียบกันกับความรู้สึกของข้าพเจ้าแล้ว เงินจำนวนนี้ดูมีค่าน้อยนิด

17

สตรีคนหนึ่งเขียนไว้ว่า "ในปัจจุบันมีสิบหนทางที่เราสามารถใช้เงินหนึ่งเหรียญโดยไม่ถูกตำหนิ ว่าฟุ่มเฟือย แต่สามีของข้าพเจ้าพูดไว้เมื่อเดือนที่แล้วว่า "ถ้าตัวพวกเราเองขัดสนถือเป็นเรื่องเล็ก แม้ว่าเรื่องที่เล็กนั้นจะหมายถึงความไม่สุขกายสบายใจส่วนตัวอย่างร้ายแรง แต่หากถ้าเราขาดเสียซึ่งสักการะสถาน มนุษย์ชาติทั้งมวลก็จะขาดการเรียนรู้จากสิ่งที่สักการะสถานนั้นจะสอนพวกเรา"

18

คุณ อ... กล่าวว่า "ตอนที่ฉันไปประเทศแถบตะวันออก ฉันได้ยินเรื่องเล่าจากสตรีผู้สูงวัยที่นาร์กคนหนึ่งว่า ทรัพย์สินทั้งหมดของเธอยกเว้นที่ดินผืนเล็กๆ ผืนหนึ่งถูกริบไปหมด แต่เธอก็ขายที่ดินผืนนั้นและยกเงินที่ขายได้ทั้งหมดแก่กองทุนก่อสร้างสักการะสถาน ได้ยินดังนั้นข้าพเจ้าก็ถามขึ้นว่า "แล้วใครจะเป็นผู้ที่ดูแลเธอเล่า?" คำตอบที่ได้คือ "ก็บรรดาผู้เป็นปียมิตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้านั้นแหละที่จะดูแลเธอ ไม่ได้เป็นภาระมากมายหรอกที่จะดูแลหญิงตัวเล็กๆ คนหนึ่ง"

19

ตอนที่พระอับดุลบาฮาอยู่ในอเมริกา มีเพื่อนคนหนึ่งพูดกับท่านว่า "ท่านนายข้าพเจ้าปรารถนาจะถวายของขวัญชิ้นใหญ่และขอให้ได้มีส่วนช่วยทางวัตถุบ้าง" พระอับดุลบาฮาถามตอบผ่านล่ามของท่านว่า "เหตุใดเธอจึงไม่ช่วยบริจาคเพื่อสร้างสักการะสถาน?" ล่ามตอบว่า "ท่านจะอนุญาตให้ข้าพเจ้าตอบเขาตามนี้ไหม?" พระอับดุลบาฮาตอบว่า "ไม่ต้อง เธอจะต้องทราบด้วยหัวใจของเธอเอง" ¹⁴

20

"ข้าแต่พระเจ้าผู้เป็นเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าร้องขอต่อพระองค์ด้วยหัวใจที่เต็นระทึกและด้วยน้ำตาที่ไหลนอง ให้ช่วยใครก็ตามที่ใช้พลังงานของเขาในการสร้างสักการะสถานแห่งนี้ ขอทรงช่วยการก่อสร้างอาคารนี้ซึ่งพระนามของพระองค์ได้ถูกกล่าวถึงทุกเช้าค่ำ

ข้าแต่พระเจ้าผู้เป็นเจ้า ขอทรงเพิ่มพูนพระพรแก่ใครก็ตามที่เพียรพยายามรับใช้สักการะสถานนี้ และยื่นหยัดขึ้นเชิดชูสักการะสถานในท่ามกลางมวลมนุษย์และศาสนาทั้งหลายในโลก ขอให้พวกเขาได้รับการยืนยันรับรองกุศลกิจในการส่งเสริมสวัสดิภาพแก่มนุษย์ชาติ ขอพระองค์ทรงเปิดประตูแห่งความมั่งคั่งร่ำรวยแก่เขาและให้เขาได้เป็นทายาทของคลังสมบัติแห่งอาณาจักรซึ่งไม่มีวันเสื่อมสลายไป ขอทรงโปรดให้เขาเป็นสัญลักษณ์แห่งการประทานพรในบรรดาประชากรและขอทรงเสริมส่งเขาด้วยทะเลแห่งพระกรุณาธิคุณและความเมตตากรุณาของพระองค์ ให้ได้รับการสาดซัดด้วยคลื่นแห่งพระกรุณาและความเมตตาไร้ที่แท้แล้ว พระองค์ทรงความเอื้ออาทร พระผู้ทรงเมตตากรุณา พระผู้ทรงโอบอ้อมอารี" ¹⁵

พระอับดุลบาฮา

¹⁴ *Star of the West*, Vol. VII, No. 7, p. 61

¹⁵ *Star of the West*, Vol. VII, No. 7, p. 57

21

ไม่เพียงแต่มีบาไฮที่ยากจนเท่านั้นที่เสียสละให้แก่กองทุน มีบาไฮที่มีฐานะร่ำรวยหลายคนเช่นกันที่สละความสุขสบายส่วนตัวและทำบุญบริจาคให้แก่ศาสนาอย่างมากมาย และหนึ่งในบรรดาคนร่ำรวยเหล่านี้คือ ท่านพระหัตถ์ศาสนาของพระผู้เป็นเจ้า **อมีเลีย คอลลินส์** ผู้ซึ่งมีความมั่งคั่งร่ำรวยมากแต่กลับใช้ชีวิตแบบเรียบง่ายและบริจาคเงินจำนวนมากแก่กองทุนต่างๆของบาไฮ ท่านใช้จ่ายส่วนตัวเพียงเล็กน้อยและในบั้นปลายของชีวิตท่านพักอาศัยอยู่ในห้องเล็กๆ มีเพียงเครื่องใช้ไม้สอยส่วนตัวเท่าที่จำเป็นเท่านั้น ความสุขหรรษาของท่านอยู่ที่การทำบุญเพื่อส่งเสริมศาสนาอันเป็นที่รักของท่าน และไม่เคยเอ่ยถึงจำนวนที่บริจาคแก่กองทุนต่างๆ ไม่เคยหวังว่าคนคนทั่วไปจะทราบ ไม่เคยหวังการยกย่องสรรเสริญ การบริจาคอย่างเงียบๆ ของท่านถูกใช้ไปในการซื้อที่ดินเพื่อศูนย์กลางบาไฮแห่งโลก ใช้สร้างสักการะสถานและศูนย์กลางศาสนาบาไฮในสถานที่ต่างๆ พิมพ์หนังสือ ดำเนินการแนะนำศาสนาบาไฮทั่วโลก และสนับสนุนอาสาสมัครจำนวนมาก

ที่มีค่าที่สุดสำหรับของขวัญชิ้นใหญ่ที่ท่านอุทิศให้แก่ศาสนาอย่างสม่ำเสมอได้แก่น้ำใจที่เสียสละให้ นับแต่วันแรกที่ท่านมีความเชื่อในพระบาฮาอุลลาห์ ท่านพระหัตถ์ศาสนา คอลลินส์ก็ได้อุทิศชีวิตของท่านแก่ศาสนาและรับใช้ศาสนาในหลายวิถีทาง เสียสละเวลาและพลังกำลังจวบจนวาระสุดท้ายของชีวิต

ท่านพระหัตถ์ศาสนา คอลลินส์ได้กล่าวไว้ครั้งหนึ่งว่า ความปรารถนาเพียงประการเดียวที่ท่านมีคือการให้ความเคารพ ถือปฏิบัติตามคำสั่งของพระอับดุลบาฮาที่ท่านเขียนไว้ในพินัยกรรมว่า บาไฮศาสนิกชนควรจะพยายามทำให้ท่านศาสนิกบาลมีความสุข นี่คือพลังที่ขับเคลื่อนชีวิตของท่าน เป็นหลักนำทางที่อยู่เบื้องหลังทุกอย่างที่ท่านทำ ทุกครั้งที่ท่านหย่อนบัตรเลือกตั้งธรรมสภาบาไฮแห่งประเทศสหรัฐอเมริกา และแคนาดา ทุกครั้งที่ท่านเสนอความคิดเห็น เดินทาง หรือทำตามความคิด ท่านก็จะถามตนเองว่า "การกระทำเช่นนี้ทำให้ท่าน โชคิ เอฟเฟนดีมีความสุขหรือไม่?"

ท่านพระหัตถ์ศาสนา คอลลินส์ไม่เคยสูญเสียโอกาสในการทำตามที่ท่านศาสนิกบาลได้ชี้แนะไว้ วันหนึ่ง ขณะที่ท่านกำลังเร่งรีบไปประชุมธรรมสภาในเมืองวิลเมตต์ ท่านสังเกตเห็นว่าตรงข้ามกับสักการะสถานมีคนประกาศขายม้าตัวหนึ่ง ประกาศนี้เตือนให้ท่านระลึกถึงคำของท่านศาสนิกบาลที่กล่าวไว้หลายปีก่อนในทันทีว่าท่านศาสนิกบาลสนับสนุนให้บาไฮซื้อม้าที่มีขายรอบๆ สักการะสถาน ท่านพระหัตถ์ศาสนา คอลลินส์จึงติดต่อตัวแทนทันที ให้ซื้อม้าตัวนั้นให้แก่ศาสนา

22

“สักการะสถานที่แท้ก็คือพระวณะของพระผู้เป็นเจ้านั่นเอง ทั้งนี้เพราะมนุษย์ชาติทั้งหลายจะต้องหันมาหาสักการะสถานที่ สักการะสถานที่เป็นสัญลักษณ์ของพลังสมัครสมานจากสวรรค์ มีไว้เพื่อว่าเมื่อประชาชนมารวมตัวกัน ณ ที่นั้น เขาทั้งหลายก็จะหวนระลึกถึงความจริงที่ว่า กฎของศาสนาถูกเปิดเผยขึ้นเพื่อพวกเขา และกฎนั้นเองที่สมัครสมานพวกเขาเข้าไว้ด้วยกัน”¹⁶

พระอับดุลบาฮา

23

สักการะสถานที่แห่งแรกในโลกถูกสร้างขึ้นที่เมืองเฮสกาบาดในเตอร์กเมนนิสถาน อัฟกานาน¹⁷ ท่านหนึ่ง ได้ดูแลการก่อสร้างและสละทรัพย์สมบัติทั้งหมดแก่การก่อสร้างสักการะสถานที่แห่งนี้ มีหลายคนด้วยกันที่เต็มใจเสียสละและได้รับเกียรติในการช่วยสร้างสักการะสถานที่แห่งแรกในพระนามของพระบาฮาอูลลาห์ ตัวอย่างเช่น สตรีชาวอิหร่านท่านหนึ่งยอมขายเครื่องเพชรพลอยเพื่อสมทบทุนก้อนสุดท้ายในการประดับยอดโดมของสักการะสถานที่แห่งนั้นด้วยทอง

ในบรรดาเรื่องราวที่บันทึก มีเรื่องหนึ่งดังนี้

ธรรมสภาบาไฮท้องถิ่นแห่งกรุงเทหรานตัดสินใจจัดงานชุมนุมครั้งใหญ่และเชิญชวนเพื่อนบริจาคเงินให้แก่กองทุนก่อสร้างสักการะสถานที่ที่เมืองเฮสกาบาด มีชายหนุ่มคนหนึ่งชื่ออะซีซี เป็นนักธุรกิจที่กำลังรุ่งได้ขอให้ธรรมสภาบาไฮท้องถิ่นจัดงานชุมนุมในบ้านของเขา หลังจากที่ได้รับอนุญาตแล้ว เขาก็เริ่มตระเตรียมสวนให้สวยงามพร้อมต้อนรับเพื่อนๆ ที่จะมา เขารดต้นไม้และแขวนโคมไฟประดับกิ่งก้านต้นไม้ จากนั้นก็ขอยืมพรมาจากเพื่อนและเพื่อนบ้านจนมีจำนวนมากพอที่จะปูพื้นที่ทั้งหมด เขาวางเบาะที่นั่งที่นุ่มสบายพร้อมให้แขกนั่งตามธรรมเนียมปฏิบัติ เวลาที่การชุมนุมเริ่มขึ้น บ้านของเขาก็ดูเหมือนแดนสวรรค์

หลังจากสวดมนต์และอธิบាយวัตถุประสงค์ของการชุมนุมแล้ว คุณอะซีซีเป็นคนแรกที่ประเดิมการบริจาค ก่อนหน้านี้เขาได้คำนวณทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดที่เขาเป็นเจ้าของและแบ่งออกเป็นสามส่วน ขณะนั้นเขาประกาศบริจาคให้ทั้งหมดด้วยความปีติหรรษา บริจาคให้ในนามของภรรยา ลูกสาวและตัวเขาเอง

¹⁶ *Promulgation of Universal Peace*, p. 65

¹⁷ ญาติของพระบ็อบ

ในตอนที่เขาบริจาคให้ทั้งหมดให้แต่สักการสถานนั้น คุณอะซีซีหาทราบไม่ว่าในไม่นานต่อมา เขาได้กลายเป็นหนึ่งในบรรดาคนที่มั่งคั่งที่สุดในกรุงเทพมหานคร

24

ฟารีเดย์เป็นยูวชนบาไฮชาวเปอร์เซียซึ่งไปศึกษาที่ประเทศเยอรมันนี้ บิดาของเธอให้เธออาศัยอยู่กับบาไฮชาวเยอรมันและนางเฮอร์มา มุซเลเกล ซึ่งมีบุตรสามคนในบ้านหลังนั้นด้วย นางเฮอร์มาเลี้ยงดูฟารีเดย์เหมือนเป็นลูกหลานในครอบครัวของเธอเอง

วันหนึ่งขณะที่ฟารีเดย์ก้าวออกจากโรงรถ เธอพลัดหกล้มและได้รับอุบัติเหตุร้ายแรง เท้าซ้ายและขวาของเธอติดอยู่ที่ใต้ท้องรถรางที่กำลังวิ่ง กระดุกขาข้างหนึ่งร่วงและเท้าถูกทำลาย หลังจากที่ได้รักษาตัวอยู่พักหนึ่ง อาการบาดเจ็บที่เท้าของเธอไม่ดีขึ้น นายแพทย์จึงตัดสินใจจะตัดขาขวาระดับต่ำกว่าหัวเข่าทิ้ง

เพื่อนๆ ชาวเยอรมันของฟารีเดย์ตื่นตกใจมาก พวกเขาถามแพทย์ว่าจะมีทางรักษาอื่นใดอีกไหมที่จะไม่ต้องตัดขาทิ้ง นายแพทย์บอกว่าเท่านั้นอาจจะมีโอกาสหายถ้าจะมีใครสักคนเตรียมตัวผ่านขบวนการอันเจ็บปวดพร้อมกันไปกับฟารีเดย์ เท้าข้างที่ถูกทำลายนั้นจะต้องถูกเย็บติดภายใต้ผิวหนังของขาคนอื่น และอยู่ในสภาพเช่นนี้จนกว่าจะเกิดผิวหนังอ่อนนุ่มเท้าของฟารีเดย์

เฮอร์มา อาสาสมัครที่จะรับการผ่าตัดอันซับซ้อนนี้ เธอได้รับการอธิบายเกี่ยวกับความยากลำบากของการผ่าตัดและเธออาจจะประสบอันตรายจนถึงแก่ชีวิต ฟารีเดย์ขอร้องเฮอร์มาด้วยน้ำตาที่นองหน้าว่าอย่านำชีวิตมาเสี่ยงกับการรักษาเธอด้วยวิธีนี้ อย่างไรก็ตามเฮอร์มาก็ตัดสินใจแล้ว เธอบอกกับฟารีเดย์ว่า "คุณแม่ของเธอมอบเธอให้อยู่ในความดูแลของฉัน และฉันจะปฏิบัติต่อเธอเหมือนเธอเป็นลูกหลานของฉันเอง" ฟารีเดย์แทบจะไม่เชื่อหูของตนเองที่ได้ยินเช่นนี้ เธอไม่สามารถจินตนาการได้ว่ามีคนในโลกที่จะปฏิบัติเช่นนี้ เธอมีความเชื่อเสมอมาว่า มีแต่นักบุญในหนังสือนวนิยายเท่านั้นที่สามารถเสียสละเช่นนี้ได้

ในการผ่าตัด แพทย์นำเท้าของฟารีเดย์มาเย็บติดกับหน้าท้องของเฮอร์มา ไม่ว่าใครก็สามารถจินตนาการออกว่า จะมีความเจ็บปวดทางกายซึ่งเกิดจากการเคลื่อนไหวของคนใดคนหนึ่งมากเพียงใด โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือ เฮอร์มาเจ็บปวดตลอดเวลาแต่ก็มีได้ปริปากบ่น วันและสัปดาห์ผ่านไป เฮอร์มานอนนิ่งสงบในขณะที่ร่างกายของเธอรักษาเท้าที่บาดเจ็บของฟารีเดย์ และผิวหนังของเฮอร์มาค่อยๆ ห่อหุ้มเท้าที่บาดเจ็บนั้น จากนั้นร่างกายเฮอร์มาก็มีปฏิกิริยาต่อแผลที่ถูกต่อติดกับเท้านั้นอย่างรุนแรง เฮอร์มามีไข้สูงและป่วยมาก เป็นที่ชัดเจนว่าโลหิตของเธอเป็นพิษและชีวิตตกอยู่ภายใต้ภาวะเสี่ยง ดังนั้น แพทย์จึงตัดสินใจผ่าตัดแยกคนทั้งสองออก

เรื่องจริงเกี่ยวกับการบริจาคให้กองทุนบาไฮ

จากนั้นสุขภาพของเธอร์มาเริ่มดีขึ้นและมีความพอใจที่ได้ทราบว่าความเสียหายของเธอนั้นไม่สูญเปล่า ผิวอ่อนของเธอได้ห่อหุ้มเท้าของฟารีเดย์ เธอร์มาประสบความสำเร็จในการช่วยมิให้ฟารีเดย์ต้องถูกตัดขาทิ้ง

เพื่อเป็นการตอบแทน บิดามารดาของฟารีเดย์มอบตัวเดินทางแก่เธอร์มาเพื่อไปจาริกแสวงบุญที่ดินแดนศักดิ์สิทธิ์ เธอร์มาเฝ้ารอที่จะไปที่พระสถูปศักดิ์สิทธิ์เสมอมาบัดนี้ ในที่สุดความฝันของเธอกลายเป็นความจริงแล้ว แต่ในขณะที่เดียวกันเธอร์มาก็ทราบดีว่าเธออาจจะไม่มีเงินจำนวนมากเท่านี้อีกที่จะบริจาคให้แก่ศาสนา สักการะสถานบาไฮกำลังถูกสร้างขึ้นในเยอรมันนีและศาสนิกชนต่างก็ช่วยกันบริจาคสิ่งทีพวกเขาซื้อที่ดิน ไม่เป็นการง่ายที่จะตัดสินใจแต่ในที่สุดเธอร์มาก็เสียสละการเดินทางไปแสวงบุญและอุทิศถวายเงินที่จะใช้ซื้อตัวเดินทางมาสมทบกองทุนเพื่อนำไปซื้อที่ดินซึ่งเป็นสถานที่ก่อสร้างสักการะสถานที่พวกเราเห็นๆ กันอยู่

25

ข่าวการก่อสร้างสักการะสถานบาไฮในประเทศปานามาแพร่กระจายไปทั่วโลก ถึงหูบาไฮที่อยู่ในหมู่บ้านบ้านต่างๆ อันห่างไกล

ในที่ประชุมในหมู่บ้านในป่าของแอฟริกา เพื่อนๆ พุดกันเกี่ยวกับความสำคัญของสักการะสถานและการก่อสร้างที่เมืองปานามา หญิงผู้สูงวัยคนหนึ่งเฝ้ารอการบริจาคแก่กองทุนเดินเข้าไปในกระท่อมและนำสิ่งที่เธอมีออกมา สิ่งนั้นคือ ไซสามฟอง

มีอาสาสมัครคนหนึ่งในที่นั้นที่ทราบดีว่าไซไม่สามารถนำไปถูกใช้ในการก่อสร้างได้นอกเสียจากว่าจะต้องเปลี่ยนเป็นเงินสดเสียก่อน ดังนั้นเธอจึงซื้อไซและจ่ายเงินจำนวนยี่สิบเซ็นต์ จากนั้นเงินจำนวนนี้จึงถูกส่งไปยังธรรมสภาบาไฮแห่งประเทศไนจีเรียในนามของผู้บริจาคไซ ซึ่งธรรมสภาบาไฮแห่งประเทศไนจีเรียก็ได้ส่งเงินจำนวนนี้ต่อไปยังธรรมสภาบาไฮแห่งประเทศปานามา ธรรมสภาบาไฮแห่งประเทศปานามาออกใบเสร็จและใบอนุโมทนาบัตรและส่งไปยังหญิงผู้สูงวัยคนนั้นในหมู่บ้านในป่าแห่งนั้น

เมื่อท่านพระหัตถ์ศาสนาของพระผู้เป็นเจ้า **อมาตุล บายา รุฮียะ คาคันม** ได้เดินทางไปยังแอฟริกา ท่านได้รับการต้อนรับจากประมุขของประเทศต่างๆ และหนึ่งในบรรดาประมุขเหล่านั้นคือประธานาธิบดีคานดาแห่งประเทศแซมเบีย ในช่วงที่มีการสนทนาปราศรัยกัน ท่านพระหัตถ์ศาสนาได้เล่าเรื่องการบริจาคไซสามฟองนี้ให้ท่านประธานาธิบดีฟัง ท่านประธานาธิบดีรู้สึกซาบซึ้งกับเรื่องราวอันประทับใจที่แสดงออกซึ่งความร่วมมือร่วมใจของบาไฮศาสนิกชนทั่วโลก

26

มีอีกหมู่บ้านหนึ่งในแอฟริกา ชาวบ้านคนหนึ่งซื้อแม่ไก่ตัวหนึ่งและอุทิศถวายบาไฮ สักการะสถานในปานามา เธอเลี้ยงดูแม่ไก่นั้นและส่งเงินที่ได้จากการขายไข่ให้แก่กองทุนสักการะสถาน

27

การทำบุญบริจาคอันทรงคุณค่าแก่สักการะสถานในปานามาอีกรายหนึ่งมาจาก บาไฮศาสนิกชนสองคนซึ่งไม่มีเงินจะให้นอกจากมะพร้าวสองลูก ทั้งสองเดินทางอัน ยาวไกลมาถึงสถานที่ชุมนุมและมอบมะพร้าวทั้งสองให้ มะพร้าวทั้งสองใบถูกขายใน ที่ชุมนุม ผู้บริจาคมะพร้าวได้รับใบเสร็จ และเงินที่ได้รับจากการขายนั้นถูกสมทบกับ กองทุนที่มีอยู่แล้ว

เมื่อชาวนี้ไปถึงประธานาธิบดีแห่งประเทศปานามาในระหว่างที่มีการเปิดสักการะ สถาน ท่านประธานาธิบดีมีความประทับใจในความเคารพที่บาไฮศาสนิกชนมีต่อเงิน ทำบุญบริจาคอันน้อยนิดนั้น และยกย่องบาไฮศาสนิกชนทุกประเทศที่ช่วยกันสร้าง สักการะสถานอันสวยงามในประเทศนั้น

28

แม้ว่าจากภายนอกสักการะสถานจะดูเป็นเพียงวัสดุก่อสร้าง กระนั้น ก็ยังมี ผลทางด้านจิตวิญญาณ สักการะสถานพเนิกสายใยแห่งความสามัคคีจาก ใจถึงใจ สักการะสถานเป็นศูนย์รวมทางจิตวิญญาณของมนุษย์¹⁸

พระอับดุลบาฮา

29

บาไฮศาสนิกชนจากหลายประเทศมารวมตัวกันในวันเปิดสักการะสถานในประเทศ ปานามา ท่านพระหัตถ์ศาสนารูฮียะ คาร์นัม ได้กล่าวปราศรัยกับพวกเขาว่า “ ข้าพเจ้าคิดว่าดีมากถ้าเราจะรวบรวมเงินบริจาคที่ได้รับจากการเปิดสักการะสถาน แห่งนี้ให้กับสักการะสถานที่กำลังจะก่อสร้างแห่งต่อไป” จากนั้นท่านเสนอขายแหวน ที่ทำจากงาช้างซึ่งบาไฮซึ่งเป็นนักโทษในประเทศโมแซมบิคส่งมาให้ ในที่ประชุมแห่ง นั้นมีพ่อค้าเพชรพลอยที่ไม่ได้มีฐานะร่ำรวยจากฮาวายรวมอยู่ด้วย เขามีมรกตก้อน ใหญ่อยู่ในครอบครอง เขาขอแลกมรกตก้อนนั้นกับแหวนงาช้างวงนี้ เลขานุการของ ธรรมสภาบาไฮแห่งประเทศปานามาเดินทางไปฮาวายเพื่อดูแลมรกตก้อนนี้ซึ่งใน ขณะนั้นถูกส่งไปเจียร์นีย์เพื่อทำแหวนที่ร้านทองแห่งใหญ่ร้านหนึ่ง เลขานุการผู้นี้ นำ แหวนมรกตวงนี้ไปที่เมืองโฮฟาในช่วงที่มีการประชุมบาไฮนานาชาติในปี ค.ศ. พ.ศ. 2516 (ค.ศ. 1973) และมอบแหวนวงนี้ให้แก่พระหัตถ์ศาสนารูฮียะ คาร์นัม ผู้ซึ่งมอบ ต่อให้แก่กรรมการธรรมสภาบาไฮแห่งประเทศอิหร่านซึ่งร่วมประชุมอยู่ ณ ที่นั้นด้วย

¹⁸ *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, p. 95

เรื่องจริงเกี่ยวกับการบริจาคให้กองทุนบาไฮ

ท่านพูดกับพวกเขาว่า "ขอมอบแหวนวงนี้ให้แก่ธรรมสภาบาไฮของท่าน ให้ตกเป็นของใครก็ตามที่ประมูลในราคาสูงสุด และเงินที่ได้ก็จะเป็นเงินบริจาคสำหรับการสร้างสักการะสถานแห่งใหม่ในแผนงานระยะต่อไป"

ในอิหร่าน แหวนมรกตวงนั้นมีค่าจากการประมูลสูงอย่างเหลือเชื่อถึง 100,000 เหรียญสหรัฐ แหวนงาช้างธรรมดาที่แกะโดยนักโทษชาวโมแซมบิกมีค่าไม่ถึง 1 ดอลลาร์ แต่ด้วยความรักและความจริงใจของผู้มอบให้ทำให้ปาฏิหาริย์นี้เกิดขึ้น เงินหนึ่งดอลลาร์ที่หิวค่านับร้อยพันเท่าและกลายเป็นเงินก้อนแรกแก่กองทุนสร้างสักการะสถานอันวิจิตรแห่งแรกในอินเดีย

30

หนึ่งในบรรดาเรื่องราวที่ประทับใจเกี่ยวกับเงินทุนบอกเล่าความเป็นมาของการซื้อที่ดินสำหรับก่อสร้างสักการะสถาน

ท่านศาสนภิบาลอนุมัติให้มีการซื้อที่ดินชานกรุงเดลีซึ่งประกอบด้วยที่ดินผืนใหญ่ผืนหนึ่ง และที่มีมีขนาดย่อมลงมาอีกสี่ผืน มีเนื้อที่รวมกันทั้งหมดประมาณยี่สิบสอง เอเคอร์ครึ่ง

ปีที่มีการซื้อขายกันคือ พ.ศ. 2496 (ค.ศ. 1953) ซึ่งในขณะนั้นบาไฮในภูมิภาคนั้นของโลกยังมีจำนวนน้อยอยู่ ด้วยมูลค่า 140,289 รูปี¹⁹ สำหรับที่ดินห้าผืนในเวลานั้นนับว่าเป็นเงินจำนวนมาก

ธรรมสภาบาไฮแห่งประเทศไทยได้จัดสรรส่วนหนึ่งของเงินจำนวนนี้ให้แต่ละห้องที่ภายใต้การดูแลบริจาค ให้กรรมการธรรมสภาแห่งชาติไปเยี่ยมเยียนเพื่อนในสถานที่ต่างๆ เพื่ออธิบายให้พวกเขาเข้าใจเกี่ยวกับความสำคัญของสักการะสถาน และสนับสนุนพวกเขาให้ช่วยกันบริจาคซื้อที่ดิน

วันหนึ่ง กรรมการธรรมสภาสองคนเดินทางมาถึงร้านอาหารระดับกลางของ**อาร์ดี เชอ รัชตัมปุร** ในเมืองไฮเดอราบัด อาร์ดีเชอเดินทางมาจากหมู่บ้านในอิหร่านมายังอินเดียเพื่อแสวงโชคตั้งแต่มีอายุได้สิบปีเท่านั้น นอกจากเสื้อผ้าที่เขาสวมตอนเดินทางแล้ว เขามีเงินติดตัวแค่หนึ่งเหรียญและมีขนมปังแห้งเป็นเสบียงเพียงเล็กน้อย เขาเดินทางอย่างยากลำบากมาถึงกรุงบอมเบย์ ศาสนาดั้งเดิมของเขาคือโซโรแอสเตเรียน เขาหางานและได้ทำงานในร้านอาหารของชาวโซโรแอสเตเรียนซึ่งเจ้าของก็มาจากประเทศอิหร่าน เขาทำงานหนักและเก็บออมทุกบาททุกสตางค์ที่เขาหาได้ เขาฝันว่าสักวันหนึ่งเขาจะมีธุรกิจร้านอาหารเป็นของตนเอง ในที่สุด หลายปีต่อมา เขาก็

¹⁹ ประมาณ 20,000 เหรียญสหรัฐในเวลานั้น

เรื่องจริงเกี่ยวกับการบริจาคให้กองทุนบาไฮ

สามารถเปิดร้านอาหารขนาดย่อมในเมืองไฮเดอราบัดและได้เรียนรู้เกี่ยวกับศาสนาบาไฮในร้านของเขาเองด้วย

อาร์ดิเซอมอบหัวใจของเขาแด่พระบาฮาอุลลาห์และเฝ้าถวิลจะใช้พระองค์ด้วยพลังกำลังอันแก่กล้า เป็นความรู้สึกเดียวกันกับตอนที่เขาเฝ้ารอเวลาที่จะมีธุรกิจเป็นของตนเอง

และนี่คือบุคคลผู้ซึ่งสถานที่ของเขาเป็นที่พบกัันของกรรมการธรรมสภาบาไฮแห่งชาติสองคนในเมืองไฮเดอราบัด อาร์ดิเซอทราบข่าวเกี่ยวกับที่ดินและจำนวนเงินสดที่จะต้องใช้ สำหรับสร้างสักการะสถาน เขาบอกให้แขกทั้งสองรอสักครู่ในขณะที่เขาต้องทำธุระด่วน ตอนที่เขากลับมา เขาวางเงินทุนทั้งหมดที่เขาเป็นเงินสดไว้ข้างหน้าบุคคลทั้งสอง เขาไปธนาคารเพื่อถอนเงินที่เขารวบรวมได้ทั้งหมดตลอดเวลาที่ผ่านมารวมทั้งเงินที่เขามีอยู่ในลิ้นชักซึ่งเขายังไม่ได้นับ จำนวนเงินที่มอบให้ทั้งหมดคือ 100,190 รูปี

กรรมการผู้มาเยือนทั้งสองต่างพิศวงต่อการตอบรับคำบอกบุญของพวกเขา จากการสอบถามส่วนตัวทำให้ทั้งสองทราบว่าอาร์ดิเซอไม่มีเงินเหลือเก็บเลยแม้แต่รูปีเดียว พวกเขาจึงถามขึ้นว่า "แล้วคุณจะทำเงินที่ไหนมาทำธุรกิจต่อไป? อาร์ดิเซอตอบว่า "เงินนี้ไม่ใช่ของผม พระบาฮาอุลลาห์ทรงประทานให้และผมก็รักษาไว้ ผมมีความสุขที่ได้ถวายคืนให้พระองค์ในตอนนี้ หากการบริจาคให้นี้ยังความปิติยินดีแด่พระองค์ พระองค์ก็จะประทานให้แก่ผมอีกในยามที่ผมต้องการใช้" กรรมการที่มาเยือนเห็นว่าป่วยการที่จะพูดต่อความกับเขา ดังนั้นกรรมการทั้งสองคนจึงขอให้เขาเก็บเงินไว้ 190 รูปีเป็นอย่างน้อยเพื่อมีรายการต้องใช้ยามจำเป็นในขณะนั้น

ของขวัญจำนวน 100,000 รูปี จากความใจกว้างของอาดิเซอถูกรูกลงไปซื้อที่ดินผืนแรกที่มีราคาสูงสุดในจำนวนห้าผืนสำหรับสร้างสักการะสถาน ต้องการเพิ่มเพียง 40,000 รูปีสำหรับซื้อที่เหลืออีกสี่ผืน

อาดิเซอเห็นโอกาสนี้เพียงครั้งเดียวในชีวิตและได้ฉวยโอกาสนั้นไว้โดยไม่ลังเลใจ แม้แต่น้อย ดู

เหมือนว่าเขาได้ต่อสู้ดิ้นรนและอดออมตลอดระยะเวลาหลายๆ ปีที่ผ่านมาเพียงเพื่อเขาจะสามารถถวายสิ่งอันมีค่าแทบพระบาทของพระผู้เป็นนายของเรา และด้วยประการฉะนี้ นามของอาร์ดิเซอ รัชตัมปุร . จึงยังคงบันดาลใจผู้ที่ได้ทราบเรื่องราวเกี่ยวกับการซื้อที่ดินสำหรับก่อสร้างสักการะสถานในอินเดียไปชั่วนิรันดร์

31

คุณได้สอบถามเกี่ยวกับแผนขั้นตอนรวมรวมเงินทุนสำหรับสักการะสถาน ท่านศาสนิกบาลโซกิ เอฟเฟนดีเชื่อว่า วิธีที่ดีและสมเกียรติที่สุดก็คือ ให้มีการบริจาคโดยอิสระซึ่งมาจากความศรัทธาและด้วยสำนึกแห่งความเสียสละเพื่อความก้าวหน้าของศาสนา สักการะสถานแห่งนี้จะถูกสร้างขึ้นด้วยความเสียสละ นี่คือการที่ควรโดยแท้²⁰

จากจดหมายเขียนในนามของ
ท่านศาสนิกบาลโซกิ เอฟเฟนดี

32

หนึ่งในบรรดาเงินบริจาคก้อนแรกสำหรับสร้างสักการะสถานในอินเดียมาจากชั้นเรียนเด็กในประเทศซามัว ที่ซึ่งมีการก่อสร้างสักการะสถานอีกแห่งหนึ่งในเวลาใกล้เคียงกับที่ก่อสร้างในอินเดีย ขณะที่ชาวก่อสร้างสักการะสถานในอินเดียไปถึงบาไฮในประเทศต่างๆ โดยผ่านชาวสารบาไฮ เงินทำบุญบริจาคเริ่มหลั่งไหลมาจากทั่วโลก แรกๆ ก็ในลักษณะค่อยเป็นค่อยไป ต่อมาก็เริ่มหลั่งไหลเข้ามาอย่างสม่ำเสมอพร้อมด้วยคำอุทิศถวาย บาไฮทุกแห่งหนไม่ว่าจากเมืองใหญ่หรือในหมู่บ้านที่อยู่ห่างไกลในทุกมุมโลกต่างกระตือรือร้นที่จะมีส่วนบุญในการก่อสร้างสักการะสถาน ความพร้อมใจกันแสดงออกซึ่งการร่วมกับทำบุญบริจาคมั่นดูน่าสรรเสริญ และเป็นเครื่องพิสูจน์ว่า ที่จริงแล้ว พวกเขาเป็นสมาชิกของครอบครัวเดียวกัน

บาไฮศาสนิกชนในอิหร่าน ซึ่งมีความเป็นอยู่ภายใต้การถูกกวาดล้างในขณะนั้นไม่สามารถส่งเงินทำบุญบริจาคให้ แต่เพื่อนบาไฮร่วมศาสนาในในหลายๆ ประเทศก็ได้ทำบุญบริจาคอย่างมากในนามของเขาเหล่านั้น ความทรงจำบรรดาผู้ที่สละชีวิตเพื่อศาสนาในอิหร่านคือแรงดลบันดาลใจอันยิ่งใหญ่ของเขาเหล่านั้น และบ่อยครั้งที่มีการรับเงินทำบุญบริจาคในนามของพวกเขา

ในประเทศอินเดียเอง การบริจาคหลั่งไหลมาจากทั่วประเทศ มีชุมชนบาไฮประมาณ 30,000 แห่งในประเทศอินเดีย และบางแห่งเป็นหมู่บ้านที่ประชากรมีฐานะยากจนในระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ในบรรดาหมู่บ้านเหล่านั้นมีสิบสองแห่งอยู่ในภาคตะวันตกของเบงกอล ธรรมสภาบาไฮแห่งท้องถิ่นต่างๆ ตั้งเป้าหมายรับบริจาคแห่งละหนึ่งรูป และเป้าหมายนี้บรรลุผลสำเร็จ ในจำนวนที่รับบริจาค เงินจำนวนสิบสองรูปนี้เป็นหนึ่งในบรรดาเงินทำบุญบริจาคที่ประทับใจที่สุด ยังมีคนอื่นๆ อีก เช่นเจ้าสาวหมาดๆ คนหนึ่งจากเมืองโซลาปุรัมมอบเครื่องเงินให้ เด็กหญิงหกขวบคนหนึ่งจากกัวรัตทำบุญบริจาคเงินเจ็ดเพียดที่ได้จากการอดออมทุกวัน ชาวบ้านคนหนึ่งในห้องกินนาซิกอุทิศทำบุญถวายเหรียญจำนวนสองเพียด ซึ่งเป็นเงินทั้งหมดที่มีให้ บางคนที่ไม่มีเงินก็อุทิศถวายธัญพืชเช่น ข้าวสารหรือข้าวสาลี หรือมีฉะนั้นก็เป็นพวกงานศิลปะและข้าวของอื่นๆ ให้ บาไฮคนหนึ่งจากห้องที่ชาวเขาเมืองแดงบริจาคตะกร้าที่สานด้วยมือ อีก

²⁰ Bahá'í News, 64 (กรกฎาคม พ.ศ. 2475 (ค.ศ. 1932), p. 4

เรื่องจริงเกี่ยวกับการบริจาคให้กองทุนบาไฮ

คนหนึ่งถวายงานแกะสลักพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ที่สุด สตรีคนหนึ่งเดินจากหมู่บ้านไปยังตัวเมืองที่ใกล้ที่สุดคือเมืองปูนา เห็นข่าวสาส์นห่ากิโลกรัมที่ต้องการทำบุญบริจาค แกะสลักกระษัตราณไว้ที่ศีรษะมาตลอดทาง บาไฮในเมืองปูนาประกาศประมูลข้าวจำนวนนี้ในหมู่บ้านบาไฮศาสนิกชนและสามารถขายได้เงิน 1,400 รูปี สตรีอีกคนหนึ่ง ในอีกหมู่บ้านหนึ่งมีมะพร้าวสองใบมาทำบุญ บาไฮในปูนาประมูลมะพร้าวสองใบนี้ด้วยเช่นกัน มะพร้าวมีค่าไม่เกิน 4 รูปี แต่สามารถประมูลได้เงินบริจาคให้กองทุนสักการะสถาน 200 รูปี แล้วยังมีชุมชนบาไฮที่เป็นชายคนหนึ่งจากเมืองชานดิการ์ซึ่งสูญเสียสมาชิกในครอบครัวทั้งหมดจากอุบัติเหตุทางรถยนต์บริจาคอัลบั้มภาพซึ่งเป็นสิ่งที่มีค่าที่สุดสำหรับเขา

มีบาไฮที่เป็นอาจารย์คนหนึ่งไปเยี่ยมสักการะสถาน เขากล่าวว่า "ทัชมาฮาลสร้างขึ้นโดยอำนาจของกษัตริย์องค์หนึ่ง แต่พวกคุณกำลังสร้างอาคารอันมหิมาด้วยอำนาจของความรัก"

33

แม้ว่าบาไฮจะบริจาคสมทบทุนสักการะสถานบาไฮในอินเดียจำนวนมาก ในบางครั้งก็เกิดวิกฤตการณ์เมื่อเงินสำหรับก่อสร้างขาดมือ จึงมีการป่าวประกาศรับเงินทำบุญบริจาคเป็นพิเศษ และ ศาสนิกชนก็จะยื่นหยัดขึ้นตอบสนองคำขอรับบริจาคตามวาระโอกาสนั้นๆ

ในวิกฤตการณ์ครั้งหนึ่ง เมื่อการก่อสร้างจำเป็นจะต้องหยุดเพราะเงินที่มีอยู่ไม่เพียงพอ เหล่าบาไฮสตรีในเมืองบอมเบย์ตอบสนองด้วยการบริจาคทองและเครื่องเพชรพลอย สละเงินทองที่สะสมไว้และมอบเครื่องเพชรพลอยอันมีค่าที่เคยสวมใส่ในโอกาสพิเศษต่างๆ หลายคนทำบุญบริจาคให้ทั้งหมด ให้แม้กระทั่งมรดกที่ตกทอดมา ครั้งนั้นมีการรวบรวมเงินทำบุญบริจาคได้จำนวนมากและวิกฤตการณ์ทางด้านเงินกองทุนสร้างสักการะสถานก็ได้รับการแก้ไขให้ผ่านพ้นไปด้วยดี

ในบรรดาเรื่องราวที่น่าประทับใจ มีสองเรื่องที่เล่าโดยสตรีสองคนที่เป็นรับเงินทำบุญบริจาคดังนี้

ณ สถานที่แห่งหนึ่ง ขณะที่สตรีทั้งสองคนกำลังพูดคุยกับเจ้าของบ้าน ลูกชายวัยแปดขวบของเธอฟังอย่างตั้งใจแล้วถามขึ้นว่า "ผมขอทำบุญด้วยได้ไหม?" สตรีที่ไปเยือนคนหนึ่งตอบโดยไม่ทราบถึงผลที่จะตามมาว่า "ได้แน่นอน" เด็กชายคนนั้นถอดนาฬิกาเรือนใหม่ออก มันเป็นเรือนแรกที่เขามิให้แก่กองทุนสักการะสถาน

ในอีกบ้านหนึ่ง สาวใช้ซึ่งเป็นบาไฮถามว่าเกิดอะไรขึ้น เธอได้รับคำตอบว่ามีสตรีหลายคนในเมืองบอมเบย์ทำบุญบริจาคเครื่องเพชรพลอยแก่กองทุนสร้างสักการะสถาน ได้ฟังดังนั้นเธอก็ถามขึ้นด้วยความน้อยใจว่า "ทำไมไม่มีใครบอกฉัน? ฉันต้องการถวายบางสิ่งบางอย่างให้ด้วย" ไม่มีใครเคยคาดคิดว่าคนที่ยากจนอย่างเธอจะมีบางอย่างให้ ที่จริงแล้วเธอมี สิ่งนั้นคือ จี๋ทองเล็กๆ 4 อันซึ่งเธอได้รับตอนที่บุตรชายของเธอแต่งงาน เป็นเครื่องทองชิ้นเดียวที่เธอมี

34

มีคนยากจนคนหนึ่งในอินเดียที่ตาเป็นต้อทั้งสองข้าง หมดเตือนเขาว่าถ้าเขาไม่ได้รับการผ่าตัดโดยดวงตาของเขาจะบอด เขาจึงออมเงินอย่างยากลำบากเป็นค่าผ่าตัด ต่อมา เขาได้รับทราบในงานฉลองบุญสิบเก้าวันว่ากองทุนก่อสร้างสักการะสถานต้องการเงินด่วน เขากลับบ้านและนำเงินที่อดออมไว้มากให้

ไม่นานหลังจากนั้นที่เพื่อนบาไฮศาสนิกชนบางคนได้รับทราบเกี่ยวกับการเสียสละอย่างเหลือเชื่อของเพื่อนบาไฮคนนี้ ผู้ซึ่งอุทิศสายตาให้กับการก่อสร้างสักการะสถาน

35

การสละวัตถุทางโลกและการอุทิศตนยิ่งสูงมากขึ้นเพียงใด แนวการมีส่วนร่วมของบาไฮที่บริจาค ก็จะกว้างขึ้น พลังอันมีชีวิตชีวาที่เปล่งออกมาจากอาคารอันทรงความศักดิ์สิทธิ์เป็นเอกลักษณ์นี้ก็จะปรากฏเด่นชัดขึ้นเพียงนั้น²¹

ท่านศาสนิกบาล โซกิ เอฟเฟนดี

36

ในวันคล้ายวันประสูติของพระบาฮาอุลลาห์ บาไฮศาสนิกชนในเมืองนัคปุร์ ประเทศอินเดีย ซึ่งมาร่วมชุมนุมเฉลิมฉลองต่างมีใจเบิกบานหรรษา เด็กๆ พากันตื่นเต้นขณะเฝ้ารอเวลาที่ประธานในพิธีจะประกาศว่าถึงเวลาสำหรับพวกเขาแล้ว

เด็กๆ ต่างเฝ้ารอวันเวลานี้มานานเพื่อจะได้ทราบจำนวนเงินที่เขาอดออมรวบรวมสำหรับกองทุนสร้างสักการะสถาน พวกเขาแต่ละคนได้รับกระปุกไว้ใส่เงินทำบุญบริจาคแก่กองทุนสักการะสถาน พวกเขาได้รับการบอกว่าสามารถหุบกระปุกในวันคล้ายวันประสูติของพระบาฮาอุลลาห์แล้วนับดูว่าพวกเขาหยอดไว้จำนวนเท่าใด

เมื่อเวลาหุบกระปุกมาถึง เด็กแต่ละคนจะผลัดกันนำกระปุกของตนออกมาหุบ กระปุกที่ถูกหุบเกือบทุกใบมีเหรียญเต็ม เด็กๆ ช่วยกันเก็บเหรียญที่กระจัดกระจายอย่างกระตือรือร้น ความตื่นเต้นทวีมากขึ้นเมื่อกระปุกแต่ละใบถูกหุบ ผู้ใหญ่ต่างก็สนุกพอๆ กับเด็ก

หลังจากนั้น เด็กโตก็จะช่วยกันนับเงิน ทุกคนต่างมีความภูมิใจที่ได้ทราบว่าพวกเขาได้ช่วยกันรวบรวมเงินจำนวนมากแก่กองทุนสักการะสถาน

²¹ Bahá'í Administration, p. 154

37

ชุมชนบาไฮหลายแห่งใช้วิธีนี้รวบรวมเงินทุนสำหรับศาสนา ตัวอย่างเช่น ธรรมสภาบาไฮท้องถิ่นแห่งฮิวอิทที่เนนโก ประเทศกัวเตมาลา จัดงานสังสรรค์ทุกๆ สามเดือนเพื่อที่บาไฮจะมาร่วมรื่นเริงในงานที่จัดขึ้นในตอนเย็นด้วยกัน แต่ละครอบครัวจะนำกระปุกหรือกระป๋องที่บรรจุเหรียญไว้ในช่วงเวลาที่ผ่านมาสยามเดือน กระปุกจะถูกทุบและเหรียญเงินก็จะถูกเทรวมกันในกล่องรับบริจาค จากนั้นก็จะมีจะมีการนับและทุกคนก็จะทราบจำนวนเงินที่ชุมชนบริจาคร่วมกัน

38

บาไฮศาสนิกชนในชุมชน... กำลังวางแผนซื้อที่ดินไว้สำหรับสร้างสักการะสถานในอนาคต ทุกคนตระหนักถึงความสำคัญของสักการะสถานและเงินบริจาคก็หลั่งไหลมายังกองทุนแห่งชาติ เพื่อนๆ ช่วยกันบริจาคเท่าที่จะทำได้แต่กองทุนก็ยังขาดอีก ดังนั้น พวกเขาจึงบริจาคเป็นของขวัญของตัวเองในหมู่ศาสนิกชน

หนึ่งในบรรดาศาสนิกชนบริจาครถคันใหม่ให้ ธรรมสภาบาไฮแห่งชาติมีปัญหาในการขาย ดังนั้นเจ้าของจึงขอซื้อรถคันดังกล่าวคืนโดยค่อยๆ บริจาคให้แก่ธรรมสภาแห่งชาติเป็นงวดๆ จนครบมูลค่าของรถคันนั้น ธรรมสภาบาไฮแห่งชาติใช้เงินที่มีทั้งหมดซื้อที่ดินผืนนั้น

39

บาไฮศาสนิกชนชื่อ อ.. ในประเทศอินเดียไปเยือนหมู่เกาะอันดามัน เขาบอกกับเพื่อนๆ ที่นั่นว่าเขาปรารถนาจะซื้อที่ดินผืนหนึ่งสำหรับสร้างสักการะสถาน เมื่อมีการประกาศขายที่ดินผืนนั้น นาย ข ซึ่งเป็นเพื่อนบาไฮศาสนิกชนชาวอินเดียซึ่งไม่ทราบว่ายี่ อ.ก็มีความตั้งใจเช่นกันได้บริจาคเงินซื้อที่ดินผืนนี้ อ และ ข เป็นเพื่อนสนิทกันคนหนึ่งมีพื้นฐานทางศาสนาอิสลาม อีกคนหนึ่งจากศาสนาฮินดู

เมื่อ อ.. ทราบเกี่ยวกับเรื่องนี้ เขาไปหา ข.. แล้วพูดว่า "เพื่อนที่รัก เราตั้งใจจะซื้อที่ดินผืนนี้เพื่อสร้างสักการะสถาน แต่คุณมาซื้อตัดหน้าเราไปเสียก่อนแล้ว อย่างน้อยโปรดช่วยให้เราได้มีส่วนแบ่งในการทำบุญนี้บ้าง" ท้ายสุดแล้ว เพื่อนทั้งสองคนก็ร่วมกันจ่ายค่าที่ดินผืนนั้น

นี่คือพลังในความมหัสจรรย์ของพระบาฮาอุลลาห์ที่มุสลิมคนหนึ่งและฮินดูคนหนึ่ง . ซึ่งหลังจากที่ได้ตระหนักในสถานะของพระศาสดาแล้ว ก็ได้แข่งขันกันในการรับใช้ศาสนาของพระองค์

กองทุนนานาชาติ

[The International Fund]

40

ครั้งหนึ่ง พระอับดุลบาฮาได้ส่งโทรเลขถึงบาไฮศาสนิกชนในบอมเบย์ว่า ต้องการเงินด่วนเพื่อซื้อที่ดินบนไหล่เขาคามล

ธรรมสภาบาไฮท้องถิ่นเรียกชุมนุมบาไฮในเมืองบอมเบย์ทันที และอธิบายให้พวกเขาทราบเกี่ยวกับความสำคัญและความเร่งด่วนของโทรเลขฉบับนั้น เพื่อนๆ ช่วยกันตั้งจำนวนเงินที่จะได้รับการบริจาค และตัดสินใจร่วมกันว่าพวกเขาจะไม่แยกย้ายกันกลับจนกว่าจะได้รับเงินครบตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ร่วมกัน

หนึ่งในบรรดาผู้ร่วมชุมนุมมีบาไฮคนหนึ่งที่ย้ายร้านค้าของเขาไปในวันนั้นและนำเงินที่ขายได้ใส่ในใต้อันที่ผูกไว้กับเอวติดตัวมาร่วมชุมนุม เขาเป็นคนแรกที่ทำบุญบริจาค เขาวางเงินส่วนบริจาคของเขาทั้งหมดไว้บนโต๊ะ จากนั้นเพื่อนแต่ละคนที่เหลือก็ร่วมทำบุญบริจาคให้อย่างมากมาด้วยความอุทิศเสียสละ ไม่ใช่ให้เพียงครั้งเดียวแต่หลายครั้งจนได้ครบตามที่ต้องการ

อีกสองสามชั่วโมงต่อมาข่าวของการรับทำบุญบริจาคถูกส่งไปยังพระอับดุลบาฮาซึ่งขณะนั้นอยู่ที่ดินแดนศักดิ์สิทธิ์

41

เมื่อครั้งมีการก่อสร้างต่อเติมส่วนบนของพระสุญของพระบ็อบ พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรบนไหล่เขาคามล ท่านศาสนิกบาลได้โทรเลขบอกบุญไปยังบาไฮศาสนิกชนทั่วโลกให้ช่วยกันทำบุญบริจาคก่อสร้างต่อเติมนี้ ท่านศาสนิกบาลเขียนถึงพวกเขาเกี่ยวกับความสำคัญของศาสนกิจครั้งนี้ ได้เตือนพวกเขาให้เสียสละอุทิศถวายพระบ็อบที่ทรงสละพระชนม์ชีพของพระองค์แก่ศาสนา และขอร้องให้พวกเขาทำบุญบริจาคให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้เพื่อความสวยงามของพระสุญของพระบ็อบ

ข่าวนี้กระจายไปทั่วประเทศอิหร่าน จากเมืองสู่เมืองและจากหมู่บ้านสู่หมู่บ้านต่างๆ ครุเดินทางแนะนำศาสนาถูกส่งไปยังถิ่นห่างไกลเพื่อจะมั่นใจได้ว่าบาไฮทุกแห่งหนได้ทราบข่าวนี้และทุกคนได้รับโอกาสมีส่วนร่วมในการก่อสร้างที่มีความสวยงามและมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวนี้

คืนวันหนึ่งบาไฮศาสนิกชนในหมู่บ้านเล็กๆ แห่งหนึ่งนั่งฟังผู้มาเยือนอธิบายเกี่ยวกับการก่อสร้างยอดโดมที่สวยงามซึ่งเป็นส่วนต่อเติมพระสุญพระบ็อบ ผู้มาเยือนบอกกับพวกเขาเกี่ยวกับข่าวสารจากท่านศาสนิกบาลที่มีไปถึงบาไฮศาสนิกชนทั่วโลก

ได้บอกพวกเขาเกี่ยวกับการตอบสนองด้วยจิตศรัทธา พวกเขาทำบุญบริจาคสิ่งที่สามารถถวายให้ได้

หลังจากเสร็จสิ้นการประชุม บรรดากรรมการของธรรมสภาบาไฮท้องถิ่นและแขกผู้มาเยือนร่วมกันอ่านคำสัญญาบริจาคและนับเงินสดที่รวบรวมได้ เมื่อมีการอ่านคำสัญญาบริจาคฉบับหนึ่ง ทุกคนพากันนั่งนิ่งเงียบ ต่อมา มีศาสนิกชนคนหนึ่งกล่าวขึ้นมาว่า "ต้องอ่านผิดแน่ ลุงไม่มีทางมีเงินมากถึงร้อยทูมาแน่ ²² เพราะลุงอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ คนที่เขียนตามคำบอกของลุงต้องเขียนผิดแน่นอน"

"คนไหนคือลุงสามารถ?" แขกผู้มาเยือนถามขึ้น คำตอบที่ได้คือ ลุงสามารถเป็นบาไฮศาสนิกชนที่อุทิศตน มีอายุกว่าหกสิบปี ฐานะการเงินซีกหน้าไม่ถึงหลัง เงินแต่ละเดือนไม่พอใช้ ลุงมีสมบัติแค่ลาเพียงตัวเดียวเท่านั้น ลุงจะนำบรรทุกสิ่งของเล็กๆ น้อยๆ ที่มีราคาไม่แพงจากร้านค้าซึ่งไว้ใจให้เป็นเงินเชื่อบรรทุกไว้บนหลังลา จากนั้นเขาก็จะนำสินค้าไปเรขายในหมู่บ้านเล็กๆ ขากลับเขาก็จะนำเงินไปชำระหนี้ร้านค้า และเก็บกำไรที่ได้เล็กๆ น้อยๆ นี้ไว้เลี้ยงชีพ แต่ตอนนี้ลุงสามารถให้คำสัญญาว่าจะบริจาค 100 ทูมาแก่กองทุนก่อสร้างพระสฤปของพระบ็อบ ชาวนี้ต้องมีความผิดพลาดแน่ ในคืนนั้นเงินจำนวนนี้ไม่ได้ถูกรวมกับยอดบริจาค พวกเขาตัดสินใจว่าจะสอบถามลุงสามารถในภายหลัง

เช้าวันต่อมา แขกผู้มาเยือนนั่งทานอาหารเข้ากับเจ้าบ้านซึ่งเป็นประธานของธรรมสภาบาไฮท้องถิ่น เป็นบ้านที่ใช้ประชุมในวันที่ผ่านมา มีเสียงเคาะประตูแล้วลุงสามารถก็เดินเข้ามาพร้อมกับเงิน 100 ทูมา พร้อมกับพูดว่า "ผมทราบว่าเงินจำนวนนี้ไม่มาก แต่หวังว่าท่านจะยินดีรับ"

ผู้ที่มาเยือนแทบจะไม่เชื่อสายตา จึงถามขึ้นว่า "คุณลุงมีเงินบริจาคมากเท่านี้เชียงหรือ? พวกเราทราบกันดีว่าคุณลุงไม่มีอะไรเลยนอกจากลาเพียงตัวเดียว" ลุงสามารถตอบอย่างยิ้มแย้มว่า "ถูกแล้ว ผมขายลาตัวนั้นไปแล้วเมื่อเช้านี้ด้วยราคา 100 ทูมา" เพื่อนมองเขาอย่างประหลาดใจแล้วถามว่า "แน่ใจนะว่าเป็นความจริง พระผู้เป็นเจ้าไม่คาดคิดว่าคุณจะทำอย่างนี้ แล้วตอนนี้คุณจะทำมาหากินอย่างไร?" ลุงสามารถตอบด้วยน้ำเสียงที่ร้อนรนว่า "ผมยังมีเท้าสองข้างอยู่ใช่ไหม? ผมก็ยังแบกสิ่งของไว้ที่หลังได้" จากนั้นก็กล่าวต่อด้วยเสียงที่อ่อนลงว่า "พระบ็อบทรงสละชีวิตให้ศาสนานี้ไม่ใช่หรือ? และท่านศาสนิกบาลก็ขอให้เราสละสิ่งที่เรามีให้แก่พระสฤปของพระองค์มิใช่หรือ? คนรับใช้จะปฏิเสธสิ่งที่พระผู้เป็นนายขอได้อย่างไร?" จากนั้นลุงสามารถ กล่าวก่อนจากไปว่า "อย่ากังวลไปเลย พระผู้เป็นเจ้าจะทรงดูแลผมเอง"

²² ขณะนั้น เจ็ดทูมามีค่าเท่ากับประมาณ 33 บาท

เรื่องจริงเกี่ยวกับการบริจาคให้กองทุนบาไฮ

สองปีต่อมา ผู้มาเยือนกลับมาที่หมู่บ้านนี้อีกครั้งหนึ่ง เขาได้พบกับลุงสามารถและถามว่ากิจการของลุงสามารถเป็นอย่างไรในตอนนี้อย่างไร ลุงกล่าวพร้อมกับหัวเราะเสียงดังว่า "ผมบอกคุณแล้วมิใช่หรือว่าพระผู้เป็นเจ้าจะทรงดูแลผมอย่างดี ผมถวายลาให้พระองค์หนึ่งตัวและพระองค์ก็ทรงประทานล่อกลับมาให้ ตอนนี้อย่างไรผมสามารถบรรลุทุกสินค้าขายได้มากกว่าเดิมและหาเงินได้มากกว่าแต่ก่อน"

42

ข้าพเจ้าอดไม่ได้ที่จะเตือนท่านถึงความจำเป็นต่อตระหนักถึงหลักการสำคัญขั้นพื้นฐานว่า การบริจาคให้แก่กองทุนจะต้องทำอย่างบริสุทธิ์ใจด้วยใจสมัครอย่างแท้จริง ควรเป็นที่กระจ่างแจ้งโดยทั่วกันว่า การบีบบังคับให้บริจาคไม่ว่าจะในรูปแบบใด จะโดยอย่างผิวเผินหรือโดยอ้อมเพียงใดก็ตามจะทำร้ายรากฐานแห่งหลักการพื้นฐานของการก่อตั้งกองทุนตั้งแต่แรกเริ่มเลยทีเดียว ในทุกสถานการณ์ ในขณะที่การบอกบุญเป็นไปในลักษณะพูดอย่างกว้างๆ ขอให้เลิกใช้ถ้อยคำที่ดลบันดาลใจด้วยน้ำเสียงที่ให้เกิดเกียรติ ควรปล่อยให้ผู้อยู่ในดุลยพินิจแห่งมโนธรรมของศาสนิกชนที่จะพิจารณาเกี่ยวกับลักษณะ จำนวนและจุดประสงค์การบริจาคของเขาหรือเธอเพื่อการแนะนำศาสนา²³

ท่านศาสนิกบาล โชกิ เอฟเฟนดี

43

ในปี พ.ศ. 2495 (ค.ศ. 1952) ทันทิที่บาไฮศาสนิกชนในอิหร่านรับข่าวจากท่านศาสนิกบาลบอกบุญให้เขาเหล่านั้นบริจาคให้แก่การก่อสร้างส่วนบนของพระสถูปของพระบ๊อบ การบริจาคอย่างมากมายก็เริ่มหลังไหลมาถึงธรรมสภาบาไฮแห่งชาติจากทั่วประเทศในทันที

บาไฮศาสนิกชนในเมือง طهرانได้รับการขอให้จ่ายเงินทำบุญบริจาคนี้ไปยังศูนย์บาไฮแห่งชาติซึ่งอยู่ทางเหนือของเมืองนี้ ขณะนั้นอยู่ในช่วงฤดูหนาวจัดซึ่งหิมะตกหนักทำให้การคมนาคมไม่สะดวก แม้สภาพอากาศจะเลวร้ายอย่างไรก็ตาม ก็ไม่สามารถหยุดยั้งการหลั่งไหลมาของบาไฮศาสนิกชนซึ่งเดินทางมาถึงศูนย์บาไฮเพื่อมอบเงินบริจาค พวกเขาพร้อมกับเงิน เครื่องเพชรพลอย กล้องถ่ายรูปและสารพัดสิ่งซึ่งพวกเขาสามารถบริจาคให้ได้แม้กระทั่งผู้ที่ยากจนที่สุดในบรรดาพวกเขาซึ่งปกติมีถิ่นฐานในภาคใต้ของเมือง طهرانซึ่งในขณะนั้นยังไม่มีไฟฟ้าใช้อย่างทั่วถึง หลังจากเลิกงานแล้ว ก็ยังกล้าเดินทางมาในยามค่ำคืนฝ่าอากาศอันหนาวเหน็บเพื่อนำเงินมามอบให้ศูนย์บาไฮ

²³ *Lifblood of the Cause*, No. 8

เรื่องจริงเกี่ยวกับการบริจาคให้กองทุนบาไฮ

การตอบสนองจากบาไฮศาสนิกชนในอิหร่านเป็นไปอย่างล้นหลามจนเมื่อผ่านไปชั่วระยะเวลาหนึ่ง

ท่านศาสนิกบาลถึงกับโทรเลขไปยังธรรมสภาบาไฮแห่งประเทศอิหร่านว่าเงินบริจาคเพื่อสร้างพระสุญปนั้นเพียงพอกับความ ต้องการแล้วและไม่ต้องการบอกรับบริจาคอีก เพื่อนที่มามอบเงินทำบุญบริจาคได้รับทราบข่าวโทรเลขจากท่านศาสนิกบาล แต่พวกเขาก็ยังรบเร้าเหรียญของธรรมสภาบาไฮแห่งชาติด้วยน้ำตาที่นองหน้า ขอให้เขาอย่าปฏิเสธเงินบริจาคที่พวกเขานำมามอบให้ มีหญิงชราท่านหนึ่งถึงกับร่ำไห้จนกระทั่งเหรียญใจอ่อนยอมรับเงินบริจาค เขารับไว้โดยบอกว่าเขาจะเก็บเงินจำนวนนั้นไว้จนกว่าจะได้รับทราบข่าวการก่อสร้างอาคารหลังต่อไปจากดินแดนศักดิ์สิทธิ์

ท้ายที่สุดแล้ว ธรรมสภาบาไฮแห่งชาติก็โทรเลขไปยังท่านศาสนิกบาลและขอให้ท่านรับเงินส่วนที่เกินมานี้ไว้ใช้ในการก่อสร้างอาคารอื่นๆ บนไหล่เขาคามลที่จะมีขึ้นในเวลาต่อมา

44

แมนเซอและเพื่อนของเขา ราซิด มีอายุสิบสองปี ทั้งสองได้รับทราบเกี่ยวกับการก่อสร้างส่วนบนของพระสุญปของพระบ๊อบและทราบว่าพวกผู้ใหญ่กำลังพยายามรวบรวมเงินให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้เพื่อส่งไปยังดินแดนศักดิ์สิทธิ์

เด็กทั้งสองต่างตื่นเต้นกับโครงการนี้และตัดสินใจว่าพวกเขาควรบริจาคให้พระบ๊อบด้วย แต่เนื่องจากเงินหายากพวกเขาจึงใช้วิธีก้นเงินเหรียญไว้ในแต่ละครั้งที่มีเงิน

ทั้งสองบริจาคอย่างสม่ำเสมอ แม้เงินที่บริจาคจะเป็นจำนวนน้อยนิดแต่ก็ทำให้กองทุนเพิ่มจำนวนมากขึ้น ต่างคนไม่ทราบว่าอีกคนหนึ่งได้เงินมาได้อย่างไร หลายปีต่อมาเมื่อทั้งสองเติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่และได้มาพบกันอีก ทั้งสองไม่อายุที่จะเล่าแก่กันและกันถึงวิธีการได้รับเงินเหรียญเหล่านั้น แมนเซอเล่าว่า ในเวลานั้นครอบครัวของเขาไม่มีเครื่องทำน้ำอุ่นใช้ในบ้าน คุณพ่อของเขาจะให้เงินเขาไปอาบน้ำอุ่นสาธารณะสัปดาห์ละครั้ง แต่แมนเซอใช้วิธีอาบน้ำที่บ้านสัปดาห์หนึ่งและอาบน้ำในที่สาธารณะอีกสัปดาห์หนึ่ง นี่เป็นวิธีที่เขาออมเงินส่งให้แก่กองทุนก่อสร้างพระสุญปของพระบ๊อบ

ส่วนราซิดออมโดยลูกเกิด ในเวลานั้นอาหารบางอย่างเช่นลูกเกิดนับว่าหายากในอิหร่าน นอกจากลูกเกิดแล้ว น้ำตาลก็หายากเช่นกัน คนจำนวนมากนิยมทานลูกเกิดกับน้ำชา ทุกครั้งที่ราซิดได้รับลูกเกิดเพื่อทานกับน้ำชา เขาจะทานเพียงเล็กน้อยและเก็บส่วนที่เหลือไว้ในกล่อง เมื่อกล่องเต็ม เขาก็จะนำไปให้คุณพ่อซื้อจากเขา

เนื่องจากว่าคุณพ่อทราบสาเหตุของการขายลูกเกิด เขาจึงซื้อลูกเกิดจากลูกด้วยเงินจำนวนมากเสมอ

45

ท่านพระหัตถ์ศาสนาของพระเจ้า อมีเลีย คอลลินส์ ไม่เคยพลาดโอกาสบริจาคเงินจำนวนมากแก่ศาสนา ในสมัยที่ท่านศาสนิกบาลขยายที่ดินทรัพย์สินบนไหล่เขาคาเมล หรือสนับสนุนให้บาไฮบริจาคซื้อที่ดินเพื่อสร้างสักการะสถานและศูนย์บาไฮในประเทศต่างๆ ท่านอมีเลีย คอลลินส์มักจะเป็นหนึ่งในคนแรกๆ ที่ส่งเช็คเงินบริจาคให้ท่านศาสนิกบาลเสมอ บางครั้งด้วยความรักที่มีต่อท่านศาสนิกบาล ท่านพระหัตถ์ศาสนาจะมอบเช็คให้ท่านศาสนิกบาลและขอให้ใช้จ่ายสำหรับตนเองเพราะทราบดีว่าท่านศาสนิกบาลใช้จ่ายสำหรับส่วนตัวน้อยมาก ท่านศาสนิกบาลก็จะรับเช็คของขวัญนี้ไว้ด้วยความขอบคุณและนำไปใช้ในโครงการที่ท่านกำลังดำเนินอยู่สำหรับศาสนา

ครั้งหนึ่งขณะที่คุณคอลลินส์อยู่ในเมืองไอฟา ท่านมอบเช็คใบหนึ่งให้แก่ท่านศาสนิกบาลและขอร้องให้ท่านศาสนิกบาลรับไว้เป็นของขวัญสำหรับใช้ส่วนตัว ทั้งยังให้ความมั่นใจด้วยว่าตนเองได้บริจาคให้แก่กองทุนต่างๆ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ท่านศาสนิกบาลโชกิ เอฟเฟนดีขอบคุณคุณคอลลินส์และรับเช็คใบนั้นใส่กระเป๋า

หลังจากนั้น เมื่อคุณคอลลินส์นั่งลงที่โต๊ะอาหารเย็นร่วมกับบรรดาผู้มาแสวงบุญและท่านศาสนิกบาล มีผู้แสวงบุญท่านหนึ่งถามท่านศาสนิกบาลว่าตนเองจะสามารถช่วยงานศาสนาอะไรได้บ้างในขณะที่อยู่ในดินแดนศักดิ์สิทธิ์ ท่านศาสนิกบาลถามเขาว่าสามารถทำงานด้านก่อสร้างได้หรือไม่ เขาตอบว่าได้ ท่านศาสนิกบาลจึงตอบว่า ถ้าอย่างนั้น ขอให้เขาไปที่บาห์จีในวันรุ่งขึ้นและช่วยติดตั้งประตูคอลลินส์ซึ่งเป็นทางเข้าที่ดินอันศักดิ์สิทธิ์

คุณคอลลินส์ได้ยื่นเกี่ยวกับเกียรติอันสูงที่ท่านศาสนิกบาลมอบให้แต่ท่านเป็นครั้งแรกในเย็นวันนั้นและตระหนักว่าท่านโชกิ เอฟเฟนดีได้จ่ายค่าติดตั้งประตูด้วยเช็คที่ท่านมอบให้นั่นเอง

46

ต่อไปนี้เป็นเรื่องเศร้า

มีบาไฮบางส่วนที่ไปแสวงบุญในสมัยของท่านศาสนิกบาล พวกเขาประทับใจในความงดงามของพระสถูปและอุทยานรอบๆของทั้งสองพระองค์ พวกเขาจึงถามท่านศาสนิกบาลว่าจะสามารถช่วยงานในระหว่างแสวงบุญได้หรือไม่ ท่านศาสนิกบาลตอบว่า พวกเขาควรจะกลับไปรับใช้ศาสนาในประเทศของตนเอง อย่างไรก็ตามพวกเขายืนยันว่าจะขอช่วยงานในดินแดนศักดิ์สิทธิ์เป็นพิเศษ พวกเขาขอบริจาค

เรื่องจริงเกี่ยวกับการบริจาคให้กองทุนบาไฮ

ให้แก่การขยายอุทยานรอบๆ พระสถูปของทั้งสองพระองค์ ในที่สุดท่านศาสนิกบาลก็ให้อนุญาตพร้อมบอกว่ามีที่ดินหนึ่งบนไหล่เขาคาเมลซึ่งต้องซื้อในทันที ท่านศาสนิกบาลบอกราคาและพวกเขาก็ต่างพากันตื่นเต็นพร้อมให้คำมั่นกับท่านศาสนิกบาลว่าพวกเขาสามารถบริจาคให้ตามจำนวนที่ต้องการ และในทันทีที่ถึงเดินทางถึงบ้านก็พร้อมจะจัดส่งเงินมาให้ทันที

ท่านศาสนิกบาลเผื่อรอแต่เงินก็ยังไม่ถึง ในที่สุดเมื่อท่านตัดสินใจจะซื้อที่ดินผืนนั้นด้วยตนเอง ราคาที่ดินนั้นก็สูงขึ้นจากราคาที่ตกลงกันครั้งแรกหลายเท่าตัว

47

ตัดทอนมาจากจดหมายถึงธรรมสภาบาไฮแห่งชาติสหรัฐอเมริกา ดังนี้

“คุณแม่ของเราบอกเราเกี่ยวกับการก่อสร้างอาคารบนไหล่เขาคาเมล และเมื่อเสร็จแล้วจะสามารถยังผลให้เกิดสันติภาพในระดับรอง หลังจากนั้น พวกเราทราบดีว่าสันติภาพอันยิ่งใหญ่ก็จะเกิดขึ้นตามมา

คุณแม่อ่านให้เราฟังว่าต้องการเงินห้าสิบล้านดอลลาร์ เป็นเงินจำนวนมากและเสียใจที่เราไม่มีให้ แต่เราอาจจะตั้งคำถามเล่นๆ ว่า “คุณทานข้างทั้งตัวได้อย่างไร?” คำตอบที่ได้คือ “ทานทีละคำ” ซึ่งตลกและเป็นความจริงด้วย... คุณแม่กำลังจะจัดงานวันคล้ายวันเกิดซึ่งตรงกับวันที่ 14 พฤศจิกายน เรามีอายุย่างเข้าเก้าและเจ็ดขวบ เราต้องการสมทบเงินทุนห้าสิบล้านด้วย “คำ” ที่เรามี เราจึงถามคุณแม่ว่า แทนที่เราจะจัดงานฉลองวันเกิด เราก็จะสามารถส่งเงินสมทบกองทุนสร้างอาคารบนไหล่เขาของพระผู้เป็นเจ้า ซึ่งคุณแม่ก็ตอบตกลง เชื่อก็บอกนั้นเป็นของคุณแม่ แต่จำนวนเงินในเชื่อก็บอกนั้นเป็นส่วนของเรา”

48

โตโรธีและมาร์ตินกำลังจะแต่งงานกันและทั้งสองตกลงใจจัดงานแต่งงานอย่างเรียบง่าย เงินส่วนที่จะใช้จัดงานขนาดใหญ่ นั้นถูกส่งไปสมทบกองทุนโครงการไหล่เขาคาเมล

ทั้งสองขอให้เพื่อนบาไฮและญาติๆ ส่งเงินไปสมทบกองทุนดังกล่าวแทนที่จะนำเงินนั้นมาซื้อของขวัญให้พวกเขาในวันแต่งงาน

49

บาไฮหลายคนมารวมตัวพบกันที่เมืองเล็กๆ เมืองหนึ่งในออสเตรเลีย หนึ่งในหลายคนนั้นเสนอว่าพวกเขาควรจะจัดงาน “วันพิเศษสำหรับการบริจาคให้อย่างหรรษาเบิกบานใจ” เพื่อจะรวบรวมเงินสมทบกองทุนสร้างอาคารบนไหล่เขาคาเมล

เรื่องจริงเกี่ยวกับการบริจาคให้กองทุนบาไฮ

ทุกคนเจียบังไปชั่วขณะหนึ่ง พวกเขาไม่ใช่คนร่ำรวยประกอบกับค่าครองชีพที่สูง ยิ่งขึ้นทุกวันทำให้พวกเขาออมเงินไม่ได้มากมายนัก ความคิดแรกของทุกคนคือ การบริจาคจากเงินที่มีอยู่น้อยนิดเพิ่มขึ้นอีกไม่น่าทำนัก ตอนนั้นความคิดของพวกเขา อาจจะมีมุ่งสู่การใช้จ่ายจำเป็นด้านอื่นๆ จ่ายค่าอุปโภคบริโภค การซ่อมแซมในบ้าน ซื่อรองเท้าให้ลูกๆ การสนับสนุนเงินกองทุนจึงไม่จ่ายเสมอไป แต่ด้วยความรักในพระบาฮาอูลลาห์เอาชนะหัวใจของศาสนิกชนของพระองค์ได้เสมอ

เพื่อนคนหนึ่งในนั้นกล่าวขึ้นว่า "ทำไมเราจะทำไม่ได้?" และ "เราจะจัดงานนี้เมื่อไรดี?" เพื่อนคนอื่นจึงร่วมช่วยกันออกความคิดในรายละเอียดวันงาน และตกลงเลือกวันคล้ายวันประสูติของพระบาฮาอูลลาห์เป็นวันจัดงานรื่นเริงนี้

งานอันอุดมด้วยพรวันนั้นเต็มไปด้วยบรรยากาศแห่งความหรรษาและการระลึกถึงพระคุณแห่งพระกรุณาที่ให้เรายอมรับพระศาสนาของพระองค์ผู้เป็นเจ้าของ บาไฮกลุ่มเล็กๆ กลุ่มที่มีรายได้ระดับปานกลางกลุ่มนี้ก็ได้รับบริจาคให้แก่ศาสนาอย่างเต็มกำลังของพวกเขา และเมื่อพวกเขามาร่วมกันนับเงินบริจาค พวกเขาแทบจะไม่เชื่อว่าพวกเขาจะร่วมกันบริจาคกว่าหนึ่งพันดอลลาร์

50

คุณเคยได้ยินเรื่องราวเกี่ยวกับสถาบันวิชาชีพสำหรับสตรีชนบทไฟชีหรือไม่? สถาบันแห่งนี้อยู่ที่เมืองอินดอเร ประเทศอินเดีย เป็นสถาบันที่สอนหลักสูตรทางวิชาการและวิชาชีพแก่สตรีอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ที่มาจากหมู่บ้านต่างๆ ในแถบนั้น

มีสตรีวัยรุ่นสองคนอายุสิบเก้าและยี่สิบปีซึ่งผ่านการอบรมจากสถาบันแห่งนี้และประกาศตนเป็นบาไฮ ทั้งสองมาจากครอบครัวชาวพื้นเมืองที่ยากจนที่สุดในระแวกนั้น หลังจากที่ถูกการอบรมได้สองสามเดือนทั้งสองเข้าร่วมแข่งขัน "การแต่งเพลงของผู้เรียนรู" ซึ่งเป็นโครงการที่ได้รับการสนับสนุนจาก องค์การศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ และจัดการแข่งขันโดยคณะกรรมการเฉพาะกิจเพื่อการอ่านออกเขียนได้นานาชาติ สามสิบสี่องค์กรส่งตัวแทนเข้าร่วมการแข่งขันในครั้งนั้น

ผู้เข้าแข่งขันได้รับการแนะนำโดยองค์กรที่ส่งพวกเขา พวกเขาร้องเพลงเป็นภาษาฮินดี ตามด้วยการแสดงดนตรี สตรีทั้งสองแตกต่างจากคนอื่นๆ เขาเดินขึ้นเวทีในเครื่องแต่งกายชาวพื้นเมืองและแนะนำตนเองต่อผู้เข้าชมในที่ประชุมกว่าสองพันคน ไม่มีดนตรีทันสมัยบรรเลงประกอบเพลงที่ฟังง่ายซึ่งพวกเขาพร้อมกันแต่งเป็นภาษาพื้นเมือง

เมื่อร้องไปถึงท่อนกลางของเพลง ไฟเกิดดับและเครื่องขยายเสียงหยุดไปชั่วนาที่หนึ่ง ทั้งสองต้องประสบกับการทดสอบมากยิ่งขึ้น แต่ยังคงร้องเพลงต่อไปด้วยความกล้า

เรื่องจริงเกี่ยวกับการบริจาคให้กองทุนบาไฮ

คณะผู้ตัดสินได้ยินพวกเขาร้องเพลงจนจบ ทั้งสองได้รับคำขอให้แปลเนื้อร้องเป็นภาษาฮินดี ครุบาไฮช่วยแปลคำร้อง มีใจความว่า พวกเขาอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ก่อนที่จะได้เข้ารับการอบรมที่สถาบันบาไฮ จึงได้เรียนการอ่านเขียน การนับเลข บอเวลา การชั่ง ตวง วัดที่สถาบันแห่งนั้น ทั้งยังเรียนรู้เกี่ยวกับการเย็บและใช้เครื่องเย็บผ้าเพื่อประกอบอาชีพ ทั้งสองออกมาจากความมืดสู่แสงสว่างและบัดนี้ได้นำแสงสว่างนี้ไปสู่หมู่บ้านเพื่อขับความมืดมิดออกไป

สตรีทั้งสองได้รับรางวัลที่หนึ่งมีมูลค่า 1000 รูปี เขาไม่เคยเห็นเงินจำนวนมากเช่นนี้มาก่อนเลยในชีวิต เขาเดินไปหาครูพร้อมน้ำตาแล้วพูดกับครูว่า "ทั้งหมดนี้ไม่มีอะไรเลยนอกจากพระพรของพระบาฮาอุลลาห์ เราจะไม่ต้องจ่ายเงินจำนวนนี้จนกว่าเราจะบริจาคส่วนหนึ่งให้แก่กองทุนก่อน" ทั้งสองบริจาค 100 รูปีให้กองทุนไหลเขาคาเมล 100 แต่สักการะสถานในอินเดีย ส่วนที่เหลือเขาแบ่งกันคนละ 400 รูปี และสามารถจ่ายสินเชื่อค่าเครื่องเย็บผ้างวดแรกได้

51

เราต้องระลึกไว้เสมอว่ามีบาไฮจำนวนมากในโลกนี้เมื่อเทียบกับจำนวนประชากรของโลก มีคนที่ยากจนจำนวนมากมาย จนกระทั่งเมื่อพวกเขาประสบทั้งหมดที่มีให้ก็ยังไม่สามารถบรรเทาความทุกข์ยากของพวกเขาได้แม้แต่น้อย นี่มิได้หมายความว่าเราไม่ต้องช่วยเหลือผู้ยากไร้ เราควรช่วยพวกเขา แต่การบริจาคให้แก่ศาสนาเป็นการรับประกันหนทางซึ่งกระทำแล้วจะยกความหิวโหยและความทุกข์ยากออกจากมนุษย์ตลอดไป ทั้งนี้เพราะโดยผ่านระบบของพระบาฮาอุลลาห์ซึ่งมีความศักดิ์สิทธิ์จะทำให้คนในโลกยืนอยู่บนขาของตนเองได้ และแล้ว ความต้องการ ความหิวโหย สงคราม เหล่านี้ก็จะถูกขจัดให้หมดสิ้นไป ผู้ที่ยังไม่เป็นบาไฮไม่สามารถบริจาคแรงงานของเราหรือทำงานให้เรา ดังนั้นหน้าที่อันดับแรกของเราจริงๆ ก็คือสนับสนุนงานเผยแพร่ศาสนาของเราเอง เพราะนี่จะนำเราไปสู่การเยียวยารักษาประชาชาติทั้งปวง²⁴

จากจดหมายเขียนในนามของท่านโชกิ เอฟเฟนดี

52

โครงการสำคัญที่ได้เริ่มโดยสภายุติธรรมแห่งสากลประสบผลสำเร็จมากมาย และประชาชนจำนวนมากนับล้านในโลกได้รับประโยชน์จากโครงการเหล่านี้ไม่ว่าทางใดก็ทางหนึ่ง อย่างไรก็ตาม ความสำเร็จอันน่าอัศจรรย์เหล่านี้จะเกิดขึ้นไม่ได้หากปราศจากซึ่งความเพียรพยายามอย่างต่อเนื่องของบรรดาศาสนิกชนของพระบาฮาอุลลาห์ทุกแห่ง

²⁴ *Lifblood of the Cause*, No. 29

เรื่องจริงเกี่ยวกับการบริจาคให้กองทุนบาโฮ

ครั้งหนึ่ง ธรรมสภาบาโฮแห่งประเทศไทย ในตะวันออกกลางได้ตั้งเป้าจำนวนเงินสำหรับส่งให้กองทุนนานาชาติไว้ค่อนข้างสูง ธรรมสภาบาโฮท้องถิ่นภายใต้ธรรมสภาแห่งประเทศไทยนี้ต่างพยายามประกาศขอรับบริจาคให้ครบตามเป้าหมายที่ตั้งไว้แต่ก็ไม่สามารถรวบรวมได้ครบ

เมื่อข่าวนี้ไปถึงบาโฮ บางคนคิดถึงวิธีการดั้งเดิมที่พวกเขาเคยช่วยได้ หนึ่งในจำนวนนั้นเป็นชายหนุ่มซึ่งได้บริจาคให้ตามที่ตนคิดว่ามากพอแล้ว ข่าวนี้ทำให้เขามีความมุ่งมั่นหาหนทางช่วยบริจาคให้มากกว่าเดิม

ชายคนนี้เป็นช่างภาพและขายอุปกรณ์ในการถ่ายภาพในร้านของเขาด้วย เขาตัดสินใจกันเงินส่วนที่เขาได้รับจากลูกค้าคนแรกทุกวันให้แก่กองทุน ไม่ว่าจะได้จาก การถ่ายภาพหรือได้จากการขายอุปกรณ์ราคาแพงในร้าน เขาต้องประหลาดใจ เพราะในไม่ช้าเขารวบรวมเงินได้จำนวนมากอย่างผิดธรรมดา เงินจำนวนนี้ได้ถูกรวมกับคนอื่นซึ่งก็เหมือนกับเขาคือ เขาเหล่านั้นตัดสินใจพยายามอย่างมากเพื่อช่วยให้เงินที่ธรรมสภาบาโฮแห่งชาติตั้งเป้าไว้ได้ครบตามจำนวน

53

เมื่อครั้งที่เกิดสงครามในประเทศ.อ... บาโฮศาสนิกชนที่นั่นไม่สามารถบริจาคเงินทุนนานาชาติได้ตามคำมั่นสัญญาที่ให้ไว้ เพื่อนๆ ในประเทศใกล้เคียง ว..ซึ่งส่งเงินได้ครบตามเป้าจึงตัดสินใจส่งเงินเพิ่มพิเศษสมทบเงินทุนนานาชาติในส่วนที่ประเทศ อ.ขาดให้ในนามของประเทศ อ.ประเทศ อ...และ ว..ส่งเงินให้ตามความสามารถรวมแล้วเป็นเงิน 200,000 เหรียญสหรัฐฯ ด้วยความเสียดสี

หลังสงคราม เมื่อการติดต่อกันได้ดั้งเดิม ทั้งสองฝ่ายจึงมาทราบภายหลังว่า บาโฮศาสนิกชนในประเทศ อ. ทำสัญญาว่าจะบริจาคจำนวน 500,000 เหรียญสหรัฐฯ ให้กับศูนย์บาโฮแห่งโลก 300,000 เหรียญของจำนวนนี้ศาสนิกชนในประเทศ อ. ส่งให้ก่อนเกิดสงคราม จำนวนเงินที่เพื่อนในประเทศ ว. บริจาคในนามของ ประเทศ อ.ที่ส่งสมทบให้จึงครบตามสัญญาที่ประเทศ อ. ให้ไว้พอดี

54

สภายุติธรรมแห่งสากลเขียนไว้ในสารฉบับหนึ่ง ให้บาโฮศาสนิกชนทราบเกี่ยวกับการลดลงของเงินบริจาคแก่กองทุนนานาชาติ ซึ่งทำให้ศูนย์บาโฮแห่งโลกไม่สามารถทำงานได้ตามเป้าหมายที่รับปากไว้

ข่าวที่ทำให้การบริจาคเพิ่มจากทุกมุมโลกนี้ได้รับการตอบสนองอย่างมากมายจากบาโฮในเมือง อ. หลายคนในเมืองนี้บริจาคสิ่งที่พวกเขามี หนึ่งในจำนวนนั้นมีคนขายของคนหนึ่งซึ่งบริจาครถยนต์ให้ ธรรมสภาฯทราบดีว่ารถคันนี้จำเป็นสำหรับการทำมาหาเลี้ยงชีพของเขา จึงให้เขาเช่าเพื่อใช้จนกว่าเขาจะซื้อรถคันใหม่ได้ บาโฮอีก

เรื่องจริงเกี่ยวกับการบริจาคให้กองทุนบาไฮ

คนหนึ่งซึ่งเป็นคนรวยบริจาคเงินที่เขารวบรวมได้ทั้งชีวิต ยังมีอีกคนหนึ่งซึ่งไม่เพียงแต่ให้ทุกสิ่งที่มีเท่านั้น หากยังกู้เงินจำนวนมากจากธนาคารมาบริจาคให้แก่กองทุนและให้ธนาคารหักชำระเงินกู้จากดอกเบี้ยเงินฝากของเขา นอกเหนือจากเงินสดที่ทุกคนบริจาคแล้ว มีสตรีคนหนึ่งมอบเครื่องทองเพชรพลอยซึ่งหนักถึงสี่กิโลรวมทั้งหมดที่พวกเขาพร้อมบริจาคมีค่าถึง 1,700,000 เหรียญสหรัฐฯ

จำนวนเงินมหาศาลนี้มาจากที่ที่เดียวในโลกซึ่งยังมีจำนวนบาไฮไม่มาก ประกอบกับความเสียสละอย่างมากเกินพอจนกระทั่งสภายุติธรรมแห่งสากลขอให้พวกเขาหยุดส่งเงินบริจาคให้อีก

55

... บาไฮแต่ละคนจะต้องทำตามการตัดสินใจเกี่ยวกับความต้องการของศาสนาด้วยตัวของเขาเอง ในยามวิฤติ ไม่ว่าจะเกิดในแวดวงของศาสนาหรือในครอบครัวของตน โดยธรรมชาติแล้วคนเราจะมีปฏิกิริยาตอบสนองสถานการณ์นี้แตกต่างไปจากสถานการณ์ปกติทั่วไป แต่การตัดสินใจในยามนี้ขึ้นอยู่กับบาไฮศาสนิกชนแต่ละราย²⁵

จากจดหมายเขียนในนามของท่านไซกิ เอฟเฟนดี

56

งานประชุมเพื่อเฉลิมฉลองวันครบร้อยปีแห่งการเสด็จมาถึงดินแดนศักดิ์สิทธิ์ของพระบาฮาอุลลาห์ถูกจัดขึ้นอย่างสมพระเกียรติที่เมืองปาเลอโมซึ่งอยู่ใจกลางเมดิเตอร์เรเนียน

หลังจากงานประชุมเสร็จสิ้นลง ผู้ที่มาร่วมงานต่างได้รับอนุญาตไปแสวงบุญและเยี่ยมพระสุปอันศักดิ์สิทธิ์ที่เมืองไฮฟาและเมืองอักคา เพื่อเป็นเครื่องหมายแห่งความขอบคุณที่ได้รับบุญแห่งการแสวงบุญนี้ ผู้แสวงบุญหลายคนต่างพากันบริจาคให้แก่กองทุนนานาชาติ หนึ่งในจำนวนนั้นมีบาไฮคนหนึ่งซึ่งมาจากประเทศเยอรมันนี เขาบริจาคเงินจำนวนมากพร้อมกล่าวว่าควรออกใบเสร็จในนามของธรรมสภาบาไฮแห่งประเทศเยอรมันนี อย่างไรก็ตาม เมื่อส่งใบเสร็จไป ธรรมสภาบาไฮแห่งประเทศเยอรมันนีตอบกลับมว่าธรรมสภาฯ มิได้เป็นผู้ส่งเงินจำนวนนี้ให้ เป็นที่ชัดเจนว่าบุคคลที่บริจาคนี้ยังคงปรารถนาที่จะไม่เปิดเผยชื่อของตน

57

ยูนิสกำลังจะแต่งงานและได้ยืมเงินเพื่อไปซื้อสร้อยคอทองคำให้แก่ภรรยาของเขา เวลาผ่านไป ยูนิสใช้หนี้จนหมดและมีความสุขที่ได้เห็นภรรยาสวมสร้อยอันมีค่าในวาระโอกาสพิเศษต่างๆ

²⁵ *Lifeblood of the Cause*, No. 28

เย็นวันหนึ่ง ทั้งคู่นั่งอยู่ด้วยกันในงานพบปะสังสรรค์และได้ฟังข่าวขอรับการบริจาค แก่กองทุนนานาชาติที่มาจากศูนย์บาไฮแห่งโลก ยูนิสหันไปหาภรรยาแล้วพูดว่า "คุณทราบดีว่าเราไม่มีเงินให้" เธอกระซิบตอบ ยูนิสมองดูสร้อยคอทองคำที่เธอสวม เธอยิ้มแล้วถอดออกให้แก่กองทุน

58

สาจิตอาสาสมัครไปยังอีกเมืองหนึ่งในอิหร่าน ธุรกิจของเขาล้มเหลวที่นั่น แม้ว่าเขา จะไม่ใช่คนรวย แต่ตอนนี้เขามีความต้องการเงินอย่างมากเพื่อทำธุรกิจต่อไป ดังนั้น เขาจึงไปที่ตัวเมืองเพื่อทำเรื่องขอกู้จากธนาคารนานาชาติ ²⁶

ขณะที่อยู่ใน تهران เขาทราบว่ามีความต้องการเงินสมทบกองทุนสร้างที่ทำการของ สภายุติธรรมแห่งสากล เขาเสียใจที่ไม่สามารถบริจาคให้ในยามที่เขาอยู่ในช่วง วิกฤติได้ แล้วจึงนึกขึ้นได้ว่า "ถ้าผมสามารถกู้เงินเพื่อตนเองในยามคับขัน เหตุใด ผมจะไม่สามารถกู้ให้แก่ศาสนาในยามเดียวกันได้?" เงินที่กู้จากธนาคารนั้น เขา บริจาคครึ่งหนึ่งให้แก่กองทุนนานาชาติและนำส่วนที่เหลืออีกครึ่งหนึ่งติดตัวกลับบ้าน

เวลาผ่านไป ธุรกิจของสาจิตเจริญรุ่งเรืองขึ้น และชีวิตของเขาก็กลับมาสุขสบายอีก ครั้งหนึ่ง จากนั้นการประทุษร้ายบาไฮก็เริ่มต้นขึ้นในประเทศอิหร่านและทุกอย่างที่เขา มีอยู่ถูกยึดไปจนหมดสิ้น

บาไฮศาสนิกชนที่รู้เรื่องราวเกี่ยวกับการบริจาคที่สาจิตอุทิศในขณะที่การก่อสร้างที่ ทำการของสภายุติธรรมแห่งสากลกำลังดำเนินอยู่เล่าถึงสาจิตที่เขาพูดว่า "ผมมี ความสุขอะไรเช่นนี้ เพราะผมได้บริจาคครึ่งหนึ่งที่ผมมีทั้งหมดให้แก่กองทุน นานาชาติ ผลที่ได้ก็คือ พระพรซึ่งไม่มีใครสามารถยึดไปจากผมได้ ในขณะที่ทุก อย่างที่ผมเคยมีในอีกครึ่งหนึ่งนั้นบัดนี้สูญสิ้นไปหมดแล้ว"

59

... ไม่ควรมีแรงกดดันใดๆ มาบังคับให้บาไฮศาสนิกชนบริจาค การบริจาค ต้องกระทำด้วยความสมัครใจ และควรตระหนักว่าเป็นความลับ นอกเสีย จากว่าเพื่อนๆ จะกล่าวอย่างเปิดเผยด้วยตัวของเขาเอง" ²⁷

จากจดหมายเขียนในนามของท่านโซกิ เอฟเฟนดี

²⁶ A children's bank owned by the Bahá'ís of Iran.

²⁷ *Lifeblood of the Cause*, No. 27

ฮุกคูလာห์

[Huqúqu'lláh]

60

ฮัจลี อามิน เป็นผู้พิทักษ์ทรัพย์สินฮุกคูလာห์คนแรก เขาใช้เวลาส่วนใหญ่ของชีวิตเดินทางไประหว่างอิหร่านและดินแดนศักดิ์สิทธิ์ในช่วงที่พระบาฮาอุลลาห์และพระอับดุลบาฮายังมีชีวิตอยู่ ในสมัยนั้นถนนยังไม่ปลอดภัยสำหรับคนเดินทางและการเดินทางส่วนใหญ่ไปมาหาสู่กันด้วยการเดิน ฮัจลี อามินมักจะเดินทางจากเมืองหนึ่งสู่อีกเมืองหนึ่ง จากหมู่บ้านหนึ่งสู่อีกหมู่บ้านหนึ่งในอิหร่าน เพื่อรวบรวมเงินฮุกคูလာห์และรับเงินบริจาคซึ่งเขาจะนำติดตัวไปยังดินแดนศักดิ์สิทธิ์

เป็นที่รู้กันทั่วไปว่า ฮัจลี อามิน จะละวางจากทุกอย่างเท่าที่สามารถทำได้ เพื่อจะสามารถนำไปสมทบกับเงินบริจาคที่จะนำติดตัวไปจากอิหร่าน ตามปกติ อาหารของเขามีเพียงขนมปังแห้งที่เขานำติดตัวไปทุกแห่งหนพร้อมกับนมเปรี้ยวโยเกิร์ต เขามักจะละลายโยเกิร์ตกับน้ำให้เล็กลงกลายเป็นอาหารที่ชาวเปอร์เซียเรียกว่าดัก และเมื่อจะทานเขาจะหักขนมปังแห้งจุ่มลงไป แต่เขาจะใส่โยเกิร์ตจำนวนน้อยมากจนคำว่า "ดัก" ของฮัจลี อามิน" เป็นที่ติดปากของหมู่บาไฮศาสนิกชนในอิหร่าน เขามักจะแบ่งปันอาหารพื้นๆ นี้กับคนอื่นขณะเดินทางไปทั่วประเทศ มีหลายครั้งที่เขาได้รับเชิญให้ไปทานอาหารที่บ้านของบาไฮ เขาก็มักจะเชิญชวนให้เจ้าของบ้านร่วมรับประทานอาหารกับขนมปังกับเขา เพื่อเงินที่ได้จากการประหยัดค่าอาหารที่เจ้าบ้านจะซื้อให้เขาจะถูกนำไปยังดินแดนศักดิ์สิทธิ์

บาไฮศาสนิกชนในอิหร่านรักและเคารพฮัจลี อามิน และมีเรื่องราวดีๆ ที่เล่าขานกันเกี่ยวกับความจริงใจและการอุทิศตนของเขา ครั้งหนึ่ง ขณะที่เขากำลังจะเดินทางไปยังดินแดนศักดิ์สิทธิ์ มีหญิงที่ยากจนมากคนหนึ่งมอบเหรียญเล็กๆ ให้เขานำไปด้วย ฮัจลี อามินขอบคุณเธอและนำเงินนั้นใส่กระเป๋า ทันทีที่เขาเดินทางถึงบ้านของพระอับดุลบาฮา เขามอบเงินที่เขารวบรวมได้ให้แก่ท่านเหมือนอย่างที่เคยปฏิบัติตลอดมาตามปกติแล้วท่านนายจะขอบใจและสรรเสริญการรับใช้อย่างไม่เห็นแก่เห็นดีเห็นน้อยของเขา ความซื่อสัตย์ของเขาไม่เป็นที่น่าสงสัยเลยสักครั้ง ฮัจลี อามินไม่เคยคิดเงินพลาด ที่จริงแล้ว การคำนวณเงินที่ได้รับไม่ยากสำหรับเขาเพราะตัวเขาเองไม่เคยมีเงินของตนเองติดตัวเลย

น่าแปลกใจมากเมื่อพระอับดุลบาฮาได้รับเงินครั้งนี้ ท่านกลับมองดู ฮัจลี อามิน ด้วยสายตาที่อ่อนโยนและบอกว่าว่ามีบางส่วนหายไปจากจำนวนนี้ ฮัจลี อามิน ลาท่านนายกลับไปด้วยความเสียใจ เขาไม่เข้าใจว่าอะไรได้เกิดขึ้นกับเงินที่รวบรวมได้งวดนี้ เขากลับไปที่ห้องด้วยน้ำตานองหน้าและหมอบลงสวดมนต์ ขณะที่เขาโน้มตัวลง เขารู้สึกว่ามีเศษโลหะกระทบที่ใต้เขา มันคือเหรียญเล็กๆ ที่หญิงชราผู้นั้นได้มอบให้เขา

เรื่องจริงเกี่ยวกับการบริจาคให้กองทุนบาไฮ

ขณะที่เขาเตรียมตัวเดินทางมายังดินแดนศักดิ์สิทธิ์นั่นเอง เหริยญนั้นไหลรอดจากรูกระเป่าลงสู่ชายตะเข็บเสื้อคลุมยาว

ฮัจลี อามิน รีบนำเหริยญนั้นกลับไปมอบให้พระอับดุลบาฮา ท่านนายขอบใจและกล่าวสรรเสริญเขา ท่านจูบเหริยญนั้นและกล่าวว่าเหริยญนี้มีค่ามากกว่าเงินบริจาคอื่นๆเพราะได้มาจากบุคคลที่เสียสละอย่างสูงยิ่ง

61

นาจาฟาบาดเป็นหมู่บ้านหนึ่งซึ่งอยู่ใกล้ๆ กับเมืองเอสฟาฮานในอิหร่าน ที่นั่นมีบาไฮมาตั้งแต่ยุคแรกเริ่มศาสนา ในเวลานั้น ศาสนิกชนส่วนใหญ่ในหมู่บ้านนี้เป็นชาวสวนที่ร่ำรวย พวกเขาส่วนใหญ่ปลูกสวนอัลมอน

ในสมัยก่อนมีชาวสวนไม่กี่คนที่อ่านออกเขียนได้ จึงเป็นการยากที่ชาวบ้านบาไฮจะคำนวณฮุคคูลลาห์ด้วยตนเองได้ โชคดีที่มีบาไฮบางคนในนาจาฟาบาดวางระบบการคำนวณฮุคคูลลาห์ให้แก่พวกเขา กล่าวคือ ได้มีการทำเครื่องหมายบนต้นอัลมอนจำนวนสิบเก้าต้นในสวนเพื่อเก็บผลถวายแด่กองทุนฮุคคูลลาห์ เมื่อผลของสิบเก้าต้นที่มีเครื่องหมายนี้แก่พอที่จะเก็บเกี่ยวได้ ก็จะถูกแยกเก็บและแยกคัดออกเพื่อขายต่างหากจากกองที่ได้จากต้นอื่น จากนั้นเงินจำนวนที่ขายได้นี้ก็จะถูกส่งไปยังดินแดนศักดิ์สิทธิ์

นอกจากนี้พวกเขายังผูกกิ่งก้านที่มีผลอัลมอนดกด้วยเชือก เป็นเครื่องหมายว่าผลที่เก็บเกี่ยวได้จะถูกส่งไปบริจาคแก่กองทุนเพื่อวัตถุประสงค์อื่นๆ

62

ไม่อนุญาตให้มีการเรียกร้องให้ถวายฮุคคูลลาห์ บัญชานี้เปิดเผยในพระคัมภีร์ของพระเจ้าด้วยเหตุที่มีสิ่งจำเป็นหลายอย่างที่โองการของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าบัญญัติให้ขึ้นอยู่กับวิธีการทางวัตถุ ด้วยเหตุนี้ หากใครบางคนปรารถนาจะมีส่วนได้รับพระพรนี้ด้วยความปิติยินดีและด้วยความปลาบปลื้ม มิใช่เพียงแค่นั้น ยังยืนยันรบเร้าจะถวาย เจ้าก็จงรับถวายจากบุคคลนั้น หากไม่แล้วไม่อนุญาตให้รับ²⁸

พระบาฮาอุลลาห์

²⁸ Huqúqu'lláh, the Right of God, No. 9

นาย**มุซา บานานี** เป็นนักธุรกิจที่ประสบความสำเร็จก่อนที่เขาจะอาสาสมัครไปประจำอยู่ที่แอฟริกาและได้รับการแต่งตั้งเป็นท่านพระหัตถ์ศาสนาของพระผู้เป็นเจ้า ผู้ที่เคยทำงานกับท่านชื่อ คามาล ได้เล่าย้อนอดีตเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่างๆ ในชีวิตของมุซาไว้ดังนี้

นายบานานีตัดสินใจขายที่ดินมีค่ามาก ที่ดินนี้ตั้งอยู่ในทำเลที่ดีที่สุดแห่งหนึ่งในเมืองหลวง มีชายสองคนมาหาเขาเพื่อซื้อที่ดินผืนนี้ ผู้จะซื้อทั้งสองได้รับการบอกราคาแต่พวกเขาบอกว่าเงินสดในมือยังมีไม่พอ ทั้งสองขอให้นายบานานีอย่าขายที่ดินนี้ให้แก่คนอื่นภายในเวลาหนึ่งเดือน ระหว่างเดือนหนึ่งนั้นผู้จะซื้อคาดหวังว่าจะสามารถเตรียมหาเงินได้ครบ คำขอนี้เป็นที่ยอมรับและนายบานานีจดวันที่ที่ตกลงกันและกล่าวว่า หากผู้จะซื้อไม่สามารถซื้อที่ดินในวันที่กำหนดได้ นายบานานีก็จะเสนอขายให้แก่ผู้อื่นต่อไป การตกลงนี้ทำด้วยวาจาและไม่มีการลงบันทึกข้อตกลงนี้

เวลาผ่านไปชั่วระยะหนึ่ง ทั้งสองไม่ได้ส่งข่าวมาเลย และแล้ววันหนึ่งมีอีกรายหนึ่งมาติดต่อขอซื้อที่ดินผืนเดียวกันนั้น นายบานานีบอกเขาว่าเขาได้ให้คำมั่นกับผู้ที่ซื้อสองรายแรกไปแล้ว แต่ชายคนใหม่กลับกล่าวว่าเขาพร้อมที่จะเสนอให้ราคาสองเท่าของรายแรกและเขาได้นำเงินจำนวนดังกล่าวมาด้วย คามาลตื่นเต้นและอยากทราบว่านายบานานีจะยอมรับข้อเสนอนี้หรือไม่ เขาให้ความเห็นว่านี่เป็นโอกาสอันดีที่ไม่ควรพลาด โดยให้เหตุผลว่า ถ้าผู้จะซื้อสองคนแรกตั้งใจจะซื้อที่ดินนี้อย่างจริงจัง ทั้งสองน่าจะจะต้องติดต่อมายังเจ้าของอีกครั้งหนึ่งแล้ว แต่นายบานานีตอบว่าเขาไม่อาจจะผิดสัญญาได้โดยตอบว่า ถ้าทั้งสองไม่แสดงตนภายในหนึ่งเดือนที่ตกลงกันไว้ เขาก็จะมีอิสระในการขายที่ดินนั้นให้แก่ผู้สนใจรายอื่นต่อไป

ผู้มาขอซื้อรายที่สองจากไปด้วยความผิดหวังและได้กลับมาอีกในวันสิ้นเดือนที่ครบสัญญากับรายแรก คามาลต้อนรับเขาด้วยความยินดี หวังว่านายบานานีจะเริ่มทำสัญญาซื้อขายที่ดินได้ แต่นายบานานี

กล่าวว่า “แต่เนี่ยยังไม่หมดวันเลย ชายทั้งสองอาจจะมาถึงก็โมงก็ได้ เราต้องรอจนกว่าดวงอาทิตย์ตกดิน”

ผู้มาขอซื้อรายที่สองกลับไปอีกครั้งแต่ไม่ได้เข้าเมือง บ้านนายบานานีอยู่ที่ชานเมือง เทهرانและชายคนที่มารายที่สองนี้รออยู่แถวใกล้ๆ จนเย็นเพื่อสะดวกในการมาติดต่ออีก นายบานานีพูดกับคามาลว่า “ผมคิดว่าคุณน่าจะโทรศัพท์ไปหาทั้งสองคนนั้นและสอบถามว่าเขาตัดสินใจอย่างไร เป็นไปได้ว่าพวกเขาอาจจะลืมวันนัดซึ่งเป็นวันนี้” คามาลโทรศัพท์ไปหาและได้รับคำตอบว่า ทั้งสองเสียใจที่ไม่สามารถหาเงินมาซื้อได้

เรื่องจริงเกี่ยวกับการบริจาคให้กองทุนบาไฮ

จากนั้นได้มีการลงลายมือชื่อในโน้ตที่دينชายทรัพย์สินและรับเงินเป็นที่เรียบร้อย ตอนที่ผู้ซื้อลาจากไปนั้นก็ค่ามากแล้ว แต่นายบานานีกล่าวกับคามาลว่า "กรุณาช่วยหารถที่จะช่วยพาเราเข้าเมืองด้วย" คามาลถามด้วยความประหลาดใจว่า "จะไปตอนตีนี้หรือครับ?" นายบานานีตอบว่า "ผมต้องไปที่บ้านคุณวาการ์เพื่อถวายฮุกคุลลาห์สำหรับเงินที่เพิ่งจะได้รับนี้" คามาลตอบว่า "แต่คุณก็สามารถไปถวายในตอนเช้าได้อย่างแน่นอน" นายบานานีมองเขาอย่างเคร่งขรึมและว่า "คุณจะได้รับประกันได้ไหมว่าผมจะไม่ตายในคืนนี้?" คามาลซึ่งเป็นบาไฮศาสนิกชนที่ดีค่อนข้างหัวงันไหวกับคำกล่าวนี้ จึงตอบว่า "ครับ ผมจะรีบหารถให้เดี๋ยวนี้"

64

ดูกร ประชาชน จงสดับ มิฉะนั้นเจ้าจะพวากตนเองไปเสียจากของขวัญอันยิ่งใหญ่นี้ เราได้กำหนดกฏนี้²⁹ ให้แก่เจ้าในขณะที่สวนของเราเองไม่ขึ้นอยู่กับเจ้าทั้งยังเป็นอิสระจากทุกสิ่งที่อยู่บนสวรรค์และแผ่นดิน ความจริงแล้ว กฏข้อนี้มีความลึกซึ้งและคุณประโยชน์ซึ่งอยู่เหนือความเข้าใจของใครนอกจากพระผู้เป็นเจ้า พระผู้ทรงตรัสรู้ พระผู้ทรงทราบทุกสิ่ง จงกล่าวว่า โดยผ่านคำตักเตือนนี้ พระผู้เป็นเจ้าทรงประสงค์จะทำให้ทรัพย์สินที่เจ้าครอบครองอยู่บังเกิดความบริสุทธิ์และจะช่วยให้เจ้าถูกชักนำสู่สถานะที่ไม่มีใครเข้าถึงได้นอกจากบรรดาผู้ที่พระผู้เป็นเจ้าทรงโปรดเท่านั้น แท้จริงแล้ว พระองค์คือพระผู้ทรงเอื้อเพื่อ พระผู้ทรงเมตตาปราณี พระผู้ทรงใจบุญ³⁰

พระบาฮาอุลลาห์

65

ผู้แทนฮุกคุลลาห์ในประเทศอินเดียได้อธิบายเกี่ยวกับความสำคัญของการถวายให้แก่กองทุนนี้แก่

ศาสนิกชนในโอกาสที่เธอได้ไปเยี่ยมบาไฮศาสนิกชนในหมู่บ้านหนึ่ง บาไฮศาสนิกชนคนหนึ่งซึ่งเป็นชวานาเขียนจดหมายถึงเธอในภายหลังพร้อมสอดธนาถ์ถวายฮุกคุลลาห์เป็นเงินจำนวนมากเมื่อเทียบกับสภาพการเงินของเขา

เขายังได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับเงินที่ได้รับจากการขายผลผลิตจากฟาร์ม จากข้าว หัวหอม มันฝรั่งและอื่นๆ ของ ปีนั้น เงินที่เขาส่งถวายฮุกคุลลาห์นั้นที่จริงแล้วเขาคิดจากร้อยละสิบเก้าของเงินที่หาได้ทั้งปีแทนที่จะคิดจากร้อยละสิบเก้าของเงินที่เหลือ

²⁹ The law of Huqúqu'lláh

³⁰ Huqúqu'lláh, the Right of God, No. 10

สิ่งที่บาไฮที่ใจบุญคนนี้ต้องการทราบก็คือ จะอนุญาตไหมถ้าเขาหักค่าทำธนาคารตัดจากเงินถวายฮุคคูลลาห์จำนวนนั้น

66

การประทัดประหารชาวยิวในเมือง อ... ส่งผลกระทบไปถึงบาไฮศาสนิกชนที่มีภูมิหลังจากยิวในประเทศนั้น และหนึ่งในจำนวนนั้นคือเดวิด เขาเป็นนักธุรกิจที่ร่ำรวย เดวิดถูกขังโดยปราศจากการพิจารณาคดีในศาล ตำรวจลับซึ่งกล่าวหาว่าเขาเป็นสายลับให้แก่ประเทศอิสราเอลสอบสวนเขาเป็นระยะๆ เกี่ยวกับเรื่องนี้ และแน่นอน ทุกครั้งตำรวจได้รับคำตอบเดิมๆ คือ เดวิดเป็นบาไฮ มิใช่คนเชื้อชาติยิว และศาสนาของเขาห้ามมิให้เขาเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับการเมือง

หลังจากอยู่ในที่คุมขังสามเดือน เดวิดก็ได้รับคำสั่งให้ไปที่สำนักงานของผู้กำกับการตำรวจเพื่อรับแจ้งว่าคดีของเขาถูกส่งไปยังเจ้าหน้าที่ของรัฐฯซึ่งมีอำนาจในการส่งการระดับสูงขึ้นไปอีก เขาได้รับโทษประหารชีวิต

เดวิดกลับมายังห้องขังด้วยอาการตื่นตระหนกและด้วยความเศร้าอย่างที่สุด ณ บัดนั้นเขาคิดถึงคำสอนจากพระบาฮาอูลลาห์ที่ว่า

ขอความสุขสวัสดิ์จงมีแก่ผู้ที่เคลื่อนที่ขึ้นไปหาพระผู้เป็นเจ้าในสภาพที่หลุดพ้นจากข้อผูกพันกับฮุคคูลลาห์และกับคนรับใช้คนอื่นๆ³¹

พระบาฮาอูลลาห์

จากนั้นอารมณ์ของเดวิดเปลี่ยนไปและความรู้สึกแห่งการไม่ผูกพันและความสงบนิ่งปกคลุมวิญญาณของเขาขณะที่เขารวบรวมสติ เขาย้อนคิดได้ว่าเขาได้ถวายฮุคคูลลาห์ครบทุกบาททุกสตางค์แล้ว

ตอนจบของเรื่องนี้ไม่เกี่ยวกับเรื่องกองทุนต่างๆ ของศาสนา แต่ถ้าผู้อ่านใครทราบว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับเดวิด ต่อไปนี้คือเรื่องที่เล่า

สี่เดือนต่อมา ผู้กำกับการตำรวจเรียกเดวิดไปพบที่สำนักงานอีกครั้งหนึ่งและเสนอข้อตกลงแก่เขาข้อหนึ่ง เดวิดได้รับการบอกว่า คนอื่นๆ ที่มีภูมิหลังจากยิวหลายคนได้จ่ายเงินจำนวนหนึ่งแก่ผู้กำกับการเพื่อที่จะได้รับการปล่อยตัวจากที่คุมขัง เขาทำตามนี้ได้ มิฉะนั้นเขาจะ "ถูกขังในคุกสองร้อยปีโดยปราศจากการพิจารณาคดีในศาล" เดวิดตอบว่า "ผมเข้ามาในคุกแห่งนี้ด้วยพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า และผมจะออกไปด้วยพระประสงค์ของพระองค์เช่นกัน" ผู้กำกับการกล่าวอย่างฉงนขณะที่เขาสั่งการให้เดวิดเข้าห้องขังว่า "คุณบ้าไปแล้วหรือ?" เดวิดมีเหตุผลสามประการ

³¹ *Huqúqu'lláh, the Right of God, No. 22*

เรื่องจริงเกี่ยวกับการบริจาคให้กองทุนบาไฮ

ที่จะไม่ยอมรับข้อเสนอนี้ ประการแรกคือ เขาต้องการพิสูจน์กับทางการว่าเขาเป็นบาไฮศาสนิกชนที่แท้จริง ประการที่สอง ถ้าเขาจ่ายเงินเพื่อแลกกับการได้ออกจากที่คุมขัง บาไฮหลายๆ คน โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือเยาวชนจะไม่สามารถหาเงินมาจ่ายได้ ซึ่งจะทำให้เขาเหล่านั้นหมดโอกาสได้รับการปล่อยตัวออกไป และประการที่สาม เขารู้สึกว่า ในฐานะที่เป็นบาไฮ เขาไม่ควรจ่ายสินบนแต่ควรพึ่งความช่วยเหลือจากพระเจ้าเป็นเจ้า

เดวิดได้รับการปล่อยตัวในสิบเดือนต่อมา เพราะมีการเปลี่ยนแปลงนโยบายของรัฐบาลและประธานาธิบดีได้แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนคดีของผู้ถูกขังโดยที่ไม่มีการพิจารณาไต่สวนในศาลนับพันๆ ราย เดวิดเป็นหนึ่งในจำนวนนั้นและผู้ที่กำกับการคนเดิมนั้นเองที่ถูกสั่งการให้เป็นผู้ปล่อยเขาเป็นอิสระ

67

อ.ค. เป็นนักวิชาการและเป็นบาไฮที่ดียิ่ง ธรรมสภาบาไฮแห่งประเทศไทยขอให้เขาอุทิศเวลาทั้งหมดให้แก่ศาสนา แต่ทุกวันเขาจะเขียนหนังสือที่มีประโยชน์ และช่วยให้บาไฮ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มเยาวชน มีความเข้าใจศาสนาอย่างลึกซึ้งมากขึ้น เนื่องด้วยเขาไม่มีเงินรายได้ส่วนตัวเขาจึงรับเงินค่าครองชีพจำนวนเล็กน้อยจากกองทุนแห่งชาติ

นักเรียนของเขาคนหนึ่งชื่อกาซิมซึ่งมักจะไปช่วยเขาทำงานที่บ้านบ่อยๆ สังเกตว่าครูของเขาไม่เคยแตะต้องเงินค่าครองชีพที่ได้รับจากสำนักงานบาไฮแห่งชาติจนกว่าเขาจะหักเพื่อถวายร้อยละสิบแก่กองทุนฮุกคูลลาห์เสียก่อน กาซิมประหลาดใจเพราะเขาทราบว่าครูของเขาไม่มีรายได้จากแหล่งอื่น และเงินค่าครองชีพที่ได้ก็แทบจะไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่จำเป็น วันหนึ่งเขาจึงถามครูเกี่ยวกับเรื่องนี้ เขาพูดกับครูว่า

"คุณครูได้อธิบายให้พวกเราฟังแล้วฟังอีกเกี่ยวกับฮุกคูลลาห์ คุณครูพูดว่าการถวายฮุกคูลลาห์นั้นผูกพันกับบรรดาบาไฮศาสนิกชนที่มีเงินออมเท่านั้น เช่นนั้นแล้วเหตุใดที่ครูนั่นเองแหละที่ถวายส่วนหนึ่งของเงินแต่กองทุนฮุกคูลลาห์ในแต่ละเดือน ผมทราบดีว่าเงินครองชีพนั้นมีจำนวนน้อยมากอยู่แล้ว?" ครูตอบว่า " ลูก ลูกคิดว่าเงินที่ครูเก็บไว้เป็นของครูหรือ? ส่วนที่เก็บไว้นั้นเป็นสิทธิของพระเจ้าเป็นเจ้าเช่นกัน ที่ครูกำลังใช้อยู่เป็นเงินของพระองค์และส่วนเล็กน้อยที่ถวายคืนให้พระองค์นั้น ครูทำไปตามมโนธรรมเท่านั้น"

กาซิมจึงได้ตระหนักว่าคนรักที่แท้จริงมิได้ถูกผูกไว้กับมาตรฐานทางสติปัญญา ระดับความเสียสละของคนรักที่แท้จริงนั้นไม่มีขอบเขต

68

จำนวนขั้นต่ำที่อยู่ภายใต้ข้อกำหนดถวายฮุคคูลลาห์คือ เมื่อเงินในครอบครองของบุคคลหนึ่งมีค่าเท่ากับจำนวนวาฮิด (19) ซึ่งก็คือ เมื่อใดก็ตามที่บุคคลครอบครองทองคำเท่ากับ 19 มิตกัล หรือได้มาซึ่งทรัพย์สินสมบัติที่มีค่าเทียบเท่า หลังจากให้นำค่าใช้จ่ายทั้งปีมาหักออกแล้ว ให้นำกฎฮุคคูลลาห์มาใช้และการถวายมีผลบังคับ³²

พระบาฮาอุลลาห์

69

ต่อไปนี่คือฉบับที่กบฏฉบับที่ผู้พิทักษ์ฮุคคูลลาห์ได้รับจากผู้ถวาย

“เราขอขอบคุณที่ท่านช่วยเพิ่มพูนความรักและความเข้าใจของเราเกี่ยวกับกฎของฮุคคูลลาห์ เรานับวันและมูลค่าทรัพย์สินเล็กๆ น้อยๆ ที่เรามีครบสิบเก้ามิตกัลแล้ว ความอศรรย์หลายครั้งหลายคราที่เพิ่งเกิดขึ้นกับเราช่วยให้เราทำสำเร็จได้ในที่สุด”

“โปรดรับฮุคคูลลาห์งวดแรกด้วยความรักจากเรา”

70

“เรชวานปีนี้จะเป็วันแห่งความสุขที่สุดในชีวิตของข้าพเจ้าตลอดไป คือการเริ่มกฎแห่งฮุคคูลลาห์ บัดนี้ข้าพเจ้าเข้าใจบทความในพระธรรมเกี่ยวกับสวรรค์แม้ว่ากำลังอยู่บนโลก ในเทศกาลเรชวานนี้ ไม่มีสิ่งใด เหตุหรือสภาพแวดล้อมใดในโลกที่จะสามารถแย่งสิ่งที่ประทับในหัวใจของข้าพเจ้าแล้วไปได้”

“ขอถวายฮุคคูลลาห์งวดแรกด้วยความเบิกบานใจอย่างที่สุด อย่างเสรีและด้วยความปรารถนาว่าจะเป็นที่ยอมรับ พระบาฮาอุลลาห์ทรงทราบว่าเป็นความจริง ข้าพเจ้าสวดมนต์ให้แก่ยุคนี้ บิดาและมารดาของข้าพเจ้าอยู่ในโลกอันเป็นนิรันดร์แล้ว ท่านทั้งสองมิได้เป็นบาไฮ สามิของข้าพเจ้ายังมีได้เป็นบาไฮ นอกจากลูกๆ ของข้าพเจ้าแล้วสมาชิกอื่นๆ ในครอบครัวก็ยังมีได้เป็นบาไฮเช่นกัน บัดนี้ อย่างน้อยที่สุด ผลอันน้อยนิดจากส่วนที่เป็นผลงานของบิดามารดาของข้าพเจ้าที่ทำไว้ในโลกซึ่งข้าพเจ้าได้รับทอดมาจะสามารถถูกนำไปใช้เพื่อสร้างสรรค์สวรรค์ที่แท้จริง นั่นก็คือ ความ เป็นหนึ่งเดียวของมนุษยชาติและสถาบันซึ่งทำให้ความจริงนั้นเป็นรูปธรรมขึ้นมา”

71

ให้รับฮุคคูลลาห์ถ้าบุคคลที่ถวาย มอบให้ด้วยความหรรษาและด้วยความเบิกบานใจอย่างยิ่ง และมีให้รับถ้าไม่เป็นไปตามนี้ คุณประโยชน์ของการบำเพ็ญบุญนี้จะกลับสู่บุคคลเหล่านั้นเอง³³

พระบาฮาอุลลาห์

³² Huqúqu'lláh, the Right of God, No. 18

³³ Huqúqu'lláh, the Right of God, No. 27

กองทุนแห่งชาติ

[The National Fund]

72

สมัยอยู่ที่แคนาดา เคทและไอแวนออมเงินจนมากพอแก่การใช้ซ่อมบ้านเก่า ต้องมีการซ่อมประตูโรงรถ มุงหลังคาใหม่และสร้างปล่องไฟใหม่

แต่ทว่า ก่อนที่จะมีการซ่อมแซม ทั้งสองได้รับข่าวจากธรรมสภาบาไฮแห่งชาติ แจ้งให้บาไฮศาสนิกชนในประเทศทราบเกี่ยวกับเงินกองทุนที่ติดลบอย่างมาก และเรียกร้องให้พวกเขาช่วยการเงินให้รอดพ้นสภาวะวิกฤติ

เคทและไอแวนตอบรับคำขอร้องทันที เขาทำบุญบริจาคเงินที่ออมไว้เพื่อซ่อมแซมบ้านให้ทั้งหมด

หลังจากที่เขาทำบุญบริจาคไม่นาน พายุหิมะครั้งร้ายแรงที่สุดในรอบหลายปีที่ผ่านมาพัดเข้าเมืองที่เคทและไอแวนอยู่ ลมพายุทำลายบ้าน พัดประตูโรงรถพังเสียหาย พัดหลังคาและทำลายปล่องไฟ บริษัทประกันภัยจ่ายค่าซ่อมแซมความเสียหายให้ทั้งหมด

เคทกล่าวว่า "ทำบุญบริจาคให้ก่อน แล้วพระเจ้าจะเป็นเจ้าจะทรงดูแลส่วนที่เหลือทั้งหมดให้แก่เรา"

73

ครั้งหนึ่ง สตรีบาไฮคนหนึ่งที่อยู่ในกลุ่มประเทศยุโรปส่งเงินทำบุญบริจาคจำนวนมากให้แก่กองทุนบาไฮแห่งชาติและมีเรื่องประทับใจมาเล่าสู่กันฟังดังนี้

"หลังจากที่ข้าพเจ้าสมรสกับสามีแล้วจึงทราบว่าเขาดื่มสุราหนักและไม่มีอะไรสามารถหยุดนิสัยที่เป็นอันตรายนี้ได้ เวลาผ่านไปข้าพเจ้าเริ่มเป็นห่วงอนาคตของตนเองและลูกๆ ข้าพเจ้าจึงเริ่มเก็บออมเงินที่ละเล็กละน้อยเพื่อไว้ใช้ในยามคับขัน

ปีที่แล้ว คนในครอบครัวของเราทั้งหมดเป็นบาไฮรวมทุกคนรับใช้ด้วยความรักอันยิ่งใหญ่ที่สามีของข้าพเจ้ามีต่อพระบาฮาอูลลาห์เยียวยาให้เขาเลิกดื่มสุราได้สำเร็จ ปัจจุบัน ถ้ามีเพื่อนๆ มาชวนดื่มเหล้า เขาก็จะตอบว่า "ผมพบเครื่องดื่มนิวพิเศษซึ่งทำให้ผมติดตลอดเวลาแล้ว" เขาใช้คำตอบนี้เป็นทางออกเพื่อที่จะแนะนำศาสนาแก่คนอื่น

"ครบหนึ่งปีแล้ว ข้าพเจ้าทราบว่าสามีของข้าพเจ้าจะไม่แตะต้องสุราอีก"

ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณค่าของเรามีความมั่นคงและไม่ต้องกังวลเกี่ยวกับความยากจนอีก ดังนั้นข้าพเจ้าจึงนำเงินออมออกมาทำบุญบริจาคให้แก่กองทุนและขอให้คุณช่วยนำไปใช้พิมพ์หนังสือบาไฮแก่คนในประเทศของเราเพื่อว่าคนอื่นๆ จะได้รับรู้จักหนทางสู่ความมั่นคงที่แท้จริงด้วย

สตรีผู้นี้ไม่ทราบมาก่อนว่าธรรมสภาบาไฮของประเทศนั้นเพิ่งแปลหนังสือบาไฮเป็นภาษาท้องถิ่นเสร็จสามเล่มแต่ยังไม่มีเงินพิมพ์ จำนวนเงินที่สตรีผู้นี้ทำบุญบริจาคแก่กองทุนแห่งชาติพอดีกับค่าพิมพ์หนังสือทั้งหมดนั้น

74

มีบาไฮหลายคนที่แสดงความสนใจในรายละเอียดเกี่ยวกับลักษณะการรับใช้ศาสนา และพวกเขาก็ได้พยายามช่วยอย่างเต็มที่ นี่มิได้หมายความว่าพวกเขาไม่ได้สนใจจะบริจาคเงินให้แก่กองทุนต่างๆ แต่เป็นเพราะเขาให้ความสนใจทำงานที่พวกเขารักและต่างได้รับการยืนยันด้วยพรพิเศษในสนามแห่งการรับใช้

ในบรรดาบาไฮเหล่านี้คือคุณ ว ในประเทศอินเดีย ความกรุณาของบาไฮช่วยให้มีการแปลและพิมพ์หนังสือบาไฮเป็นภาษาทมิฬ

บาไฮอีกคนหนึ่งคือที่**อิสฟานดिया บัคติยาริ**ในปากีสถาน ซึ่งมักจะพิมพ์หนังสือบาไฮเป็นภาษาต่างๆ ผู้ซึ่งท่านศาสนิกบาลเรียกว่า "เสาหลักของศาสนาคนหนึ่ง" รับใช้ศาสนาหลายด้านอย่างดีมาจนไม่อาจกล่าวได้ว่าเขาเป็นเลิศด้านใดกันแน่ ครั้งหนึ่งเขานำเงินลงทุนจากการลาจิมายังเดลีเพื่อเป็นทุนเริ่มทำธุรกิจ เมื่อเขาทราบความต้องการรับบริจาคจากธรรมสภาบาไฮแห่งชาติในเวลาวิกฤตช่วงนั้น เขาบริจาคเงินที่นำมาทั้งหมดให้และกลับบ้านมือเปล่า

75

เห็นชัดเจนว่าหากการหลังไหลของการทำบุญบริจาคอย่างมากมาจากศาสนิกชนบาไฮแต่ละคนและจากส่วนรวมทั้งหมดไม่อยู่ในระดับสม่ำเสมอ เงินทุนแห่งชาติก็จะไม่พอกับความต้องการของศาสนา³⁴

จากจดหมายเขียนในนามของท่านโซกิ เอฟเฟนดี

76

ในหมู่บ้านในเมืองเซร์ อัฟริกากลาง มีสตรีบาไฮที่อุทิศตนสามคนซึ่งเพิ่งเป็นบาไฮ ตัดสินใจว่าพวกเขาจะไม่ตัดน้ำตาลจากช่อมะพร้าวเพื่อทำสุราเพราะพระบาฮา

³⁴ *Lifblood of the Cause*, No. 24

เรื่องจริงเกี่ยวกับการบริจาคให้กองทุนบาไฮ

อูลลาห์ทรงห้ามไว้ แต่เนื่องจากว่าเป็นแหล่งที่มาของรายได้ทางเดียวของพวกเขาเท่านั้น พวกเขาจึงสงสัยว่าแล้วจะทำมาหากินอย่างไรกันต่อไป

บาไฮทั้งสามติดต่อกับอาสาสมัครซึ่งอยู่ในเมืองห่างออกไปยี่สิบกิโลเมตร อาสาสมัครคนนั้นแนะนำว่าพวกเขาควรตั้งโต๊ะเป็นร้านค้าหน้ากระท่อม ทั้งยังบอกต่อไปอีกว่าจะช่วยซื้อสินค้าเล็กๆ น้อยๆ เช่น น้ำตาล เกลือ ไม้ขีดไฟให้พวกเขาในราคาต่ำส่งเพื่อให้พวกเขาขายในราคาปลีก ทั้งหมดตกลงกันว่าจะลองดูผลภายในสามเดือน

อาสาสมัครนำสินค้าที่สตรีทั้งสามต้องการขายในหมู่บ้านไปส่งให้ทั้งสองสัปดาห์ ในส่วนของทั้งสามคน พวกเขาขายสินค้า จ่ายหนี้และจ่ายซื้อสินค้าฝากขายงวดใหม่ต่อไป พอหมดงวดสามเดือน สตรีทั้งสามบอกกับอาสาสมัครว่าไม่เพียงแต่ที่พวกเขาจะได้รับกำไรเท่านั้น หากยังหาเงินได้มากกว่าที่เคยทำธุรกิจสุรา พวกเขาขอให้อาสาสมัครนำกำไรที่ได้มากกว่าเดิมนี้ไปบริจาคให้แก่กองทุนบาไฮเพื่อเป็นการขอบคุณพระบาฮาอูลลาห์

77

หลายปีที่แล้ว มีจดหมายเวียนจากธรรมสภาบาไฮแห่งประเทศไทยถึงชุมชนบาไฮต่างๆ ในประเทศ แจ้งให้ทราบว่าเงินทุนแห่งชาติไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่ายและในขณะนั้นติดลบอยู่เก้าสิบห้าปอนด์ซึ่งนับว่าเป็นเงินจำนวนมากในสมัยนั้น จึงต้องการความช่วยเหลืออย่างรีบด่วนและขอให้เพื่อนๆ ช่วยส่งเงินบริจาคให้มากเท่าที่จะทำได้

มีบาไฮห้าคนที่รวมอยู่ในงานฉลองบุญสิบเก้าวันในเมืองหนึ่งในแคว้นเวลส์ พวกเขาอ่านจดหมายเวียนและมองดูกันและกันอย่างท้อใจ ไม่มีใครมีเงินจำนวนมากมาที่จะบริจาคให้ พวกเขาสวดมนต์ด้วยกันหลายรอบและตัดสินใจบริจาคเงินที่มีทั้งหมดในกล่องรับบริจาคพร้อมกับเงินสดเท่าที่ทุกคนมีติดตัวในขณะนั้น

พวกเขาสามารถรวมเงินกันได้แปดปอนด์ซึ่งยังความหรรษาระคนกับความประหลาดใจแก่ทุกคน เพื่อนคนหนึ่งหาซองจดหมายและเจ้าหน้าที่ของถึงธรรมสภาบาไฮแห่งชาติ อีกคนหนึ่งช่วยหาแสตมป์ คนที่สามนำเงินสดและรีบไปที่ทำการไปรษณีย์ซื้อธนบัตรและส่งไปยังสำนักงานบาไฮแห่งชาติในบ่ายวันนั้นเอง

78

เอมีลีเป็นครูในโรงเรียนในประเทศอังกฤษมาหลายปี แต่มีเหตุทางสุขภาพที่ทำให้เธอต้องลาออกก่อนวัยเกษียณ ในสมัยนั้นครูรับเงินเดือนน้อยมาก แต่ด้วยเอมีลีออกก่อนเกษียณเธอจึงไม่ได้รับเงินบำนาญเต็มจำนวน เธออาศัยอยู่ในห้องเดี่ยวและพยายามประหยัดทุกอย่างเท่าที่จะทำได้เพื่อให้อยู่รอด แต่เธอส่งเงินทำบุญบริจาคอย่างสม่ำเสมอให้แก่กองทุนแห่งชาติ เพื่อที่จะมีเงินส่งได้เธอไม่ทานอาหารหนึ่งวันในหนึ่งสัปดาห์

79

หากคาดหวังให้ธรรมสภาบาไฮแห่งชาติสามารถบริหารศาสนกิจที่มีมากมายและทวีมากขึ้นทุกวัน ก็ควรจะมีเงินกองทุนหมุนเวียนเข้าเหรียญกษาปณ์ของธรรมสภาบาไฮแห่งชาติอย่างไม่ขาดระยะ บาไฮทุกคนไม่ว่าจะยากจนเท่าใดต้องตระหนักว่าความรับผิดชอบที่เขาต้องแบกรับนี้มากเพียงใด และควรจะมีเชื่อมั่นว่า ในฐานะเป็นหนึ่งในศาสนิกชนในระบบโลกของพระบาฮาอุลลาห์ ความก้าวหน้าทางจิตวิญญาณของเขาส่วนใหญ่แล้วขึ้นอยู่กับมาตรการที่วัดข้อพิสูจน์จากการกระทำ ความพร้อมที่จะสนับสนุนสถาบันสวรรค์ของศาสนาทางวัตถุ³⁵

จากจดหมายเขียนในนามของท่านโซกิ เอฟเฟนดี

80

ซิดดานเป็นเยาวชนบาไฮซึ่งมาจากครอบครัวที่ร่ำรวยมาก เขาอยู่ในถิ่นคนรวยทางภาคเหนือของเมือง تهران งานฉลองบุญสิบเก้าวันที่เขาเข้าร่วมมีบาไฮที่มีฐานะร่ำรวยและเป็นคนกรุงเช่นเดียวกับเขาจำนวนหลายคน เหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะมีบาไฮศาสนิกชนหลายพันคนในเมือง تهران และทั้งหมดไม่สามารถไปร่วมงานฉลองสิบเก้าวันที่เดียวกันได้ ด้วยเหตุนี้ ธรรมสภาบาไฮท้องถิ่นจึงแบ่งเมืองออกเป็นพื้นที่ต่างๆ หลายพื้นที่ บาไฮจะไปร่วมงานฉลองบุญในเขตพื้นที่ของตนเอง

สี่สิบปีก่อน ในสมัยนั้นมีบาไฮที่มีรถยนต์ใช้ไม่กี่คัน ซิดดานไปงานฉลองสิบเก้าวันด้วยรถส่วนตัวของเขาซึ่งก็เหมือนกันกับบาไฮที่อยู่ในละแวกบ้านของเขา หนึ่งในสิ่งที่จะต้องนำมาพิจารณาเมื่อพิจารณาเลือกบ้านที่จะจัดงานครั้งต่อไปคือความกว้างของถนนหน้าบ้านนั้นๆ ว่าจะสามารถกว้างขวางพอที่จะจอดรถพวกเขาได้ทั้งหมดหรือไม่

ซิดดานเล่าเกี่ยวเรื่องต่อไปนี้ให้เพื่อนคนหนึ่งฟังดังนี้

“งานฉลองบุญของเราจัดในบ้านที่ใหญ่โตเสมอ มีพรมราคาแพงและมีเครื่องตกแต่งบ้านที่สวยงาม และเพื่อนบาไฮก็จะมาทำงานด้วยรถยนต์ต่างประเทศรุ่นใหม่ๆ ในบรรดาพวกเรานั้นบังเอิญมีบาไฮคนหนึ่งที่มีอาชีพขายน้ำดื่ม

“ผมต้องอธิบายก่อนว่าตอนสมัยที่ผมยังเด็กอยู่เราไม่มีท่อประปาส่งน้ำในเมือง تهران บ้านเราแต่ละคนมีบ่อพักน้ำซึ่งรับน้ำจากลำธารสาธารณะที่ไหลลงมาจากภาคเหนือสู่ภาคใต้ของเมือง หลังจากที่ยกให้ตกตะกอนแล้วก็จะกลายเป็นน้ำที่สะอาดพอสมควร จนกระทั่งคนส่วนใหญ่ใช้ดื่มกินได้ แต่คนรวยซึ่งอยู่ทางภาคเหนือของ

³⁵ *Lifblood of the Cause*, No. 22

เรื่องจริงเกี่ยวกับการบริจาคให้กองทุนบาไฮ

เมือง تهران เคยชินกับการซื้อน้ำดื่ม น้ำที่ซื้อขายกันนี้มาจากน้ำพุธรรมชาติซึ่งคนขายน้ำดื่มขนมาขายให้ตามบ้านต่างๆ ด้วยรถลาก

คนขายน้ำดื่มเป็นชนชั้นที่ยากจนที่สุดในเมือง ได้รับไม่กี่เหรียญต่อน้ำที่ขายแต่ละถัง และเงินที่ขายได้ทั้งวันแทบจะไม่เพียงพอสำหรับค่าอาหารเย็นที่มีคุณภาพเหมาะสม

คนขายน้ำดื่มมีไม้ไผ่ซึ่งเป็นถุงใส่เงินซึ่งปกติทำมาจากเศษพรมที่คนใช้แล้วทิ้ง เขาสวมรองเท้าบูทซึ่งทำเองด้วยการเย็บแผ่นยางเข้าด้วยกัน เขาเอาขายกางเกงทั้งสองข้างสอดเข้าไปในรองเท้าเพื่อกันน้ำ แต่เขาก็ไม่เคยรักษาขายกางเกงให้แห้งได้เลย เมื่อใดก็ตามที่คุณเห็นคนขายน้ำดื่ม คุณจะเห็นเขาในสภาพที่เปียกและเปราะเปื่อน คนขายน้ำดื่มที่มาร่วมงานฉลองสืบทอดกันก็มีสภาพเช่นนั้น

คนขายน้ำดื่มคนนี้ไม่เคยขาดการมาร่วมงานฉลองบุญ เขามาแบบเงียบๆ และนั่งอยู่ที่เฉลียงใกล้ประตูห้องที่จัดงานเพื่อที่เขาจะสามารถได้ยินสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้น ดูเขาจะเกรงใจ กล่าวว่าเป็นที่รำคาญแก่ผู้อื่น เขาระมัดระวังที่จะไม่ให้รองเท้าและเสื้อผ้าที่เปียกปอนไปสัมผัสสิ่งของที่มีราคาแพงๆ รอบตัว ผมไม่เคยได้ยินเขาพูดและไม่แน่ใจว่าเขาจะเข้าใจข่าวสารที่อ่านหรือติดตามการปรึกษาหารือในระดับซับซ้อนได้หรือไม่ ในตอนนั้นผมยังเด็กและยังขี้อายและไม่กล้าถาม แต่บ่อยครั้งที่ผมสงสัยว่าคนขายน้ำดื่มมาอยู่ในระแวกบ้านของเราได้อย่างไร ผมคิดว่า บางทีเขาอาจจะตรงมาหลังเลิกงาน หรืออาจจะอาศัยอยู่ในโพรงดินนอกเมืองซึ่งอยู่ห่างออกไปไม่ไกลนัก ชายคนนี้ทำให้ผมสนใจ ผมมักจะเฝ้าดูเขาทั้งตอนมาและตอนกลับ

เย็นวันหนึ่ง มีการอ่านข่าวสารเกี่ยวกับการขอรับบริจาคเป็นพิเศษให้กับกองทุนธรรมสภาบาไฮแห่งชาติไม่สามารถปฏิบัติภารกิจได้และความเจริญของศาสนาในประเทศของเราขึ้นอยู่กับ การบริจาคอย่างอุทิศตนของผองเพื่อนทั้งปวง มีการตอบรับจากบรรดาผู้ที่เข้าร่วมงานทั้งหมดในทันที บรรดาผู้ชายควักกระเป๋าเงินออกมา ส่วนบรรดาผู้หญิงก็เปิดกระเป๋าถือ และแล้วธนบัตรมูลค่าสูงจำนวนมากก็ถูกหย่อนลงไปในกล่องรับบริจาค ผมมองดูชายขายน้ำดื่ม เขาไม่ได้แสดงสัญญาณตอบรับคำขอนี้ ผมสงสัยว่าเขาเข้าใจสิ่งที่เรากำลังพูดกันอยู่หรือไม่?

พอถึงภาคสังสรรค์ คนที่มาร่วมงานเริ่มเคลื่อนไหวตัวและพูดคุยกัน นอกจากผมแล้ว ไม่มีใครสังเกตเห็นคนขายน้ำดื่มคนนี้ ผมเห็นเขามองไปรอบๆ เหมือนกับให้แน่ใจว่าไม่มีใครเฝ้ามองดูเขาอยู่ จากนั้นเขาก็หยิบไม้ไผ่ใบเก่าๆ ออกมา แทะเชือกรัดปากถุงออกและเทเหรียญที่มีทั้งหมดใส่มือ ฝ่ามือที่ใหญ่ของเขาเต็มไปด้วยเหรียญเล็กๆ เหล่านั้น จากนั้นทุกๆ ที่ยังหวั่นใจว่าจะเป็นที่สังเกต เขาเดินไปที่กล่องรับบริจาค เทเงินลงกล่อง และเดินจากไป

เรื่องจริงเกี่ยวกับการบริจาคให้กองทุนบาไฮ

ผมเกิดความตื่นตันใจ พุดกับตนเองว่า "คืนนี้ คนๆ นี้จะต้องหิวแน่ ผมสงสัยว่าเขามีครอบครัวที่ต้องเลี้ยงดูหรือไม่ อะไรจะเกิดขึ้นถ้าเขาไม่สบายและไม่สามารถไปทำงานได้ในวันนี้? เขาบริจาคให้ทั้งหมดที่มี ทุกบาททุกสตางค์ คนไหนในหมู่เราที่บริจาคให้ทั้งหมดที่มี? พระผู้เป็นเจ้าทรงตรัสว่า พระองค์จะจ่ายตอบแทนเราถ้าเราถวายให้พระองค์ แต่เงินของชายคนนี้มีค่าสูงเกินกว่าที่พระผู้เป็นเจ้าจะตอบแทนให้ได้ พระผู้เป็นเจ้าจะทรงรับไว้อย่างแน่นอน...."

81

ความคิดที่ว่า "ให้สิ่งที่เราสามารถให้ได้" การให้เช่นนี้มีได้หมายความว่าให้กำหนดขอบเขตหรือให้ตัดโอกาสแห่งการเสียสละออกไป การบริจาคของบุคคลหนึ่งแก่กองทุนบาไฮแห่งชาติไม่มีขีดจำกัด ยิ่งบริจาคให้มากเท่าใดก็ยิ่งดีเท่านั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าการบริจาคมันบังคับให้ต้องสละความต้องการหรือความปรารถนาในส่วนของผู้บริจาคออกไป ยิ่งการเสียสละทำยากมากเท่าไร แน่نون ในสายพระเนตรของพระผู้เป็นเจ้า ย่อมเป็นการสมควรที่จะได้รับการสรรเสริญมากเพียงนั้น ทำยที่สุดแล้ว ปริมาณที่บริจาคให้มิใช่ประเด็น ที่เป็นประเด็นก็คือระดับของการที่ผู้บริจาคต้องลดลง อดเพื่อบริจาคให้นั่นเอง เราควรที่จะคำนึงเรื่องนี้อยู่เสมอในขณะที่เราเน้นความจำเป็นของการมีส่วนร่วมสนับสนุนกองทุนต่างๆ ของศาสนาอย่างเต็มใจจากทุกคน ³⁶

ทานโซกี เอฟเฟนดี

³⁶ *Lifblood of the Cause*, No. 21

เรื่องราวเกี่ยวกับกุหลาบ

[The Story of the Roses]

82

ในปี พ.ศ. 2522 (ค.ศ. 1979) เกิดการประทุษร้ายบาไฮศาสนิกชนในประเทศอิหร่าน ระลอกใหม่ หญิง ชายและเด็กหลายพันคนต้องทนทุกข์เพราะพวกเขามีความเชื่อ ศรัทธาในพระบาฮาอูลลาห์ บาไฮจำนวนมากถูกไล่ออกจากงาน ถูกตัดบ้านญาติ เด็กๆ ไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าโรงเรียนหรือวิทยาลัย บ้านพวกเขาถูกปล้นสะดมและ ทรัพย์สินสูญหาย หลายร้อยคนถูกขังและถูกทรมาน .ถึงปี พ.ศ. 2529 (ค.ศ. 1986) บาไฮในอิหร่านถูกประหารชีวิตไปแล้วจำนวน 189 ราย ศาสนิกชนที่บริสุทธิ์และกล้าหาญเหล่านี้สละชีวิตให้แก่ความศรัทธาในศาสนาบาไฮอย่างเต็มใจทั้งๆ ที่ได้รับโอกาสให้ปฏิเสธความเชื่อในศาสนาบาไฮเพื่อจะได้มีชีวิตอยู่ต่อไป

เรื่องราวเกี่ยวกับกุหลาบทำให้เราเห็นเพียงแวบเดียวถึงผลของการอุทิศตนของบาไฮ ชาวอิหร่านที่มีต่อชีวิตของเพื่อนบาไฮศาสนิกชนในภาคส่วนอื่นๆ ของโลก

ช่วงเวลาที่ถูกตีกับการระลึกถึงศาสนิกชนในอิหร่านที่สละชีวิตทั้ง 189 คน ชุมชนบาไฮในสหรัฐอเมริกาเฝ้าจับตารับใช้ศาสนาในระดับสูงเป็นพิเศษ ยิ่งความสำเร็จอย่างยิ่งใหญ่แก่ศาสนิกบาไฮในทุกด้าน แต่ละรัฐแข่งขันกันตีพิมพ์เกี่ยวกับศาสนาบาไฮผ่านทางสื่อต่างๆ ทำให้มีชุมชนบาไฮใหม่ๆ มีผู้แจ้งความจำนงเป็นบาไฮใหม่จำนวนมาก มีการศึกษาบาไฮอย่างลึกซึ้งมากขึ้น เริ่มมีชั้นเรียนสำหรับเด็กและมีการลงมือปฏิบัติศาสนกิจด้านต่างๆ จำนวนมากขึ้น เรื่องเล่าสั้นๆ ที่จะหยิบยกมานี้คัดมาจากสิ่งพิมพ์บาไฮอเมริกัน เฉพาะเรื่องเกี่ยวกับการทำบุญบริจาคในช่วงเวลานั้น

ศาสนกิจทั้งหมดที่เพิ่มขึ้นอย่างมากเริ่มต้นมาจากดอกกุหลาบ 189 ดอกซึ่งเป็นของขวัญที่นักโทษบาไฮในอิหร่านมอบให้แก่พี่น้องในอเมริกา จดหมายต่อไปนี้เขียนถึงธรรมสภาบาไฮแห่งประเทศไทยให้คำอธิบายเกี่ยวกับเรื่องราวของกุหลาบไว้ดังนี้

“เพื่อนบาไฮศาสนิกชนที่รัก

“การเคลื่อนไหวกำลังดำเนินอยู่ในประเทศ เป็นการเคลื่อนไหวที่เกิดขึ้นจากนักโทษบาไฮในอิหร่าน การเคลื่อนไหวนี้คือคำมั่นที่จะหล่อหลอมน้ำใจรับใช้ศาสนาในช่วงแผนงานหกปี

“นักโทษบาไฮคือตัวอย่างอันน่าสะเทือนใจ ให้เห็นถึงอำนาจของบาไฮศาสนิกชนแต่ละคนที่มุ่งมั่นจะสร้างความเจริญก้าวหน้าให้แก่ศาสนาโดยไม่คำนึงถึง

เรื่องจริงเกี่ยวกับการบริจาคให้กองทุนบาไฮ

สภาพแวดล้อมของตนเอง บาไฮศาสนิกชนที่มีความมั่นคงซึ่งถูกคุมขังด้วยข้อหาที่พวกเขามีความศรัทธาในพระบาฮาอุลลาห์เหล่านี้ซื้อกุหลาบ 189 ดอก เป็นของขวัญแก่ชุมชนบาไฮชาวอเมริกัน หนึ่งในดอกแทนหนึ่งผู้ที่เพิ่งถูกประหารชีวิต ณ ที่ประชุมบาไฮแห่งชาติผู้แทนบาไฮได้รับกุหลาบที่จะนำไปแจกให้แก่บาไฮจำนวนนับพันในจังหวัดของตน การแสดงออกซึ่งความรักนี้ตรึงใจบาไฮศาสนิกชนทั่วประเทศ

“ในจดหมายที่แนบมากับกุหลาบ นักโทษบาไฮร้องขอให้บาไฮศาสนิกชนชาวอเมริกัน “ร่วมมือกันรับใช้ศาสนาเพื่อทดแทนโอกาสที่พวกเราถูกกีดกัน” ด้วยน้ำใจแห่งความร่วมมือรับใช้อันเป็นหนึ่งเดียวกัน ณ บัดนี้ ธรรมสภาบาไฮแห่งชาติและคณะท่านที่ปรึกษาศาสนาภาคพื้นทวีปขอเชิญชวนให้ท่านพร้อมใจกันกอบกู้ของขวัญอันล้ำค่านี้

“วันคล้ายวันประสูติของพระบ๊อบวันที่ 20 ตุลาคมจะเป็นวันเริ่มแผนงานหกปีด้วยการรณรงค์รับใช้ศาสนาเพื่อประสบความสำเร็จ” ตามเจตนารมณ์ของกุหลาบ” ภายใน 189 วัน การรับใช้นี้จะดำเนินต่อไปจนถึงวันสุดท้ายของงานประชุมแห่งชาติในเดือนเมษายน แต่ละวันจะถูกอุทิศให้กับ “กุหลาบอันมีค่า” หนึ่งดอก

“เราขอให้คุณช่วยยื่นหยัดลุกขึ้นรวมแรงร่วมใจกันอุทิศในส่วนของแต่ละคนและของชุมชนโดยรวมเพื่อรับใช้ทดแทนส่วนที่บาไฮศาสนิกชนชาวอิหร่านถูกกีดกันมิให้กระทำ ช่วงเวลา 189 วันนี้ ในแต่ละวันขอให้ทุกคนถามตนเองว่า “วันนี้ฉันได้เสียสละให้แก่กองทุนบาไฮแห่งชาติแล้วหรือยัง?” “วันนี้ฉันได้แนะนำศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าให้แก่ใครหรือยัง?” “วันนี้ฉันได้ใช้โอกาสบริการมนุษยชาติแล้วหรือยัง?”

ทุกความสำเร็จมีความสำคัญ โปรดส่งเรื่องราวและภาพความสำเร็จของคุณมายังศูนย์กลางบาไฮแห่งชาติที่เมืองวิลเมตต์รัฐอิลลินอยส์ ชาวสารจากคุณจะเป็นส่วนหนึ่งของบันทึกอันล้ำค่าซึ่งจะถูกส่งต่อไปยังสภายุติธรรมแห่งสากลเพื่อเป็นเกียรติแก่นักโทษบาไฮในอิหร่าน เหมือนกับที่พวกเขาเรียกตนเองว่า “นกที่ปีกหักของพระบาฮาอุลลาห์” โดยเนื้อแท้แล้วก็คือ “แรงใจกุหลาบ” เป็นตัวอย่างที่ชัดเจนของครอบครัวที่ช่วยเหลือกันอย่างใกล้ชิด ด้วยความรักที่มีต่อกันในยามยาก นี่คือการที่จะแสดงให้โลกเห็นความหมายของการเป็นครอบครัวในโลกเดียวกัน

ด้วยความรัก
ธรรมสภาบาไฮแห่งสหรัฐอเมริกา
17 ตุลาคม 2429 (ค.ศ. 1986)

83

ครอบครัวหนึ่งได้แบ่งปันความรู้สึกซาบซึ้งต่อบรรดาผู้เขียนเล่าเกี่ยวกับความพยายามเบื้องต้นในการรับใช้ทดแทนแก่แรงใจกุหลาบดังนี้

"เงินบริจาคพิเศษนี้เป็นส่วนที่ที่อุทิศโดยเฉพาะแก่การบริการรับใช้ 189 วันที่เริ่มขึ้น ณ วันนี้ เหมาะสมแล้วที่เราจะระลึกถึงบรรดาวีรชนที่สละชีวิตแก่ศาสนาในวันเฉลิมฉลองวันคล้ายวันประสูติของพระบ๊อบ พระผู้ซึ่งได้สละพระชนม์ชีพและทรงเป็นตัวอย่างอันเลิศ เราขอสัญญาว่าทั้ง 189 วันจะอยู่ในความทรงจำ

84

"เพื่อเป็นเกียรติแก่ "แรงใจกุหลาบ" ชุมชนของเรากำลังวางแผนรับอุปการะค่าเล่าเรียนของเด็กเก้าคนในโรงเรียนในประเทศเฮติ"

จากเมืองพอร์ตเมาท์ นิวแฮมเชียร์

85

"ระหว่างที่มีการรวมแรงร่วมใจในโครงการกุหลาบ ชุมชนของเราให้คำมั่นว่าจะเพิ่มการบริจาคให้แก่กองทุนบาไฮเพิ่มขึ้นเป็น 110 เพอร์เซ็นต์ เราหวังว่าชุมชนต่างๆ ที่เหลือในประเทศจะร่วมการบำเพ็ญบุญอันทรงอภิสิทธิ์นี้"

จากเมืองออโรรา รัฐคาโลราโด

86

เพื่อตอบรับ "แรงใจกุหลาบ" ธรรมสภาบาไฮแห่งโรเชสเตอร์ รัฐเวอร์มอนต์ รับออกเงินค่าใช้จ่ายในการทำผ่านววมซึ่งเป็นลายกุหลาบ 189 ดอกเพื่อเป็นเกียรติแก่บาไฮที่เสียสละชีวิตในวิหาราน ทั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อหล่อหลอมความสามัคคีในหมู่เพื่อนในรัฐเวอร์มอนต์ให้มีความแนบแน่นมากขึ้น และขอเพิ่มเงินบริจาคแก่กองทุนบาไฮแห่งชาติ แต่ละคนที่บริจาคแก่กองทุนมีสิทธิรับบัตรซึ่งนำไปจับ "สลาก" ซึ่งจะมีขึ้นที่งานฉลองระดับรัฐ เพื่อหาผู้โชคดีที่จะได้รับผ่านววมที่ทรงความงามในศิลปะชิ้นนี้ไปครอง

87

จะช่วยสร้างศูนย์บาไฮระดับท้องถิ่นและโรงเรียนในทรานส์ไกห้าแห่ง

จากเมืองเวนตูรา เคาท์ตี้ รัฐแคลิฟอร์เนีย

88

ชั้นเด็กอายุ 6 ปีของโรงเรียนบาไฮริเวอร์ไซด์ซึ่งกำลังเรียนเกี่ยวกับ "งานฉลองสิบเก้าวัน. เทศกาลถือศีลอดม และกองทุน" ส่งบัตรและเงินบริจาค "เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของแรงใจกุหลาบ"

89

จากบาไฮศาสนิกชนซึ่งตอบรับการรับใช้บริการเป็นส่วนตัว

"ฉันกำลังคิดถึงเรื่องราวเกี่ยวกับแรงใจกุหลาบ จากพระบ็อบถึงมุลลาห์ ฮูเซน จนถึงบรรดาบุคคลที่แนะนำศาสนานี้แก่ฉันซึ่งเป็นบาไฮศาสนิกชนชาวเปอร์เซีย ผู้ซึ่งมอบของขวัญอันล้ำค่านี้แก่ฉัน

"ที่ฉันคิดถึงมากที่สุดคือบุคคลที่มีได้หิ้งชื่อพวกเขาไว้ในประวัติศาสตร์ เป็นบุคคลนิรนาม ผู้ที่สืบทอดรอยมิตได้ ผู้ที่ยากจน ผู้ซึ่งชูแสงสว่างแก่โลกอย่างอดทนแน่วแน่ บรรดาผู้ซึ่งเลี้ยงดูบุตรหลานให้เติบโตเป็นอาสาสมัคร ผู้ซึ่งทำความสะอาดหลังงานฉลองบุญสิบเก้าวัน ผู้ซึ่งสร้างศูนย์ในหมู่บ้านที่ห่างไกล ผู้ซึ่งถูกบ่มารุงเลี้ยงด้วยความรักในศาสนา นี่คือเงินทำบุญบริจาคจำนวน 19 ดอลลาร์แก่ทุกเดือนบาไฮเพื่อเป็นเกียรติในนามของบุคคลนิรนาม ผู้ที่สืบทอดรอยมิตได้ พร้อมด้วยเงินบริจาคที่ทำบุญให้เป็นประจำ"

90

"ข้าพเจ้าและสามีบริจาคเงินจำนวนนี้ผ่านระบบฝากอัตโนมัติ แต่มีส่วนหนึ่งที่บริจาคให้เพื่อ "เป็นค่าไถ่แต่กุหลาบ" ข้าพเจ้ารู้สึกประทับใจในการแสดงออกของบาไฮศาสนิกชนชาวอิหร่าน พวกเขาให้พวกเรามากเกินไป และข้าพเจ้ารู้สึกว่าจะทำได้แค่สิ่งเล็กๆ น้อยๆ"

91

"ความกรุณาของพระผู้เป็นเจ้าที่มีต่อข้าพเจ้านั้นมากมายและด้วยความรู้ซึ่งในบุญคุณข้าพเจ้าจึงบริจาคแก่กองทุนด้วยความปีติยินดีอย่างยิ่ง พลังของแรงใจกุหลาบยังความประทับใจแก่ชีวิตของข้าพเจ้า ทำให้ข้าพเจ้าอ่อนน้อมถ่อมตนอย่างที่สุด ข้าพเจ้าจึงหันมาหาศาสนาอันเป็นที่รักยิ่งนี้อย่างหมดหัวใจ"

92

จากธรรมสภาบาไฮแห่งประเทศไทยสหรัฐอเมริกา

"เหลืออีกไม่กี่วันก่อนจะสิ้นสุดช่วง 189 "วันแห่งชัยชนะ" ที่เรารู้สึกแต่บาไฮศาสนิกชนชาวอิหร่าน ซึ่งก็คือวันที่ 26 เมษายน ตรงกับวันสุดท้ายของการประชุมบาไฮแห่งชาติ

เรื่องจริงเกี่ยวกับการบริจาคให้กองทุนบาไฮ

“ความสำเร็จของเราในช่วงเวลานี้นับว่ามากมายน่าทึ่ง คงจะต้องใช้เวลาพอสมควรกว่าที่เราจะสามารถรวบรวมการตอบรับ” แรงใจกุหลาบ”ได้ครบสำหรับลงในบันทึกที่จะส่งให้สภายุติธรรมแห่งสากลเพื่อเป็นเกียรติแด่บาไฮศาสนิกชนในอิหร่าน

“ชุมชนบาไฮอเมริกันได้เข้าสู่กิจกรรมและความเข้าใจอำนาจที่ปลดปล่อยด้วยแรงอุทิศในระดับใหม่

“ด้วยความพยายามของพวกเขา บัดนี้เราได้ตระหนักสิ่งที่สภายุติธรรมแห่งสากลหมายถึงเมื่อกล่าวไว้ว่า “พวกเขาจะประหลาดใจกับอำนาจที่มาอย่างต่อเนื่องซึ่งมีผลต่อองค์การทั้งหมด ซึ่งลำดับต่อมาจะเพิ่มทวีการก้าวไปข้างหน้าและจะไปรยปรายพระพรแก่พวกเราทั้งหมดมากยิ่งขึ้น”

“ชุมชนของเราจะไม่มีวันเหมือนเดิม เพราะก่อนหน้านี้เราได้รับของขวัญเป็นกุหลาบอันงดงามยิ่งจากพี่น้องชายหญิงอันเป็นที่รักยิ่งในอิหร่าน

“เราควรจะระลึกไว้ว่าแก่นแท้ของแรงใจกุหลาบมิได้หลั่งไหลมาจากแหล่งแห่งแรงดลบันดาลและแรงใจที่ฉาบฉวย หากมาจากแหล่งที่ตั้งอยู่ในความซื่อสัตย์มั่นคงแน่วแน่เป็นแหล่งที่พร้อมสำหรับเราเสมอเมื่อเราเปิดรับ

“เราจะได้รับคุณประโยชน์จากแหล่งนั้นด้วยการสวดมนต์และทำสมาธิ จากนั้นจึงมีความมั่นใจและความมุ่งมั่นที่จะเข้าถึงทุกสถานการณ์เสมือนดังที่ได้รับคำตอบจากการสวดมนต์ นี่คือนสิ่งที่เราต้องตั้งใจทำทุกวัน ให้ประสบความสำเร็จดังเช่นที่เราต่างเป็นประจักษ์พยานในช่วงชัยชนะตลอด 189 วันของแรงใจกุหลาบซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำทุกวันของเรา

ศูนย์กลางบาไฮ

Bahá'í Centres

93

สงครามโลกครั้งที่สองเพิ่งยุติลง บาไฮศาสนิกชนชาวเยอรมันมารวมตัวกันอีกครั้งหนึ่งที่เยอรมันตะวันตกและพยายามช่วยกันจัดศาสนกิจ พวกเขาต่างตกอยู่ภายใต้แรงกดดันจากระบบการปกครองของนาซี ศาสนาถูกประกาศห้ามพบกันหรือพูดคุยกันเกี่ยวกับความเชื่อ หนังสือบาไฮถูกยึด เมื่อได้รับเสรีภาพอีกครั้งหนึ่งแล้วบาไฮจึงตระหนักว่าสิ่งที่พวกเขาต้องการมากที่สุดในขณะนั้นคือหนังสือและแผ่นพับ แต่โชคไม่เข้าข้างเพราะในเวลานั้นทั้งประเทศตกอยู่ในภาวะขาดแคลนกระดาษและหมึกพิมพ์

แม้กระทั่งอาหารก็ไม่มีพอเพียงสำหรับประชาชน บาไฮศาสนิกชนต่างก็ตกอยู่ในสถานการณ์เดียวกัน ค่าของเงินตกฮวบแค่ข้ามคืน คนที่มีเงินไม่สามารถใช้เงินนั้นซื้อสิ่งใดได้

บาไฮศาสนิกชนชาวอเมริกันเริ่มส่งกล่องเสบียงอาหารไปให้บาไฮศาสนิกชนพี่น้องชายหญิงในเยอรมันนี้ บ่อยครั้งที่พวกเขาต้องทำงานล่วงเวลาหลายแห่งเพื่อจะสามารถหาเงินมาซื้อเสบียงส่งเป็นของขวัญไปให้ได้ อย่างไรก็ตาม บาไฮศาสนิกชนชาวเยอรมันตกลงกันว่าพวกเขาสมควรใจสละอาหารอันมีค่าที่จะส่งมาให้และขอให้ส่งกระดาษและหมึกพิมพ์มาแทน นี่คือนโยบายที่พวกเขาสามารถเริ่มนำคำสอนของศาสนาบาไฮออกสู่สายตาประชาชนในช่วงเวลาที่ยากลำบากนั้น

อีกโครงการหนึ่งซึ่งบาไฮศาสนิกชนชาวเยอรมันได้ทำหลังจากสงครามยุติลงก็คือการสร้างศูนย์กลางศาสนาบาไฮแห่งชาติที่เมืองแฟรงค์เฟิร์ต ท่านศาสนภิบาลขอให้พวกเขาช่วยกันสร้างและพวกเขาก็มีได้ทำให้ท่านศาสนภิบาลผิดหวังแม้ว่าจะต้องเสียสละอย่างใหญ่หลวงเพียงใดก็ตาม

บาไฮศาสนิกชนในเมืองสตูทการ์ตรวบรวมเงินบริจาคสำหรับสร้างศูนย์ด้วยวิธีพิเศษ พวกเขาผลิตถุงผ้าเล็กๆ สีดำ บาไฮศาสนิกชนแต่ละคนสามารถพกพาถุงนี้ไว้ในกระเป๋า ทุกพื้นที่ที่สะสมได้จะเข้าสู่ถุงผ้านี้ บาไฮศาสนิกชนประหยัดทุกวิถีทางเพื่อทำบุญบริจาคแก่กองทุน พวกเขาเดินแทนที่จะนั่งรถประจำทาง พวกเขาแลกคืนแสตมป์ซึ่งเป็นของแถมที่ได้จากการซื้ออาหารเป็นเงิน ขอคืนเงินมัดจำขวดเปล่า พวกเขาเก็บเงินแต่ละพื้นที่ไว้ในถุงผ้าและเทออกจนเกลี้ยงเพื่อทำบุญบริจาคเมื่อถึงวันฉลองบุญสิบเก้าวันแต่ละเดือน

เรื่องจริงเกี่ยวกับการบริจาคให้กองทุนบาไฮ

หลายพันคนที่ไปเยี่ยมศูนย์กลางศาสนาบาไฮที่เมืองแฟรงค์เฟิร์ต อาจจะมีเพียงส่วนน้อยที่ตระหนักถึงการก่อสร้างที่มาจากความเสียสละอันใหญ่หลวงนี้

94

ปัจจุบัน การจัดหาเงินทุนเพื่อสนับสนุนกองทุนแห่งชาติคือการก่อตั้งศูนย์โลหิตแห่งชีวิตให้แก่สถาบันใหม่ที่ท่านทั้งหลายกำลังร่วมกันสร้างขึ้นมา ความสำคัญของกองทุนนี้เหลือที่จะประมาณได้ ไม่เป็นที่สงสัยเลยว่าพระพรอันสุดคณานับจะประดับทุกความเพียรพยายามที่มุ่งสู่การจัดตั้งกองทุนนี้³⁷

ท่านโซกิ เอฟเฟนดี

95

ซุรุส ยิกานิกิ และภรรยาเป็นอาสาสมัครที่เมืองบังกาลอในภาคใต้ของอินเดีย เขาทั้งสองซื้อที่ดินผืนหนึ่งที่ชานเมือง ด้วยหวังว่าจะปลูกองุ่นขายเป็นอาชีพ

อย่างไรก็ดี ก่อนที่จะย้ายเข้าบ้านใหม่ ทั้งสองตัดสินใจเข้าร่วมงานประชุมบาไฮแห่งชาติ ณ ที่ประชุมแห่งนั้นพวกเขาได้ข่าวว่าท่านศาสนภิบาลขอให้ธรรมสภาบาไฮแห่งชาติซื้ออาคารที่มีราคาค่อนข้างแพงเพื่อเป็นศูนย์กลางศาสนาบาไฮ และรับทราบอีกว่าธรรมสภาบาไฮแห่งชาติมีความยากลำบากอย่างยิ่งในการรวบรวมเงินทุนให้ได้ครบตามจำนวนที่ตั้งไว้

ซุรุส และภรรยาเสนอสิ่งที่เขาถืออยู่ทั้งหมดให้ ซึ่งก็คือที่ดินชานเมืองบังกาลอผืนนั้น

เมื่ออาสาสมัครทั้งสองมาถึงบ้านใหม่ ธรรมสภาบาไฮแห่งชาติส่งคนมาดูที่ดินพร้อมเสนอซื้อถ้าเป็นไปได้ บุคคลที่มาดูคนนั้นรายงานไปที่ดินนั้นไร้ประโยชน์และไม่มีใครต้องการซื้อ ธรรมสภาบาไฮแห่งชาติจึงถามซุรุสว่าตัวเขาเองจะสามารถช่วยหาเงินให้แก่กองทุนบาไฮหรือไม่ ซุรุสสงสัยว่าตัวเขาเองจะช่วยให้ได้อย่างไร ในที่สุดเขาก็ตัดสินใจกู้เงินโดยวางที่ดินผืนนั้นเป็นประกันและส่งเงินกู้จำนวนนั้นไปให้แก่ธรรมสภาบาไฮแห่งชาติ จากนั้นเขาก็เริ่มปลูกองุ่นขาย

ผลผลิตองุ่นสร้างความประหลาดใจแก่ทุกคน เพราะขายได้มากกว่าที่ซุรุสคาดว่าจะได้ ในไม่ช้าซุรุสก็สามารถคืนเงินที่กู้ได้ทั้งหมด

³⁷ Lifeblood of the Cause, No. 20

96

บาไฮศาสนิกชนในอินเดียกำลังจะซื้อศูนย์บาไฮแห่งชาติในปี พ.ศ. 2490 (ค.ศ. 1947) พวกเขาหาอาคารที่น่าซื้อไว้สามหลัง ท่านศาสนภิบาลแนะนำให้พวกเขาซื้ออาคารหลังที่ใหญ่ที่สุดในสามหลังนั้น และแน่นอนหลังนั้นจะต้องมีราคาแพงที่สุดด้วย และด้วยราคาที่สูงลิ่วนี้ ธรรมสภาบาไฮแห่งชาติไม่สามารถหาเงินมาซื้อได้

ณ เวลานั้นบาไฮศาสนิกชนในอินเดียยังมีจำนวนน้อยและส่วนใหญ่เป็นคนยากจน แต่เพราะว่านี่คืออาคารที่ท่านศาสนภิบาลเลือกให้ พวกเขาจึงพร้อมใจกันมุ่งมั่นที่จะซื้ออาคารหลังนั้น

มีการเสียสละโดยศาสนิกชนจำนวนมากเพื่อรวบรวมเงินทุน กระนั้น ก่อนหน้าที่จะมีการลงนามกันในสัญญา ธรรมสภาบาไฮแห่งชาติยังคงขาดเงินอีก 100,000 รูปี ซึ่งนับว่าเป็นเงินจำนวนมากในสมัยเมื่อปี พ.ศ. 2490 (ค.ศ. 1947)

แอมเรลลิวาลา เป็นนักธุรกิจหนุ่มและเป็นบาไฮที่ค่อนข้างใหม่ได้เข้ามาช่วยกอบกู้สถานการณ์นี้ด้วยการช่วยหาเงินทุนในชั่วโมงสุดท้าย ส่วนหนึ่งของเงินจำนวนนี้เป็นของเขา เขายืมส่วนที่เหลือจากธนาคารและได้จ่ายคืนภายหลังพร้อมดอกเบี้ย

บุคคลที่มีใจอารีนี้พยายามช่วยในอีกโอกาสหนึ่งเมื่อครั้งที่มีการซื้อที่ดินสร้างโรงเรียนมัธยมนิวอรัรา ที่ดินผืนงามนี้อยู่บนเนินเขา นับเป็นโอกาสที่จะสามารถซื้อได้ในราคาที่เป็นธรรม แต่บาไฮศาสนิกชนในอินเดียก็ยังมีเงินไม่พอ ก่อนหน้าที่จะสูญเสียโอกาสซื้อเพียงยี่สิบสี่ชั่วโมง แอมเรลลิวาลาจำนองร้านค้าของเขาและนำเงินที่ได้จากธนาคารมาซื้อ ซึ่งบาไฮศาสนิกชนก็ค่อยๆ จ่ายคืนให้แอมเรลลิวาลาจนครบ

97

ท่านปรารถนาจะฝากฝังบาไฮศาสนิกชนเป็นการเฉพาะ... ให้ตระหนักถึงความสำคัญของสถาบันกองทุนแห่งชาติ ซึ่งในยุคแรกของการพัฒนาการบริหารศาสนา นับเป็นสื่อกลางอันจะขาดเสียมิได้สำหรับการเจริญเติบโตและการแผ่ขยายของขบวนการเคลื่อนไหว ยิ่งไปกว่านั้น การทำบุญบริจาคให้แก่กองทุนนี้ยังเป็นหนทางที่ทำได้และมีผลในทางปฏิบัติ เป็นวิธีที่ศาสนิกชนทุกคนสามารถทดสอบระดับและลักษณะความเชื่อที่ตนมีต่อศาสนา เป็นการพิสูจน์ด้วยการกระทำให้เห็นแรงอุทิศและความผูกพันต่อศาสนา³⁸

จากจดหมายเขียนในนามของท่านโชกิ เอฟเฟนดี

³⁸ *Lifeblood of the Cause*, No. 18

ในปี พ.ศ. 2482 (ค.ศ. 1939) ธรรมสภาบาไฮแห่งประเทศไทย... ได้ซื้อที่ดินผืนหนึ่งสำหรับสร้างศูนย์กลางบาไฮ นับเป็นแหล่งที่มีทำเลที่ดีที่สุดแห่งหนึ่งในตัวเมือง มีการตัดสินใจร่วมกันว่าจะใช้เป็นี่สร้างอาคารบริหาร เป็นบ้านรับรองแขกและเป็นหอประชุมใหญ่ แต่ เพื่อที่จะเริ่มการก่อสร้างได้ จำเป็นที่ธรรมสภาบาไฮแห่งชาติจะต้องกู้เงินซึ่งจะต้องชำระคืนในยี่สิบห้าปี

ขณะนั้นมีบาไฮแค่สามร้อยคนทั่วประเทศ ในจำนวนนี้ครึ่งหนึ่งเป็นชาวชนบทที่มีแหล่งพำนักรอบนอก เขตตัวเมือง และในจำนวนนี้มีประชากรบาไฮที่ยากจนมากจนต้องเดินระยะทางสามไมล์เพื่อไปประชุมในเมืองเพราะไม่มีค่ารถประจำทาง

หลังจากที่ได้เงินกู้แล้ว ธรรมสภาบาไฮแห่งชาติสร้างส่วนแรกของศูนย์เสร็จในปี พ.ศ. 2483 (ค.ศ. 1940) และสร้างบ้านรับรองแขกเสร็จในปี พ.ศ. 2485 (ค.ศ. 1942) และในที่สุดได้ตกแต่งแล้วเสร็จในปี พ.ศ. 2496 (ค.ศ. 1953) นับเป็นอาคารที่โอ่โง่งเป็นที่ภาคภูมิใจของบาไฮศาสนิกชน

ในช่วงเวลาหลายปี ธรรมสภาบาไฮแห่งชาติไม่สามารถชำระเงินกู้แม้ว่าจะพยายามทุกวิถีทางแล้ว ก็ตาม กระทั่งเด็ก ๆ ก็ยังออมเงินเพื่อทำบุญบริจาคแก่กองทุนท้ายที่สุดแล้ว สิ่งที่น่าทึ่งไม่ได้เกิดขึ้นจริงๆ กล่าวคือในปี พ.ศ. 2507 (ค.ศ. 1964) องค์กรที่ปล่อยเงินกู้เขียนจดหมาย ความว่าถ้าบาไฮไม่จ่ายชำระคืนเงินกู้ภายในหนึ่งเดือน องค์กรจะยึดศูนย์กลางบาไฮเพื่อนำไปประมูลขายทอดตลาด

กรรมการธรรมสภาบาไฮแห่งประเทศไทยทั้งเก้าคนร่วมประชุมอย่างเร่งด่วนเพื่อหาทางออกให้กับสถานการณ์อันร้ายแรงนี้ เห็นได้ชัดเจนว่าชุมชนบาไฮแห่งประเทศไทย... ไม่มีความสามารถบริจาคเงินจำนวนมากขนาดนี้ในช่วงระยะเวลาอันสั้นเช่นนั้น ศูนย์ที่พวกเราร่วมกันสร้างอย่างยากลำบากนี้จะรอดจากการถูกยึดคืนก็ต่อเมื่อพวกเขาต้องร่วมกันทำสิ่งเดียวเท่านั้น ด้วยน้ำใจอันสูงส่ง กรรมการธรรมสภาบาไฮทั้งเก้าคนให้คำมั่นว่าพวกเขาจะร่วมกันมอบเงินจำนวนที่ต้องนำไปไถ่ถอนนั้นให้ และจะรวบรวมเก็บคืนจากชุมชนภายหลัง และแล้ว สิ่งที่ไม่สามารถทำได้ในยี่สิบห้าปีก็ประสบความสำเร็จสมบูรณ์ลงในเวลาน้อยกว่ายี่สิบห้านาที พวกเขาจ่ายคืนเงินกู้ภายในสิ้นเดือนและศูนย์กลางก็ตกเป็นสมบัติของบาไฮ

เรื่องราวตอนจบน่าสนใจมากเพราะเป็นการแสดงให้เห็นวิธีการที่เพื่อนบาไฮศาสนิกชนในอีกมุมหนึ่งของโลกซึ่งในขณะที่ถูกรุมล้อมด้วยความอยุติธรรมและอคติอันมืดมัว พวกเขาเชิดธงชัยของพระบาฮาอุลลาห์อย่างกล้าหาญ

เรื่องจริงเกี่ยวกับการบริจาคให้กองทุนบาไฮ

การประทัดประหารบาไฮใน... เริ่มขึ้นภายในไม่กี่ปีหลังจากที่บาไฮศาสนิกชนได้ถอนเงินกู้ หนึ่งในบรรดาความโหดร้ายที่ทำให้บาไฮศาสนิกชนทนทุกข์ทรมานก็คือศูนย์ที่พวกเขา ร่วมกันสร้างและตกแต่งด้วยความอุทิศและเสียสละนั้นถูกยึดไป

99

ชุมชนบาไฮในฟังกาเรย์ ประเทศนิวซีแลนด์เติบโตอย่างรวดเร็ว พวกเขาจัดงานฉลองบุญสืบแก่วันที่บ้าน แต่ไม่มีบ้านใดที่ใหญ่พอที่จะรองรับจำนวนบาไฮที่เพิ่มขึ้นนี้ได้ พวกเขาจึงต้องคิดหาทางซื้อศูนย์กลางบาไฮ

ธรรมสภาบาไฮท้องถิ่นไม่มีเงินพอ ดูเหมือนจะเป็นไปไม่ได้ที่พวกเขาจะสามารถซื้ออาคารแม้ในอนาคตอันยาวไกล อย่างไรก็ตาม ศาสนิกชนวางใจในองค์พระผู้เป็นเจ้า และเริ่มช่วยกันหาสถานที่ที่เหมาะสม

มีบ้านหลังหนึ่งที่บาไฮศาสนิกชนเห็นว่าเหมือนกับที่วาดฝันไว้ กล่าวคือ เป็นสถานที่สวยงาม มีห้องโถงใหญ่ มีประตูกระจกที่เปิดเข้าออกห้องอื่นๆ ได้ เพื่อนๆ ที่ไปดูบ้านต่างมีความกระตือรือร้นและธรรมสภาบาไฮตัดสินใจว่าจะซื้อบ้านหลังนี้ถ้าทำได้

บาไฮศาสนิกชนตอบรับด้วยการบริจาคให้อย่างมากมาย ให้คำมั่นว่าจะช่วยบริจาคด้วยการให้เงินกู้ที่ได้จากค่าแรงเป็นรายสัปดาห์ ทุกคนคิดหาทางช่วยเหลือ เงินกู้ก้อนหนึ่งมาจากบาไฮวัยรุ่นที่ขณะนั้นกำลังสอนอยู่ที่อเมริกาใต้ เขาส่งเงินจำนวนหนึ่งพันดอลลาร์มาให้ ที่จริงแล้วเงินจำนวนนี้คือค่าตัวเดินทางกลับประเทศนิวซีแลนด์ เขาให้ยืมเงินจำนวนนี้และขอให้คืนภายในหนึ่งปีเพื่อที่เขาจะใช้เป็นค่าเดินทางกลับบ้าน

แม้ว่าจะมีหลายคนเสียสละ แต่บาไฮศาสนิกชนในฟังกาเรย์ก็รวบรวมเงินได้เพียงครึ่งหนึ่งของจำนวนที่ต้องใช้ซื้อบ้านนั้นเป็นศูนย์ เหลืออีกหนึ่งหมื่นสองพันดอลลาร์ จึงครบ ดูเหมือนว่าจะไม่มีทางได้เงินจำนวนนั้น อย่างไรก็ตาม ธรรมสภาบาไฮยังไม่สิ้นหวัง จึงพยายามทุกวิถีทางที่จะกู้เงินโดยวางใจว่า หากพระบาทอาฮอลลาห์ไม่ทรงต้องการให้ซื้อบ้านหลังนี้ พวกเขาจะกู้เงินไม่สำเร็จ

นิวซีแลนด์ในสมัยนั้นตกอยู่ภายใต้ภาวะการเงินฝืดเคืองมาก จึงเป็นไปได้จริงๆ ที่จะสามารถกู้เงินได้ ธรรมสภาบาไฮพยายามกู้เงินจากธนาคาร บริษัทประกันภัยและสถานธุรกิจหลายแห่งแต่ก็ไม่ประสบความสำเร็จ หลายต่อหลายสัปดาห์ที่ธรรมสภาบาไฮประชุมแต่ก็ไม่สามารถหาทางกู้เงินได้

วันหนึ่ง ประธานธรรมสภาโทรศัพท์หาทนายของเขาสั้นหนทางเพื่อปรึกษาว่าทนายจะช่วยได้หรือไม่ ทนายตอบว่ามีคนเพียงจะส่งเงินหกพันดอลลาร์มาให้เขาเพื่อที่เขาออกเป็นเงินกู้ และเขาเสนอให้บาไฮรับเงินจำนวนนี้ ประธานธรรมสภาตื่นเต้นกับ

เรื่องจริงเกี่ยวกับการบริจาคให้กองทุนบาไฮ

ชาวนี้น่ามาก จึงโทรศัพท์ไปหาเลขาธิการธรรมสภาบาไฮแห่งชาติเพื่อถามว่าธรรมสภาบาไฮแห่งชาติพร้อมที่จะให้ธรรมสภาบาไฮท้องถิ่นยืมเงินอีกหกพันดอลลาร์หรือไม่ เลขาธิการโทรศัพท์ตอบว่าได้

เย็นวันนั้น ขณะที่บาไฮศาสนิกชนเมืองฟังกาเรย์ตัดสินใจที่จะจัดชุมนุมสวดมนต์เพื่อขอความช่วยเหลือในการซื้อศูนย์ ทุกคนอยู่ที่นั่นเมื่อประธานธรรมสภาบาไฮท้องถิ่นเดินเข้ามา เขาถามหากรรมการธรรมสภาบาไฮท้องถิ่นเพื่อขอให้พวกเขาเข้าร่วมประชุมกับเขาอีกห้องหนึ่ง เสียงของเขาสั่นด้วยความรู้สึกตื่นตันใจเมื่อเขาได้เล่าให้กรรมการธรรมสภาฯ ฟังเกี่ยวกับการหาเงินหนึ่งหมื่นสองพันดอลลาร์ เราคงนึกภาพออกว่าบาไฮเย็นวันนั้น ศาสนิกชนชุมชนฟังกาเรย์จะมีความสุขขนาดไหนที่ได้รับทราบว่าเดิมทีจะสวดมนต์ร่วมกันเพื่อขอความช่วยเหลือกลับกลายเป็นเพื่อสรรเสริญและขอบพระคุณสำหรับพระพรที่พวกเขาได้รับ

วันเปิดศูนย์บาไฮจัดขึ้นตรงกับวันคล้ายวันประสูติของพระบ๊อบในปี พ.ศ. 2518 (ค.ศ. 1975) นับเป็นเวลาสิบเก้าวันที่ธรรมสภาบาไฮท้องถิ่นรับทราบเกี่ยวกับบ้านจนถึงวันที่บ้านหลังนี้ตกเป็นของบาไฮ ที่น่าสนใจคือบาไฮพบว่าเจ้าของที่สร้างบ้านหลังนี้เกิดในปี พ.ศ. 2387 (ค.ศ. 1844)

บาไฮศาสนิกชนในฟังกาเรย์จึงเริ่มคิดหาทางไถ่ถอนเงินกู้ ในบรรดาวิธีต่างที่ช่วยกันคือการตั้งร้านขายของมือสอง ทุกสองสัปดาห์พวกเขาจะนำสินค้าออกขาย เคยขายได้ถึงหนึ่งร้อยดอลลาร์ถ้าขายดี ถ้าเป็นวันธรรมดาจะได้เฉลี่ยวันละห้าสิบบดดอลลาร์

บาไฮศาสนิกชนร่วมกันบริจาคด้วยวิธีทางต่างๆ ด้วยความอดุติศและมุ่งมั่นอย่างไม่ย่อท้อ ภายในเวลาสองปีครึ่ง พวกเขาก็สามารถไถ่ถอนเงินกู้และศูนย์อันสวยงามของพวกเขาที่ปลอดจากภาระหนี้สินในที่สุด

100

บาไฮศาสนิกชนในหมู่เกาะโซโรมอนในมหาสมุทรปาซิฟิกไม่มีฐานะร่ำรวย พวกเขาจึงหาหนทางต่างๆ เพื่อสนับสนุนเงินกองทุน บางคนอุทิศส่วนหนึ่งของที่ดินซึ่งเป็นสวนให้กับศาสนา ผลผลิตใดที่เก็บเกี่ยวได้จากผืนดินนั้นจะถูกขายเพื่อเข้ากองทุนบาไฮ คนอื่นๆ บริจาครายได้จากการขายสินค้าหัตถกรรมที่ผลิตขึ้นเพื่ออุทิศให้กับศาสนาโดยเฉพาะ

เมื่อครั้งที่บาไฮศาสนิกชนในเมืองฮาราปาในหมู่เกาะโซโรมอนต้องการสร้างศูนย์บาไฮเป็นของตนเอง แต่ละคนบริจาครายได้หนึ่งวันในหนึ่งสัปดาห์จนกระทั่งสร้างศูนย์บาไฮเสร็จ ตัวอย่างเช่น ถ้าบาไฮคนหนึ่งไปหาปลาเขาก็จะมอบเงินที่ขายปลาได้ในวันนั้นให้กับกองทุน บางคนบริจาคแรงงานด้วยการช่วยสร้างศูนย์หนึ่งวันในหนึ่ง

สัปดาห์ ทุกคนมีส่วนร่วมช่วยสร้างศูนย์บาไฮ สำหรับพวกเขาแล้ว ศูนย์ที่สร้างเสร็จนี้เป็นความภาคภูมิใจยิ่ง

101

ศูนย์กลางบาไฮในเมืองซีราสไม่ใหญ่พอสำหรับรองรับกิจกรรมในเมืองนั้น หลายปีที่ผ่านมารธรรมสภาบาไฮท้องถิ่นซีราสจึงพยายามซื้อบ้านที่อยู่ติดกับศูนย์ปัจจุบัน เพื่อที่จะต่อเติมให้ใหญ่ขึ้น แต่โชคไม่ดีที่เจ้าของบ้านหลังนั้นมีอคติกับบาไฮ เขาจึงไม่ยอมขายให้กับบาไฮ เพื่อที่จะทำให้สถานการณ์ยากขึ้นไปกว่านั้น เจ้าของบ้านจึงให้พรรคการเมืองหนึ่งซึ่งตั้งตนเป็นศัตรูกับบาไฮเขา พรรคการเมืองนี้พยายามที่จะจำกัดศาสนกิจที่กำลังดำเนินอยู่ในศูนย์แห่งนี้

หลังจากที่พยายามทุกวิถีทาง ในที่สุด ธรรมสภาบาไฮแห่งเมืองซีราสก็เลิกล้มความคิดที่จะซื้อบ้านหลังดังกล่าว แต่มีบาไฮคนหนึ่งตัดสินใจโดยที่ไม่มีผู้ใดทราบว่าเขาจะซื้อบ้านหลังนั้นเองและจะยกให้บาไฮในซีราสเป็นของขวัญ

ราสตั้มเป็นบาไฮใหม่ซึ่งยังไม่เป็นที่รู้จักในหมู่มุสลิมในเมืองนั้น เขาทราบว่าจุดนี้เป็นประโยชน์สำหรับการไปติดต่อซื้อบ้าน เสียอย่างเดียวคือ เขามีเงินไม่พอและไม่มีอำนาจที่จะไปเกลี้ยกล่อมเจ้าของบ้านที่มีอิทธิพลคนนั้น

ราสตั้มเป็นแค่คนขับรถบรรทุกซึ่งทำงานหนักเพื่อผ่อนชำระรถซึ่งเขาขายไปแล้วถึงหนึ่งในสามของมูลค่ารถคันนั้น นอกจากนี้เขายังมีบ้านหลังเล็กๆ ซึ่งไม่มีค่ามากนัก บ้านหลังนี้อยู่นอกเขตตัวเมือง เป็นบ้านที่เขาอาศัยอยู่กับภรรยา

สิ่งที่ราสตั้มมีคือ ความความวางใจอย่างสมบูรณ์ในพระผู้เป็นเจ้าและมีความศรัทธาเชื่อมั่นในอำนาจของการสวดมนต์อธิษฐาน เขาสวดมนต์วันแล้ววันเล่า เดือนแล้วเดือนเล่า เพื่อขอให้พระผู้เป็นเจ้าช่วยให้เขาซื้อบ้านหลังนี้ให้กับศาสนาได้สำเร็จ

จากนั้นไม่นานเขาก็ได้ทราบว่าผู้นำพรรคการเมืองที่เข้าบ้านหลังนั้นเสียชีวิตและบ้านหลังนั้นก็ว่างลง หนึ่งในอุปสรรคผ่านพ้นไปแล้ว

ราสตั้มตัดสินใจว่าถึงเวลาแล้วที่เขาต้องทำอะไรสักอย่างนอกเหนือจากการสวดมนต์ เขาเริ่มมองหาโอกาสที่จะเริ่มต่อรองซื้อบ้านหลังนี้ ในระหว่างที่รอจังหวะนี้ เขาขายส่วนรถบรรทุกที่เขาเป็นเจ้าของ และขายบ้านที่เขาอาศัยอยู่ เขาขายบ้านได้ราคาดี และเงินที่ได้มานี้ถูกเก็บเอาไว้เพื่อซื้อบ้าน ราสตั้มและภรรยาย้ายไปอยู่บ้านเช่าราคาถูกลง

ภายในสองสามสัปดาห์ เจ้าของบ้านก็เสียชีวิต และลูกๆ ของเขาซึ่งอยู่ในเมืองหลวงก็เริ่มมีปากเสียงกันเกี่ยวกับบ้านที่อยู่ติดกับศูนย์บาไฮหลังนี้ ทนายความของพวกเขา

เรื่องจริงเกี่ยวกับการบริจาคให้กองทุนบาโฮ

จึงประกาศขายบ้านในราคาที่เป็นธรรม และราสตัมก็ซื้อบ้านดังกล่าวด้วยเงินที่เขาเก็บไว้ได้สำเร็จ

เย็นวันหนึ่ง ขณะที่กรรมการธรรมสภาบาโฮท้องถิ่นกำลังร่วมประชุมกัน ราสตัมขออนุญาตเข้าพบ เขามอบโฉนดบ้านและขอให้กรรมการรับไว้เป็นของขวัญจากเขา และภรรยา กรรมการรับโฉนด ส่งผ่านและมองกันและกันด้วยความประหลาดใจ สิ่ง que เห็นนี้เป็นความจริงได้อย่างไร?

ราสตัมและภรรยาผู้ซึ่งสนับสนุนเขามาตลอดไม่ได้หวังสิ่งใดตอบแทน แต่ทั้งสองก็ได้รับของขวัญชิ้นพิเศษจากพระผู้เป็นเจ้า นั่นก็คือ บุตรที่พวกเขาเฝ้ารอมานานนับปี นานจนพวกเขาเลิกหวังแล้ว

102

การิมเป็นเด็กหนุ่มอายุสิบปีซึ่งได้อาสาสมัครไปอยู่ที่... ซึ่งเป็นดินแดนอันห่างไกล ความเจริญ เขาอยู่ในสถานการณ์อันยากลำบาก บางครั้งเขาต้องเดินทางไปที่... ซึ่งเป็นเมืองที่อยู่ถัดไป เมืองนี้มีบาโฮอาศัยอยู่ เขาไปที่เมืองนี้เพื่อพบกับเพื่อนบาโฮและซื้อสิ่งของที่จำเป็นต้องใช้

วันหนึ่ง เมื่อเขาได้ซื้อสิ่งของที่ต้องการในเมืองเสร็จแล้ว เขาได้ข่าวว่าเพื่อนบาโฮจะมาร่วมชุมนุมกันในเย็นวันนั้น ดังนั้น เขาจึงเลื่อนกำหนดเดินทางกลับเพื่ออยู่ร่วมชุมนุม

เรื่องมีอยู่ว่า ธรรมสภาบาโฮท้องถิ่นแห่ง... ตกลงใจจะซื้อศูนย์บาโฮแต่ไม่มีเงินมากพอ ธรรมสภาบาโฮท้องถิ่นจึงเชิญบาโฮของเมืองนี้เพื่อปรึกษาขอรับเงินทำบุญบริจาคเท่าที่พวกเขาจะให้สำหรับซื้อศูนย์นี้ ตัวแทนของธรรมสภาฯ อธิบายเกี่ยวกับความสำคัญของการมีศูนย์และเชิญชวนให้เพื่อนๆ บริจาคเท่าที่สามารถทำได้

บาโฮทุกคนตอบรับคำขอนี้ บางคนหย่อนเงินในกล่องรับบริจาค คนอื่นๆ เขียนคำมั่นสัญญาว่าจะบริจาค และในการทำบุญบริจาคครั้งนี้ มีกล่องเล็กๆ ใบหนึ่งถูกวางไว้หลังกล่องรับบริจาคด้วย

หลังจากที่นับเงินบริจาคเสร็จกล่องๆ นั้นจึงถูกเปิดออก ในกล่องมีไขสองสามฟองไม้ขีดๆ ไฟสองกล่อง เทียนสามเล่มและยาสีฟันหนึ่งหลอด การิมไม่มีสิ่งใดให้เขาจึงมอบสิ่งของที่เพิ่งซื้อมาให้และออกจากที่ชุมนุมนั้นไปอย่างเสียบๆ

เรื่องจริงเกี่ยวกับการบริจาคให้กองทุนบาไฮ

เพื่อนที่รวมตัวกันอยู่ในที่ชุมนุมนั้นประทับใจในการบริจาคของคาริม พวกเขาจึงพากันซื้อสิ่งของเหล่านั้นคนละสองสามชิ้นในราคาสูงและสมทบกับเงินที่รวบรวมไว้สำหรับศูนย์แห่งนั้น

103

ในหมู่บ้านในหมู่เกาะไอส์แลนด์ ศูนย์บาไฮมักจะสร้างด้วยหลังคาใบจาก และบาไฮจะนั่งกันตามสบายบนใบมะพร้าวที่ปูไว้รอบห้อง อย่างไรก็ตาม ในหมู่บ้านหนึ่ง บาไฮตัดสินใจว่าจะสร้างกำแพงที่ทำจากใบมะพร้าวรอบๆ ศูนย์

ในงานฉลองสิบเก้าวันครั้งต่อมา ทุกคนพากันนั่งเป็นวงกลม หลังฟังกำแพง กลางห้องมีกล่องรับบริจาคตั้งอยู่กล่องหนึ่ง เป็นกล่องที่เห็นเด่นอย่างชัดเจนจนไม่มีใครกล้าเข้าใกล้ ตอนที่งานฉลองบุญเล็กและมีการนับเงิน ปรากฏว่าได้เงินทำบุญบริจาคน้อยกว่าครึ่งหนึ่งของที่เคยได้รับ

ธรรมสภาบาไฮท้องถิ่นปรึกษากันเกี่ยวกับเรื่องนี้และตกลงกันว่า ในงานฉลองสิบเก้าวันครั้งต่อไปพวกเขาจะผ่านกล่องรับบริจาคผ่านจากคนหนึ่งไปสู่อีกคนหนึ่ง ไม่นานนักก็พบว่าการทำเช่นนี้มีข้อเสีย

ธรรมสภาบาไฮท้องถิ่นจึงปรึกษาเรื่องนี้กันอีกครั้งหนึ่ง และสรุปว่าเป็นการดีกว่าที่จะรื้อกำแพงที่พวกเขา ร่วมกันสร้างทิ้งเสียเพื่อที่ว่ากล่องรับบริจาคจะถูกวางไว้ในสถานที่ไม่สะดุดตาอีกครั้งหนึ่งและเพื่อนจะสามารถบริจาคได้ตามเวลาที่พวกเขาต้องการ

เป็นสิ่งที่ดีที่มีการทดลองเพื่อให้แน่ใจว่าแต่ละคนในชุมชนมีอิสระที่จะทำบุญบริจาคตามใจปรารถนา โดยปราศจากความรู้สึกที่ถูกกีดกันหรือตกอยู่ภายใต้ความบีบคั้นเมื่อทำบุญบริจาคให้แก่ศาสนา

เรื่องอื่นๆ

[Some Other Stories]

104

เมื่อระบบคอมมิวนิสต์เข้ามามีอำนาจในรัสเซีย ศาสนาทั้งหมดถูกสั่งห้าม ไม่ยกเว้น แม้แต่ศาสนาบาไฮ สักการะสถานบาไฮแห่งแรกที่สร้างขึ้นในโลกซึ่งสร้างขึ้นที่เมือง เอสคาบาดก็ถูกยึดด้วยเช่นกัน บาไฮหลายคนที่เป็นชาวรัสเซียถูกเนรเทศไปยังไซบีเรีย ส่วนบาไฮที่ถือหนังสือเดินทางของเปอร์เซียถูกส่งกลับไปอิหร่าน

ในบรรดาบาไฮศาสนิกชนชาวเปอร์เซียขณะนี้ หลายคนที่มีฐานะดีมาตั้งรกรากอยู่ที่ รัสเซีย ทั้งหมดถูกบีบบังคับให้ออกจากรัสเซียและทิ้งทุกอย่างที่มีไว้เบื้องหลังและหาทางกลับประเทศโดยไม่มีสมบัติติดตัวเลยนอกจากเสื้อผ้าที่สวมใส่อยู่เท่านั้น

ในบรรดาผู้ถูกเนรเทศเหล่านี้มีชายคนหนึ่งที่กำลังจะกลับอิหร่านพร้อมด้วยกลุ่มศาสนิกชนที่เศร้าหมอง แต่ชายคนนี้ก็กลับไม่แสดงอาการเศร้าเสียใจ เขามีกระดาษปักหนึ่งซึ่งดูเหมือนเป็นที่มาของความพึงพอใจติดตัวอยู่ หลายครั้งในระหว่างเดินทางที่ยากลำบากเราจะเห็นเขานำกระดาษนี้ออกมาจากกระเป๋า เขาจะจูบกระดาษปักนี้และนำไปแตะกับหน้าผากเสมือนเป็นสัญญาณของการให้ความเคารพ และแล้วเขาก็จะใส่กระเป๋าเก็บไว้ดังเดิม

เพื่อนๆ ต่างพากันอยากทราบเกี่ยวกับกระดาษปักนี้และเขาก็ได้อธิบายว่า “นี่” “เป็นความมั่งคั่งเดียวที่ผมได้ครอบครอง แม้ว่าผมได้สูญเสียสมบัติทางโลกไปแล้วทั้งหมดที่มีอยู่ที่นี่คือต้นทุนที่ไม่ว่าใครก็ไม่สามารถพรากไปจากผมได้ กระดาษเหล่านี้คือใบเสร็จที่ผมทำบุญบริจาคให้กองทุนบาไฮ และผลบุญที่ผมได้รับจากการบริจาคนี้จะคงอยู่ชั่วนิรันดร์”

105

หลายปีมาแล้วที่ศาสนาถูกประกาศห้ามในหลายประเทศที่เราทราบกันในนามของ หลังมานเหล็ก มีบาไฮในประเทศเหล่านั้นที่ได้รับความทนทุกข์ทรมานอันเนื่องมาจากที่พวกเขา นับถือศาสนา นี้ แต่พวกเขาก็ยังคงยืนหยัดอย่างเหนียวแน่นในความรักที่มีต่อศาสนา พวกเขาถูกห้ามมิให้ติดต่อกัน ปีแห่งการต้องอยู่โดดเดี่ยวลวงผ่านไปหลายปี แต่หลายคนก็ยังไม่ทราบว่ามิบาไฮอื่นๆ ที่ยังอยู่ในประเทศนี้หรือไม่

อย่างไรก็ตาม สถาบันบาไฮในประเทศอื่นๆ ได้ติดต่อกับบาไฮบางคน และทุกโอกาสที่เป็นไปได้ สถาบันฯ จะส่งบาไฮมาเยี่ยมบาไฮที่โดดเดี่ยวเหล่านี้เพื่อให้ข่าวคราวเกี่ยวกับเพื่อนบาไฮทั่วโลก

เรื่องจริงเกี่ยวกับการบริจาคให้กองทุนบาไฮ

มีครั้งหนึ่งที่บาไฮสามคนได้ไปเยี่ยมบาไฮศาสนิกชนที่ประเทศเชคโกสโลวาเกีย ในบรรดาศาสนิกชนที่พวกเขาพบมีสตรีที่อายุมากคนหนึ่ง เป็นแม่หม้ายซึ่งต้องโทษเป็นเวลาสามปีอันเนื่องมาจากข้อหาที่เธอนับถือศาสนาบาไฮ ขณะนั้นสตรีผู้นี้อาศัยอยู่ในห้องเล็กๆ ซึ่งมีเพียงเตียงนอน หมอนหุงข้าว และตู้เสื้อผ้าซึ่งเป็นที่เก็บหนังสือด้วย สตรีผู้ซราภาพนี้จะพูดกับแขกซึ่งเดินทางมาไกลเพื่อมาเยี่ยมอย่างเศร้าๆ ว่า "ตอนนี้ฉันอายุแปดสิบกว่าปีแล้ว ฉันอยู่ที่นี้มาชั่วชีวิตและจะตายจากไปในไม่ช้า และจะไม่มีใครช่วยทำงานต่อ" แขกที่มาเยี่ยมจะมองหน้ากัน สงสัยว่าพวกเขาน่าจะบอกเธอหรือไม่ว่ามีบาไฮวัยหนุ่มสาวที่มีชีวิตชีวาในประเทศของเธอมากมาย และแล้วหนึ่งในสามคนที่มาเยี่ยมก็กล่าวกับเธอด้วยความรักว่า "ขอให้วางใจและสุขใจเถิด เพราะว่าที่นี่มีอีกหลายคนที่จะช่วยสานต่อ แต่เพื่อเป็นการป้องกันความปลอดภัยของทุกคนจึงเป็นการดีกว่าที่จะไม่มีการติดต่อระหว่างพวกเขาด้วยกัน"

น้ำตาแห่งความปีติยินดีไหลอาบแก้มสตรีผู้นี้ขณะที่เธอเดินไปหยิบหนังสือและถือกลับมาเล่มหนึ่ง กล่าวว่า "หนังสืออันมีค่าเล่มนี้มีลายเซ็นของท่านพระหัตถ์ศาสนา มาร์ธา รุท ในปี พ.ศ. 2476 (ค.ศ. 1933) โปรดนำไปฝากเพื่อนๆ พร้อมความรักจากฉันด้วย"

เหมือนกับว่าน่าจะไม่ใช่เพียงแค่นั้น เธอจึงนำเงินจำนวนหนึ่งฝากไปกับเพื่อนๆ ที่มาเยี่ยมพร้อมกล่าวอย่างถ่อมตนว่า "เงินบำนาญที่ฉันได้รับน้อยนิดเดียว แต่ฉันก็สามารถเก็บหอมรอมริบไว้ได้จำนวนหนึ่ง โปรดช่วยนำไปบริจาคให้แก่กองทุนบาไฮด้วย" เธอมีเงินจำนวนน้อยมากแต่ก็ยังบริจาคให้อย่างมากมาย

106

แฟรงค์ และภรรยาและลูกน้อยสองคนเป็นอาสาสมัครในประเทศไอซ์แลนด์ พวกเขาอยู่ที่นั่นเพื่อช่วยให้เป้าหมายหนึ่งในแผนงานห้าปีของประเทศแคนาดาประสบความสำเร็จ

แฟรงค์โชคดีที่หางานทำในประเทศไอซ์แลนด์ได้ แต่ชีวิตก็ไม่ราบรื่นนัก เพราะเขาต้องทำงานขุดเจาะหินวันละสิบชั่วโมงโดยได้รับค่าแรงไม่มากนัก ภายหลังเขาจึงทำงานเป็นช่างเชื่อมในโรงงานสร้างเรือเดินทะเลแต่ชีวิตก็ยังยากลำบากเพราะเงินที่ได้ไม่พอกับค่าใช้จ่ายของครอบครัว

มีครอบครัวอื่นที่อาสาสมัครจากแคนาดาในประเทศไอซ์แลนด์ และทั้งหมดมีชีวิตภายใต้สถานการณ์อันกดดันทางการเงิน พวกเขาภาคภูมิใจที่ดูแลตนเองได้ทางด้านการเงิน แต่เมื่อถึงเวลาทำบุญบริจาคพวกเขาสามารถให้ได้เพียงเล็กน้อยจากค่าแรงที่น้อยอยู่แล้ว

เรื่องจริงเกี่ยวกับการบริจาคให้กองทุนบาไฮ

วันหนึ่ง แฟรงค์ได้ข่าวมาว่าจะมีโอกาสที่หาเงินได้เพิ่มในวันสุดสัปดาห์ด้วยการช่วยขนปลาที่แช่แข็งลงเรือเดินสมุทรที่ท่าขนส่งสินค้า ในระหว่างสัปดาห์มีคณงานทำงานนี้อยู่แล้ว แต่คณงานเหล่านี้เต็มหนักในคืนวันศุกร์ ดังนั้นถ้ามีการขนปลาลงเรือในวันรุ่งขึ้นพวกเขาจะไม่สามารถทำได้ อาสาสมัครของเราจึงตัดสินใจทำงานล่วงเวลา พวกเขาเย็นเตรียมพร้อมที่เรือพร้อมทำงานในทันทีที่เรือมาถึงในวันสุดสัปดาห์

หลังจากทำงานหนักที่ใช้แรงงานหลายชั่วโมงทุกวัน คุณอาจจะคิดว่าแฟรงค์น่าจะมีความสุขที่ได้พักผ่อนในสุดสัปดาห์มากกว่าที่จะมาช่วยขนปลาแช่แข็งที่หนักจำนวนหลายพันตัน แฟรงค์กลับพูดว่า งานที่เขาทำสองวันสุดสัปดาห์นี้ให้ความพอใจแก่เขามากกว่างานทั้งหมดที่เขาเคยทำ ทั้งสัปดาห์เขาเฝ้าเรือเดินสมุทร ทั้งยังสวดมนต์ให้เรือเดินสมุทร นั่นเป็นเพราะว่าเงินที่เขาหาได้ระหว่างสุดสัปดาห์นั้นมีจุดหมายพิเศษคือ ทั้งหมดจะถูกนำไปทำบุญบริจาคแก่กองทุนบาไฮ

ในแคนาดาเช่นกัน แฟรงค์ทำงานล่วงเวลาเพื่อบริจาคให้แก่กองทุน ตอนที่เขาเป็นคณงานตักหิมะในช่วงฤดูหนาวจัด เขาสวดมนต์ขอให้พระเจ้าทรงบันดาลให้หิมะตกมากๆ เพื่อว่าเขาจะยังคงมีงานพิเศษนี้ทำหลังเลิกงานและนำเงินที่ได้เพิ่มนี้ไปทำบุญบริจาคให้แก่ศาสนา

ปรากฏว่ามีหิมะตกมากในปีนั้นจนคนทั่วไปชิงช่างภาพหิมะ ทุกคนบ่นอย่างเสียอารมณ์ยกเว้น

แฟรงค์ซึ่งมีความสุขกับการตักหิมะชั่วโมงแล้วชั่วโมงเล่าเพื่อนำเงินทั้งหมดที่ได้จากงานพิเศษนี้ไปทำบุญบริจาคแก่กองทุน

107

บรูซและภรรยา เฮเลนอาสาสมัครอยู่ที่ประเทศกายอานาหลายปี ครั้งหนึ่งทั้งสองได้ไปเยี่ยมชุมชนบาไฮแห่งหนึ่งในชนบท ช่วงที่เขาไปนั้นเป็นเวลาที่มีอาหารหลักบางอย่างในประเทศขาดแคลน ประชาชนต้องอดออมและประหยัดเพื่อที่จะมีเงินประทังชีวิต แนนอน ยิ่งมีเงินน้อย ความลำบากในการดำรงชีวิตก็ยิ่งทวีขึ้น

สามีภรรยาชาวเมืองซึ่งเป็นบาไฮให้การต้อนรับอาสาสมัครทั้งสองด้วยความอบอุ่น โอบอ้อมอารีอย่างยิ่ง แม้เจ้าบ้านทั้งสองจะยากจนและไม่มีอาหารในบ้านมาก แต่ตลอดสัปดาห์พวกเขาก็แบ่งปันอาหารกับแขก

บรูซและเฮเลนกำลังจะไปประเทศอังกฤษเพื่อเยี่ยมบ้านเกิด พวกเขาครุ่นคิดเกี่ยวกับของขวัญที่จะนำมาตอบแทนความกรุณาและความมีน้ำใจที่เจ้าบ้านมอบแก่เขา แต่บรูซก็ยังคงหวั่นใจเกี่ยวกับสิ่งที่เพื่อนจะขอให้นำมาเนื่องจากว่ามีเพื่อนที่ยังมิได้เป็น

เรื่องจริงเกี่ยวกับการบริจาคให้กองทุนบาไฮ

บาไฮสองสามคนได้ขอให้นำสิ่งของที่มีราคาแพงมากมาฝากพวกเขาแล้ว หากเจ้าบ้านขอเครื่องตัดหญ้าหรือเครื่องใช้ในเกษตรกรรมเล่า เขาจะอย่างไร?

บรูซไม่ต้องกังวลเลย เพราะเจ้าบ้าน แม้ในโลกแห่งวัตถุพวกเขาจะยากจน แต่พวกเขาก็มิได้ยึดติดกับวัตถุทางโลก สิ่งที่พวกเขาขอให้บรูซและเฮเลนนำมาฝากเมื่อกลับมาเป็นแค่เมล็ดพันธุ์ไม้ที่พวกเขาจะนำมาปลูกในแปลงดาวเก้าแฉกเพราะพวกเขาต้องการประดับสวนหนึ่งของบ้านเล็กๆ ที่พวกเขาอยากให้เป็นศูนย์บาไฮ

พวกเขากล่าวว่า "ยังมีอีกอย่าง คุณจะนำพระนามศักดิ์สิทธิ์มาให้เราแขวนบนกำแพงจะได้ไหม?"

ในงานฉลองสิบเก้าวันในประเทศอังกฤษ เฮเลนเล่าให้เพื่อนๆ ฟังเกี่ยวกับสามภรรยาคนนี้ ผู้ที่ได้รับฟังต่างประทับใจในความอารีและความไม่ยึดติดของเจ้าบ้าน ทำให้ผู้รับทราบเห็นภาพและคุณค่าของชีวิตที่แท้จริง ผลก็คือมีการทำบุญบริจาคแก่กองทุนจำนวนมากในเย็นวันนั้น

108

หลายเขตแดนเปิดรับศาสนาบาไฮระหว่างแผนงานสิบปีของท่านศาสนิกบาล และอาสาสมัครก็นำข่าวสารของพระบาฮาอูลลาห์ไปยังสถานทุรกันดานในภาคพื้นต่างๆ ของโลก อาสาสมัครหลายคนเป็นคนหนุ่มสาวซึ่งมีเงินไม่มากนัก เมื่อถึงประเทศจุดหมายปลายทาง ถ้าพวกเขาหางานทำได้ก่อนที่เงินที่ติดตัวจะหมดก็ถือว่าโชคดีอย่างยิ่ง

ในบรรดาผู้ที่ละทิ้งบ้านเกิดเมืองนอนและทุกสิ่งเพื่อไปร่วมแผนงานของท่านศาสนิกบาลนั้นมีบาไฮวัยรุ่นที่เป็นชายกลุ่มหนึ่งจากประเทศอิหร่านที่ไปตั้งรกรากอยู่ในประเทศไคล์เคียง ดูเหมือนทุกอย่างจะเป็นอุปสรรคในระยะแรก เช่น ทำวิชายากและหางานทำไม่ได้ ในเมือง ซ... ในขณะนั้นมีธรรมสภาบาไฮท้องถิ่นแห่งเดียว ธรรมสภาบาไฮท้องถิ่นแห่งนี้ต้องวางแผนงานที่จะช่วยให้อาสาสมัครรุ่นใหม่ตั้งรกรากในประเทศได้ ธรรมสภาฯ ขอร้องให้บาไฮทุกคนที่มีงานทำในเมือง ซ... ทำบุญบริจาคเงินเดือนหนึ่งวันในแต่ละเดือนบาไฮให้แก่กองทุนช่วยเหลือผู้ที่หางานทำยังไม่ได้

เพื่อนทุกคนพร้อมให้ความร่วมมือและช่วยกันทำบุญบริจาคจนกระทั่งอาสาสมัครทุกคนในประเทศนั้นสามารถยืนบนลำแข้งของตนเองได้

109

ในบางประเทศใกล้เคียง กลุ่มอาสาสมัครชายหญิงวัยรุ่นในชุมชนหนึ่งตั้งกล่องรับเงินทำบุญบริจาคเพื่อให้ทุกคนสามารถหยอดเงินที่ทำมาหาได้ทุกวัน ทุกๆ เช้า พวกเขาจะสวดมนต์ร่วมกันแล้วจึงไปหางานทำ ถือว่าโชคดีถ้าหนึ่งหรือสองคนในหมู่เขาสามารถหาเงินจากงานแบกหามเพื่อแลกกับค่าจ้างจำนวนเล็กน้อย

เมื่อกลับบ้านในตอนเย็น พวกเขาหยอดเงินค่าจ้างลงในกล่องรับบริจาค บางครั้งกล่องนี้ก็ว่างและพวกเขาก็ต้องอดอาหาร ถ้ามีเงินมากพอพวกเขาก็จะซื้อขนมปังมาแบ่งปันกัน และถ้าโชคดี เขาก็สามารถซื้ออาหารมาทำได้

เป็นอย่างนี้ติดต่อกันมานานนับเดือน แต่อาสาสมัครกลุ่มนี้ก็ฝ่าฟันอุปสรรคร่วมกันจนกระทั่งคนในกลุ่มค่อยๆ หางานประจำทำได้ทีละคนจนครบ

110

มีบาไฮไม่เกินสิบสองคนในเมืองอารยาซาห์ พวกเขาไม่ใช่คนร่ำรวย แต่มีความคิดดีๆ ที่จะช่วยศาสนาได้ถ้าพวกเขามีเงินมากพอ

วันหนึ่ง ตอนที่เพื่อนมาชุมนุมกันเพื่อปรึกษาแผนงาน คนหนึ่งถามขึ้นว่า "ตอนนี้พวกเรามีเงินเท่าไร? . เฮอร์ญิกตอบว่า "สองพัน تومان" เพื่อนอีกคนหนึ่งถามอย่างหมดหวังว่า "เงินสองพัน تومانนี้เอามาทำอะไรได้?" คนหนึ่งตอบว่า "ฉันรู้ว่าควรจะใช้ทำอะไร เราจะจัดงานและเชิญบาไฮที่อยู่ในระแวกนี้ทั้งหมดมาช่วยเรา"

ทุกคนยอมรับความคิดนี้ พวกเขาช่วยกันทำอาหารเองเพื่อประหยัดเงิน และเชิญทุกคนในชุมชนบาไฮใกล้เคียงเท่าที่พวกเขานึกได้มาร่วมงาน

หลังงานเลี้ยงใหญ่ผ่านพ้นไป ทุกคนมีส่วนร่วมช่วยกันประมวลขายสิ่งของที่นำมาทำบุญบริจาค พวกเขาหัวเราะ สนุกสนานกันจนตึก ได้เงินที่รวบรวมจากงานนี้เท่าไรหรือ? คำตอบคือ แปดหมื่น تومان

111

... เฉพาะสิ่งของของศาสนิกชนไม่ว่าจะผลิตโดยบาไฮหรือโดยผู้ที่ยังไม่เป็นบาไฮนำมาจำหน่ายเพื่อเข้ากองทุนสักการะสถานหรือกองทุนสถาบันของบาไฮได้ ที่กำหนดไว้เช่นนี้ก็เพื่อธำรงไว้ซึ่งหลักการที่ว่าผู้ที่ยังไม่เป็นบาไฮยังไม่สามารถทำบุญบริจาคเพื่อสนับสนุนสถาบันซึ่งเป็นของบาไฮโดยเฉพาะได้ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม³⁹

ท่านโชกี เอฟเฟนดี

³⁹ *Lifeblood of the Cause*, No. 46

112

ธรรมสภาบาไฮในเมืองเล็กๆ ที่นิวยอร์กโดเนี่ยเพิ่งเริ่มตั้งขึ้นใหม่และไม่ได้ทำงานเต็มที่ในระยะแรกเริ่ม มีเรื่องหนึ่งที่กรรมการธรรมสภาเห็นไม่ตรงกันก็คือเรื่องการใช้จ่ายเงินกองทุน กล่าวคือ เพื่อนๆ ต่างช่วยกันทำบุญบริจาคและเหรียญกรบรวมเงินได้อย่างมากมาย แต่แทนที่จะใช้เงินทำบุญบริจาคมนี้ในทางสร้างสรรค์ พวกเขากลับทอดทิ้งกล่องนี้ไว้ในบ้านของเหรียญกร

บังเอิญเหรียญกรมีความจำเป็นต้องทิ้งบ้านไปหลายวัน ในขณะที่เขาไม่อยู่ มีขโมยปีนเข้าบ้าน สิ่งเดียวที่ขโมยได้ไปคือเงินที่วางไว้อย่างไม่ได้ใช้ประโยชน์ในกล่องของกองทุนบาไฮสำหรับห้องถื่น

113

ธรรมสภาบาไฮห้องถื่นแห่งเมืองบารีกาดาในเกาะกวมไม่ได้รับเงินทำบุญบริจาคแก่กองทุนห้องถื่นมากนัก ธรรมสภาฯ จึงไม่แน่ใจว่าจะใช้ประโยชน์จากเงินทำบุญบริจาคที่มีอยู่ในทางใด จึงตัดสินใจส่งเงินจำนวนนั้นไปสมทบกองทุนแห่งชาติ

ในงานฉลองสิบเก้าวันครั้งถัดไป ครูเดินทางแนะนำศาสนาคนหนึ่งมาเยี่ยมชุมชนบาไฮหลายคนที่ไม่ใครมาอย่างสม่ำเสมอพากันมาพบกับเขา ปรากฏว่าในวันนั้นมีคนทำบุญบริจาคให้กองทุนบาไฮห้องถื่นมากเป็นสิบเท่าของเงินที่ส่งไปสมทบกับกองทุนบาไฮแห่งชาติ

114

บาไฮศาสนิกชนในโบลิเวียกำลังสร้างโรงเรียนขนาดเล็กสำหรับชาวชนบทด้วยโอกาสที่รัฐบาลกำลังพยายามเกลี้ยกล่อมให้ลงมาจากเขาที่สูงและแห้งแล้งเพื่อมาตั้งรกรากอยู่บนพื้นที่ราบที่อุดมสมบูรณ์ บาไฮศาสนิกชนประกาศขอรับเงินทำบุญบริจาคจากเพื่อนศาสนิกชนในภาคพื้นต่างๆ ของโลก ในการนี้ พวกเขาได้รับการตอบรับมากมาย

ตัวอย่างเช่น บาไฮศาสนิกชนในประเทศอังกฤษส่งเงินเป็นค่าก่อสร้างโรงเรียนหนึ่งโรงเรียน และเนื่องจากเวลานั้นเป็นช่วงถือศีลอดพอดี คณะกรรมการธรรมสภาบาไฮแห่งชาติต่างทำบุญบริจาคค่าอาหารเที่ยงที่เขาไม่ได้ใช้ในชวงเวลานั้นสมทบให้อีกจำนวนหนึ่ง

มีศาสนิกชนหญิงสูงวัยผู้หนึ่งซึ่งได้รับการยกเว้นไม่ต้องถือศีลอดก็อดอาหารเที่ยงในปีนั้นด้วย เพราะว่าเธอต้องการร่วมช่วยเหลือและเงินที่มีก็คือค่าอาหารเที่ยงที่เธอสามารถทำบุญบริจาคให้ได้

เรื่องจริงเกี่ยวกับการบริจาคให้กองทุนบาไฮ

เยาวชนบางคนคิดหาทางอื่นด้วยการประหยัดเงินที่ใช้ประจำวันในโรงเรียน ไม่ว่าจะหนาว ฝนจะตก ทางจะไกลแค่ไหน พวกเขาตื่นแต่เช้าและเดินไปโรงเรียนและวิทยาลัย เงินเล็กน้อยที่ได้จากการประหยัดค่าธรรมเนียมไปทำบุญบริจาคแก่กองทุนของโรงเรียน

พวกเขาสามารถรวบรวมเงินได้ตามที่ความต้องการก่อนสิ้นสุดเทศกาลถือศีลอด และโรงเรียนแห่งหนึ่งที่อยู่ลึกเข้าไปในโบลิเวียก็ได้ถูกสร้างอุทิศให้ในนามของบาไฮศาสนิกชนชาวอังกฤษ

115

บาไฮศาสนิกชนในเมืองคิโกมา ประเทศแทนซาเนียจัดงานฉลองวันขึ้นปีใหม่นอร์ธูซเป็นเวลาสามวันที่ชายทะเลสาบในหมู่บ้านคิบิรีซี และได้เชิญบาไฮในอาณาบริเวณรอบๆ มาร่วมงาน

พวกเขาเตรียมงานนี้หลายเดือน และได้สร้างกระท่อมหลังหนึ่งใกล้ศูนย์บาไฮในเมืองคิบิรีซีเพื่อใช้รับรองผู้มาร่วมงานสองถึงสามร้อยคน สถานที่พร้อมรับแขกก่อนถึงวันเทศกาลนอร์ธูซ กระท่อมถูกประดับด้วยกิ่งไม้สีเขียวและดอกไม้สด อาหารเย็นพร้อมแล้ว

บาไฮจากเจ็ดหมู่บ้านมากันเป็นกลุ่ม มีทั้งชาย หญิงและเด็กๆ กลุ่มสุดท้ายที่มาถึงมีสิบเอ็ดคนในสภาพที่อ่อนล้า มอมแมมด้วยฝุ่น เทินกระเป่าเดินทางไปไว้บนศีรษะและแบกเด็กๆ ไว้ที่หลัง กว่าที่จะถึง พวกเขาเดินด้วยเท้าเป็นเวลาสามวัน มีคนถามพวกเขาว่า "มีรถประจำทางถึงที่นี่จากหมู่บ้านคุณหรือไม่?" พวกเขาตอบว่า "มี แต่เราต้องเสียค่าโดยสาร แล้วเราจะไม่มีเงินเหลือที่จะทำบุญบริจาคให้กับกองทุน" ขณะนี้พูด พวกเขาควักเงิน 440 ชิลลิงที่ประหยัดจากค่าธรรมเนียมบริจาคแก่ธรรมสภาบาไฮแห่งคิโกมาซึ่งจัดงานนี้ออกมาให้ดูด้วยความภาคภูมิใจ

116

หลังจากที่ตรวจสอบคำสอนของศาสนามานานกว่าหนึ่งปี ชำราชากรบ้านาญสูงวัยที่มีรายได้จากเงินบำนาญจำนวนเล็กน้อยก็ตัดสินใจเป็นบาไฮ

เขาชอบดื่มเบียร์ตอนกลางวันตลอดชีวิตที่ผ่านมา แต่ตอนที่เขาเป็นบาไฮเขาก็ตระหนักว่าเขาจะไม่สามารถดื่มสุราได้อีกและจะต้องงดดื่มเบียร์ในตอนกลางวัน เขาคำนวณค่าเบียร์ที่ดื่มในหนึ่งปีข้างหน้าและทำบุญบริจาคเงินจำนวนนั้นให้แก่กองทุน

117

คุณ อ... เป็นนายแพทย์หนุ่มผู้ซึ่งเริ่มเปิดคลินิกส่วนตัว เขาแยกเงินต้นทุนจำนวนเล็กน้อยออกมาส่วนหนึ่งซึ่งเป็นส่วนที่เขาคาดหวังเป็นค่าใช้จ่ายจนกว่าเขาจะสามารถตั้งตัวได้จากการรักษาคนไข้

เขาผิดหวังอย่างมากที่คลินิกของเขาไม่สามารถทำอะไรได้เร็วอย่างที่คาดไว้ และต้นทุนก็กำลังร่อยหรอลงอย่างรวดเร็ว เวลาผ่านไปเดือนแล้วเดือนเล่าแต่สถานการณ์ก็ไม่ดีขึ้น มาถึงจุดที่เขาเริ่มเงินเหลือพอที่จะจ่ายค่าใช้จ่ายต่างๆ ได้อีกเพียงเดือนเดียวเท่านั้น เขาจึงตัดสินใจมองหางานพิเศษที่จะช่วยให้เขามีเงินใช้พอรอเวลาที่เขาจะสามารถหารายได้จากคลินิก

ในช่วงเวลานั้น เขาได้รับทราบข่าวธรรมสภาบาโฮท้องถิ่นในเมืองของเขา กำลังต้องการเงินทุนอย่างมาก คุณหมอ อ... จึงคิดว่า "เงินที่เรามีอยู่นั้นพอประทังให้รอดเพียงหนึ่งเดือนเท่านั้น พอสิ้นเดือนเราก็จะไม่มีเงินเหลืออีกเลย ที่จริงแล้ว เงินที่มีจำนวนนี้สำหรับตัวเราเองไม่มีประโยชน์มากนักแต่อาจจะเป็นประโยชน์สำหรับธรรมสภาฯ จึงน่าจะทำบุญบริจาคให้แก่กองทุนดีกว่า" เขาจึงเซ็นเช็คและส่งให้ธรรมสภาบาโฮท้องถิ่นแห่งนั้น

คุณหมอ อ... ไปร้านอาหารเพื่อทานกาแฟด้วยเศษเงินที่เหลือในกระเป๋า เขาได้พบกับเพื่อนร่วมอาชีพซึ่งกล่าวกับเขาว่า "ผมสงสัยว่าคุณจะสามารถช่วยผมได้หรือไม่ ผมมีงานตำแหน่งดีในโรงพยาบาล แต่ผมต้องการเรียนต่อ แต่คุณหมอก็ดูแลโรงพยาบาลไม่ให้ผมไปจนกว่าผมจะหาคนมาแทนได้ คุณจะสามารถทำงานที่โรงพยาบาลแห่งนี้ แค่สามวันในสัปดาห์ได้ไหม?"

วันรุ่งขึ้น คุณหมอ อ... ก็เซ็นสัญญาทำงานหนึ่งปี ระบุให้เขาทำงานสามวันในหนึ่งสัปดาห์และช่วยให้เขาสามารถใช้เวลาที่เหลือรักษาคนไข้ที่คลินิกส่วนตัว

118

ไม่มีแหวนแต่งงานของคุณสมรสใหม่คูหนึ่งในสวีเดนปรากฏให้เห็น เพื่อนคนหนึ่งจึงถามขึ้นด้วยความประหลาดใจว่า "เกิดอะไรขึ้นกับแหวนของคุณ?"

คุณล่ะคิดว่าเกิดอะไรขึ้น? คุณสมรสคูนี้ต้องการทำบุญบริจาคให้กองทุนบาโฮ และเท่าที่ให้ได้ก็คือแหวนแต่งงานของเขาทั้งสองนั่นเอง

119

บาโฮศาสนิกชนชาวอัฟริกันคนหนึ่งมีบ้านในหมู่บ้าน เป็นบ้านหลังย่อมๆ และที่ดินเล็กๆ ที่เป็นสวนครัว แต่เขามีเงินไม่มาก

เรื่องจริงเกี่ยวกับการบริจาคให้กองทุนบาไฮ

เขาทำบุญบริจาคให้แก่กองทุนได้น้อยมากจนเขาคิดว่าสิ่งที่เขาบริจาคให้มันจะเป็นประโยชน์มากน้อยเพียงใด เขาจึงคิดได้ว่า "เงินบริจาคของเราเสมือนเป็นหยดน้ำ แต่ถ้าน้ำหยดของเราไปรวมกันกับหลายหยดของคนอื่นๆ หยดน้ำเหล่านั้นก็จะรวมกันกลายเป็นมหาสมุทรของพระบาฮาอุลลาห์" เมื่อคิดได้ดังนั้น เขาก็บริจาคให้แม้ว่าจะเป็นจำนวนน้อยนิดเพียงใดก็ตาม

120

บาไฮศาสนิกชนคนหนึ่งในคาโลโลนาตอนใต้แยกแม่ไก่จำนวนหนึ่งไว้ให้กับศาสนา เงินที่ได้จากการขายไข่ทั้งหมดเป็นของกองทุน ทันทีที่ไก่หยุดออกไข่ เธอจะขายมันไปและนำเงินไปให้กองทุนของศาสนา จากนั้นก็จะเลือกแม่ไก่ชุดใหม่แทนที่

121

บาไฮศาสนิกชนที่มีร้านอาหารบางคนในเมืองบอมเบย์ทำบุญบริจาคกำไรที่ได้จากการขายของหนึ่งหรือสองชั่วโมงแรกในแต่ละวันให้กับกองทุนศาสนา บางคนให้เป็นเงินที่ได้จากการขายกระป๋องและขวดเปล่า ซึ่งรวมกันแล้วนับเป็นจำนวนมาก

122

โทนีและมาเรียเป็นบาไฮในสหรัฐอเมริกา โทนีเป็นคนผิวดำ ส่วนมาเรียเป็นคนผิวขาว สองสามปีที่แล้วตอนที่เกิดเหตุเหยียดผิว มีการวางเพลิงเผาบ้าน ขณะนั้นบ้านที่พวกเขาสร้างเกือบเสร็จ ทั้งสองเก็บสิ่งของไว้ในโรงรถ และโรงรถนี้ถูกเพลิงไหม้เช่นกัน เขาจึงสูญเสียทุกสิ่งทุกอย่างไปภายในสองสามชั่วโมง ผลที่ตามมาทำให้พวกเขาตลึงงันอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อยังไม่เป็นที่ชัดเจนว่าบริษัทประกันภัยจะจ่ายค่าเสียหายเหล่านี้ให้หรือไม่

ในช่วงนั้นมีการประชุมบาไฮในเมืองใกล้เคียง กับที่เกิดเหตุและทั้งคู่ตกลงใจจะไปร่วมงานนี้ เมื่อมีการปรึกษากันเกี่ยวกับเรื่องเงินทุนและสนับสนุนให้บาไฮช่วยกันบริจาค โทนีและมาเรียมองหน้ากันและซึ่งใจว่าพวกเขาจะกล้าให้คำมั่นสัญญาว่าจะบริจาคได้หรือไม่ และแล้ว นับเป็นครั้งแรกในชีวิต ทั้งสองตกลงที่จะทำบางสิ่งให้กับศาสนาโดยไม่หวังผลตอบแทน เขาให้คำมั่นว่าจะบริจาค 2000 ดอลลาร์จากเงินประกันที่จะได้ และมอบอนาคตไว้ในพระหัตถ์ของพระบาฮาอุลลาห์

โทนีและมาเรียกลับจากที่ประชุมด้วยกำลังใจที่ได้จากที่ประชุมแห่งนั้น และเข้าสู่ภาวะสงบเพื่อที่จะเข้าใจสิ่งที่เกิดขึ้นกับพวกเขา

สองสามวันต่อมาโทนีกลับไปทำงาน เพื่อนร่วมงานได้ข่าวร้ายเกี่ยวกับเขาและได้เตรียมของขวัญปลอบใจไว้สำหรับเขา พวกเขาารวมตัวกันในสถานที่แห่งหนึ่งเพื่อแสดงออกซึ่งความเห็นใจ โทนีและมาเรียของหนึ่งให้เขา โทนีขอบคุณเพื่อนร่วมงานและพูดกับพวกเขาเกี่ยวกับวิธีการลดอคติทางเชื้อชาติ

ขณะที่เขาอยู่ตามลำพัง โทนี่เปิดซอง แหบไม่น่าเชื่อว่าเขาเห็นของขวัญที่เป็นเงิน 2000 ดอลลาร์

สำหรับโทนี่และมาเรีย นี่คือการอัศจรรย์และเป็นการยืนยันจากความศรัทธาที่ทั้งสองมีต่อศาสนา

123

มีบาไฮที่ยากจนคนหนึ่งในดินแดนศักดิ์สิทธิ์ซึ่งไม่ทราบว่าจะแก้ปัญหาได้อย่างไร วันหนึ่งเขาไปเยี่ยมพระอับดุลบาฮา เขาเล่าเกี่ยวกับสถานการณ์อันเลวร้ายให้พระอับดุลบาฮาฟังและขอคำแนะนำจากพระอับดุลบาฮาว่าเขาควรจะทำอย่างไรต่อไป พระอับดุลบาฮาบอกให้เขาทำบุญบริจาคบางสิ่งบางอย่างให้แก่กองทุนศาสนา

ชายคนนี้ก็กลับมาด้วยความระหึงใจ "ผมไม่มีเงิน" เขาคิด "แต่ท่านนายกลับบอกให้ผมทำบุญบริจาคให้แก่กองทุน เป็นไปได้หรือที่ผมพูดไม่ชัดเจนกับท่าน?"

ทั้งเดือนผ่านไปและสถานการณ์ของชายที่ยากจนคนนี้ก็เลวร้ายลงกว่าแต่ก่อน เขาหางานทำไม่ได้และใช้เงินที่เหลือไม่กี่เหรียญไปแล้ว เขากลับไปหาพระอับดุลบาฮาอีก กล่าวว่า "ท่านนายที่เคารพรัก ข้าพเจ้ายากจนขั้นแค้น ขาดสิ่งจำเป็นในการยังชีพ ข้าพเจ้าทนอยู่ในสภาพนี้ไม่ได้อีกแล้ว ข้าพเจ้าต้องทำอะไรต่อไป?" พระอับดุลบาฮาตอบว่า "เราบอกกับเจ้าแล้วว่าให้ทำอะไร"

ชายคนนั้นก็กลับบ้านด้วยความเศร้า เขาร้องไห้และสวดมนต์เสียงดัง ร้องขอให้สวรรค์เมตตา พระอับดุลบาฮาแนะนำให้เขาทำบุญบริจาคให้กับกองทุน แต่เขาไม่มีอะไรจะให้ เขามองไปรอบๆ ห้อง ยังมีข้าวของเครื่องใช้ส่วนตัวเหลืออยู่บ้าง เขานำมันไปที่ตลาดเพื่อขายและนำเงินที่ได้ทำบุญบริจาคให้กับกองทุน

เมื่อเขากลับถึงบ้าน เขาเห็นผู้ชายสองคนมารอเขาอยู่ที่หน้าประตูบ้าน ทั้งสองกล่าวว่า "พวกเราเฝ้าติดตามหาที่อยู่ของท่านมาร่วมเดือนแล้ว ในที่สุดวันนี้เราก็ตราบที่อยู่ของท่าน มีใครบางคนแนะนำท่านกับเราเพราะว่าเรากำลังหาคนที่ซื่อสัตย์มาร่วมทำงานกับเรา เรามีงานที่น่าทำสำหรับท่าน"

ชายเจ้าของบ้านคิดในใจว่า "ขอพระเจ้าเป็นเจ้าทรงโปรดอภัยข้าพเจ้าด้วยเถิด ข้าพเจ้าควรที่จะทำตามคำแนะนำของพระอับดุลบาฮาตั้งแต่เดือนที่แล้ว"

124

ในประเทศไทย บาไฮเชื่อสายเงินวัยรุ่นคนหนึ่งอดออมเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการครอบฟัน 700 บาท

เธอเป็นนักเรียนแพทย์ซึ่งไม่มีเงินเก็บมากนัก แต่เธอประหยัดมากเท่าที่จะทำได้ เงินในวันที่จะไปทำฟันกับทันตแพทย์ในวันนั้นนับได้ 820 บาท เธอจึงตัดสินใจทำบุญบริจาคแก่กองทุนบาไฮ 100 บาท เพราะทราบดีว่าที่เหลืออีก 20 บาทนั้นเพียงพอสำหรับค่าอาหารในวันนั้น

จากนั้น เธอไปพบทันตแพทย์ตามนัด ปรากฏว่าทันตแพทย์ก็ตัดสินใจแล้วเช่นกัน กล่าวคือ เขาคิดค่าครอบฟันเพียง 300 บาท

125

บาไฮคนหนึ่งพูดไว้ว่า "ทุกครั้งที่ฉันเสียสละเป็นพิเศษในการทำบุญบริจาคให้แก่ศาสนา พระผู้เป็นเจ้าจะทรงจ่ายกลับมากกว่าที่ฉันให้ในทันที พระองค์ทรงประทานให้หลายครั้งหลายหนจนฉันละอายใจ บางครั้งพระองค์ทรงใช้วิธีการแปลกๆ ในการให้เงินแก่ฉัน

"ครั้งหนึ่งฉันรวบรวมเงินไว้หลายเดือนเพื่อจะซื้อจักรเย็บผ้า แต่พอเห็นว่าเงินทุนแห่งชาติติดลบและต้องการรับเงินทำบุญบริจาคในทันที ฉันจึงตัดใจนำเงินที่ออมไว้มาทำบุญบริจาคทันที ที่ทราบว่าอีกนานฉันจะสามารถซื้อจักรเย็บผ้าได้

"สองวันต่อมา ฉันได้รับจดหมายจากสรรพากร รายงานว่าฉันจ่ายภาษีเกินไว้ในสองสามปีที่ผ่านมาซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ฉันทำงานได้เงินเดือนสูง และฉันจะได้รับเงินที่จ่ายไว้เกินจำนวนนี้คืน

"อย่างที่ฉันเล่าให้ฟังแล้วว่า บางครั้งฉันรู้สึกละอายใจเมื่อทำบุญบริจาคให้กองทุน เพราะทราบดีว่าพระผู้เป็นเจ้าจะทรงตอบแทนฉันไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง ฉันจะชกจูงพระทัยของพระองค์ได้อย่างไรว่าฉันไม่ต้องการสิ่งตอบแทนใดๆ แล้ว?"

126

แคทธรินยิ้มกับตนเองขณะที่หวนคิดถึงประสบการณ์ที่เธอได้รับจากการทำบุญบริจาคและบทเรียนที่ได้รับจากการบริจาคนั้น

ขณะที่เธอยังเป็นสาวและทำงานได้เงินเดือนระดับปานกลาง วันหนึ่งหลังจากที่เธอตัดสินใจว่าเธอยอมรับพระผู้เป็นเจ้าอย่างเต็มหัวใจแล้ว เธอจึงทำบุญบริจาคเงินเดือนหนึ่งเดือนให้แก่กองทุนและวางใจว่าพระองค์จะทรงจัดหาสิ่งที่เธอต้องการให้ เธอจ่าย

เรื่องจริงเกี่ยวกับการบริจาคให้กองทุนบาไฮ

ค่าเช่าห้องและบริจาคส่วนที่เหลือซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายตลอดทั้งเดือนให้ เธอรู้สึกพอใจกับตนเองที่ได้เสียสละและมีความเชื่อมั่นอย่างเต็มที่ในองค์พระผู้เป็นเจ้า

แคทธรินสำรองอาหารไว้พอเพียงและหวังว่าเชิคที่ส่งมาทางไปรษณีย์จะมาถึง

วันแล้ววันเล่าผ่านไปแต่เชิคก็ยังไม่มา เธอไม่อดแต่ต้องเริ่มเดินไปทำงานเนื่องจากว่าเธอไม่สามารถจ่ายค่าตัวรถได้ ถ้าเชิคยังไม่มาถึง ในไม่ช้าสถานการณ์ก็จะเริ่มหมดหวัง มีซองหนึ่งมาถึงในเช้าวันหนึ่ง แคทธรินเปิดซองด้วยความโล่งใจ "เป็นเชิคที่เราเฝ้ารอแน่" เธอคิด ที่จริงแล้วเชิคใบนั้นมีไซใบที่เธอหวังเพราะมีค่าเพียงยี่สิบห้าเซ็นต์ ยี่สิบห้าเซ็นต์ที่ต้องใช้จนสิ้นเดือน

จากนั้นเธอก็หัวเราะตัวเองเพราะเพิ่งนึกขึ้นได้ว่า แม้ว่าเธอคิดว่าตนเองเสียสละอุทิศตนและวางใจในองค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างเต็มที่แล้ว ที่จริงแล้ว มิได้เป็นเช่นนั้น เพราะเธอฝากชีวิตไว้กับอาหารที่ตุนไว้และกับเชิคที่คาดว่าจะได้รับมากกว่า

แคทธรินเป็นหนึ่งในบรรดาคนโชคดีที่ได้เห็นสิ่งที่พระผู้เป็นเจ้าทรงสอน

หลังจากนั้นไม่นาน เชิคที่เธอเฝ้ารอก็มาถึง

127

บาไฮคนหนึ่ง ในหมู่บ้านในอิหร่านทำบุญบริจาคเงินจำนวนหนึ่งแก่กองทุนตลอดชั่วชีวิต เมื่อเขาถึงแก่กรรม บุตรคนหนึ่งซึ่งมิได้เป็นบาไฮนำใบเสร็จทั้งหมดพร้อมกับกลุ่มเพื่อนที่เป็นอันธพาลไปยังบ้านของบาไฮที่มีชื่อเสียงในหมู่บ้าน พวกเขาตะโกนว่า "พวกคุณ พวกบาไฮเอาเงินเหล่านี้ไป และพวกเรามาที่นี่เพื่อทวงคืน" และเนื่องจากบาไฮในบ้านนั้นไม่คืนเงินให้ พวกอันธพาลจึงรุมทำร้ายเขาจนอาการสาหัสต้องนำส่งโรงพยาบาลและพักรักษาตัวอยู่ระยะหนึ่ง

เหล่าอันธพาลพากันไปอีกบ้านหนึ่งของบาไฮซึ่งเป็นเหรียญกษาปณ์ของธรรมสภาบาไฮ บาไฮคนนี้ให้เงินคืนตามที่พวกเขาเรียกร้องซึ่งเป็นเงินส่วนตัวของเขาเองและเอาใบเสร็จคืนทั้งหมดเพื่อที่ว่าเหล่าอันธพาลจะไม่สามารถนำไปใช้ชมชู้บาไฮคนอื่น ๆ ได้อีก

128

ท่านประสงค์จะแนบย้าอีกว่าภายใต้ทุกสถานการณ์ มิให้ศาสนิกชนรับเงินช่วยเหลือจากผู้ที่ยังไม่เป็นบาไฮเพื่อนำมาใช้ในกองทุนที่เกี่ยวข้องกับการบริหาร เป็นต้นว่า การก่อสร้างสักการสถานและการบริหารระดับชาติและระดับท้องถิ่น มีเหตุผลสองประการคือ ประการแรก เพราะว่าสถาบันที่บาไฮค่อยๆ สร้างขึ้นนี้คือของขวัญที่พระบาฮาอูลลาห์ทรงมอบให้แก่โลก

เรื่องจริงเกี่ยวกับการบริจาคให้กองทุนบาไฮ

ประการที่สอง การรับเงินทำบุญบริจาคจากผู้ที่ยังไม่เป็นบาไฮเพื่อนงานของศาสนา โดยเฉพาะจะก่อความยุ่งยากและปัญหาที่จะตามมากับผู้อื่นไม่ซ้ำก็เร็ว และนั่นจะก่ออันตรายแก่องค์กรของศาสนาอย่างประมาณมิได้⁴⁰

จากจดหมายที่เขียนในนามของท่านโซกิ เอฟเฟนดี

129

ชั่วชีวิตของ อนิตา มุนเซ็น เธอมีความเป็นห่วงใยคนรอบข้างเสมอ เธอไม่เห็นแก่ตัว ความสดใสของเธอยังความสุขแก่คนรอบข้าง ช่วงเวลาแห่งวันพิเศษ อัยยัม มีฮาเด็กแต่ละคนในชุมชนจะได้รับของขวัญจากเธอ

ช่วงปลายชีวิตเธอไม่สามารถมาร่วมชุมนุมสังสรรค์ได้แต่จะส่งเงินทำบุญบริจาคให้แก่กองทุนทุกเดือนทางไปรษณีย์ เพื่อช่วยเหลือเธอ ธรรมสภาบาไฮท้องถิ่นจึงจัดหาแสตมป์ ของที่จำหน่ายแล้วให้เธอใช้ อนิตา เขียนจดหมายขอขอบคุณธรรมสภาที่จัดส่งซองให้ แล้วเติมว่า "โปรดอย่างส่งแสตมป์ไปให้ เพราะกองทุนยังต้องการเงินไว้ใช้"

130

คำรานมีแวนเป็นนักธุรกิจที่ดีตั้งแต่เขามีอายุแค่สิบสามปี ในขณะที่เด็กในวัยเดียวกันใช้เงินไปกับของเล่นชนิดต่างๆ ชอคโกแลตและไอศกรีม คำรานจะเก็บเงินทุกบาททุกสตางค์ที่เขามี เขาไม่เก็บเงินไว้ในบ้านด้วยทราบดีว่าเขาจะได้รับดอกเบียถ้าฝากเงินนั้นไว้ที่ธนาคาร

เมื่อคำรานอายุสิบห้าปี คุณพ่อและคุณแม่ของเขาจะฝากเงินให้เขาในวันคล้ายวันเกิด เงินที่สะสมนี้พอกพูนขึ้นเรื่อยๆ จนมีจำนวนค่อนข้างมาก คำรานมักจะปรึกษากับคุณพ่อคุณแม่ของเขาเกี่ยวกับแผนการใช้เงินเมื่อเขาโตขึ้น ในระหว่างนั้น เขาศึกษาเกี่ยวกับการฝากเงินกับธนาคารในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้แน่ใจว่าเขาได้รับผลประโยชน์สูงสุดกับเงินที่เขาฝากไว้ บางครั้งเขาถอนเงินจากธนาคารหนึ่งไปฝากกับอีกธนาคารหนึ่งโดยอธิบายกับคุณพ่อคุณแม่ของเขาว่าอีกธนาคารหนึ่งให้ดอกเบียสูงกว่า

อยู่มาวันหนึ่ง คำรานประกาศอย่างผิดคาดว่า "ผมตัดสินใจแล้วว่าจํานำเงินออกจากธนาคารแล้วนำมาทำบุญบริจาคให้กองทุนบาไฮ" คุณพ่อคุณแม่ของเขามองหน้ากันอย่างไม่เชื่อหู คำรานอธิบายว่า "ผมคิดเกี่ยวกับเรื่องนี้ดีแล้ว ถ้าผมเอาเงินฝากไว้ในธนาคาร ดอกเบียที่ได้รับก็เป็นแค่เงินที่ออกเงยขึ้น แต่ถ้าผมทำบุญบริจาคให้แก่กองทุนบาไฮเพื่อใช้ตามวัตถุประสงค์ นั่นจะเป็นการช่วยพระบาฮาอูลลาห์และเรา

⁴⁰ Lifeblood of the Cause, No. 48

ทั้งหมดก็จะได้รับประโยชน์ด้วย กองทุนคือธนาคารที่ให้ผลประโยชน์คุ้มค่ากว่าสถาบันการเงินใดๆ ทั้งสิ้น”

131

หลังจากที่คุณแม่ถึงแก่กรรม จูเลียเพิ่งมีอายุเพียงสิบขวบตอนที่เธออาสาสมัครไปอยู่ที่เกาะเซนต์อันตอนกับคุณพ่อ ก่อนที่เธอจะจากบ้านเกิดเมืองนอนในอเมริกา บาไฮศาสนิกชนที่นั่นมอบของขวัญเป็นของที่ระลึกก่อนจากกัน มันคือสมุดใส่แสตมป์สองเล่มที่มีหน้าปกเหมือนกันทุกอย่าง

จูเลียไม่มีความสนใจในเรื่องแสตมป์แต่เธอก็นำสมุดที่ได้รับบรรจุในกระเป๋าเดินทางร่วมกับสิ่งของอื่นๆ และกระเป๋านั้นก็ถูกส่งไปยังเกาะเซนต์อันตอน

หลายสัปดาห์ต่อมา เธอก็เดินทางมาถึงเกาะเล็กๆ แห่งนี้ซึ่งเป็นบ้านใหม่และเริ่มนำสิ่งของออกจากกระเป๋าเดินทาง ที่นี่ทุกอย่างดูมีค่ามากกว่าในอเมริกา ในบรรดาสิ่งที่น่าออกมามีสมุดแสตมป์สองเล่ม เธอเปิดเล่มหนึ่งซึ่งเขียนอวยพรไว้ดังนี้

“สำหรับจูเลีย แสตมป์เหล่านี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งของเกาะแห่งนี้จะมีค่าอย่างมากในวันข้างหน้า แล้วเหตุใดจึงมีสองเล่มเล่า? จูเลียที่รัก เล่มหนึ่งเป็นของหนู ส่วนอีกเล่มหนึ่งเป็นของพระบาทอาฮาลาห์ (แนนอน คือของกองทุนบาไฮ)

จูเลียจึงเกิดความคิดว่า "หนูสามารถออมเพื่อกองทุนบาไฮได้โดยการเก็บรวบรวมแสตมป์" ขณะที่เธอไปยังร้านที่เธอเห็นจากงานแสดงแสตมป์ที่สวยงาม แสตมป์จึงกลายเป็นสิ่งที่น่าสนใจสำหรับเธอในทันที

132

ตีพูเป็นเด็กน้อยชาวอินเดีย คุณพ่อของเขาเป็นเหรียญกษาปณ์ของสภาบาไฮแห่งรัฐในประเทศนั้น เมื่อครั้งที่สภาบาไฮแห่งรัฐตกลงกันว่าพวกเขาจะต้องดูแลตนเองทางการเงิน ตีพูได้ยื่นคุณพ่อคุณแม่ของเขาปรึกษาเรื่องนี้กับเพื่อนๆ อยู่บ่อยครั้ง เขาจึงได้ตระหนักว่าบาไฮทุกคนต้องทำบุญบริจาคให้กองทุนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ดังนั้นเมื่อคุณแม่ของเขาถามเขาในวันหนึ่งว่า "ตีพู หนูจะทำบุญบริจาคให้กองทุนได้มากเท่าไร?" เขาพร้อมตอบว่า "ยี่สิบห้ารูปีทุกเดือน" คุณแม่ของเขาไม่ได้ใส่ใจในคำตอบมากนัก จึงพูดว่า "หนูต้องคิดให้ดีก่อนตัดสินใจนะ หนูได้เงินเดือนละสามสิบรูปีไปโรงเรียน คือได้วันละหนึ่งรูปี ถ้าหนูทำบุญบริจาคให้กองทุนยี่สิบห้ารูปี หนูก็จะเหลือเพียงห้ารูปีสำหรับใช้ทั้งเดือนนะ" ตีพูยังคงยืนยันว่าเขาอยู่ได้ คุณแม่เขายังคงสงสัยต่อไปอีกว่า "หนูต้องเข้าใจนะ ว่าแม่จะไม่ให้หนูมากกว่าห้ารูปีต่อเดือน เงินที่เหลือของหนูจะถูกหักเข้ากองทุนหมด" ตีพูให้ความมั่นใจกับคุณแม่ของเขาว่าเขาเข้าใจดี

เรื่องจริงเกี่ยวกับการบริจาคให้กองทุนบาไฮ

แปดเดือนผ่านไปแต่ดีพวยังคงรักษาคำพูดของเขา เงินทำบุญบริจาคของเขาเข้ากองทุนบาไฮทุกเดือนตามคำสัญญา

133

เจตริน กำลังฟังบทสวดมนต์บาไฮทางวิทยุในขณะที่คุณแม่ของเขากำลังทำอาหารเช้า เธอชอบฟังบทสวดมนต์ทุกเช้า และคนที่ออกอากาศมิใช่อื่นใด แต่เป็นคุณครูที่สอนเธอที่โรงเรียน เป็นครูที่เธอรัก เช้าวันนี้หลังจากสวดมนต์เสร็จแล้ว เธอได้ยินบางอย่างที่มีกระทบจิตใจ ครูของเธอกล่าวว่ารายการสวดมนต์ภาคเช้านี้จะต้องยุติลงเนื่องจากว่าไม่มีเงินพอจะดำเนินการออกอากาศต่อ

เจตรินคิดถึงเงินหนึ่งดอลลาร์ที่มีอยู่ในกระเป๋า ซึ่งจะต้องนำไปซื้ออาหาร ขนมที่อร่อยๆ และน้ำผลไม้ แต่เธอตัดสินใจแล้วอย่างรวดเร็ว คือ ตัวเธอเอง เจตริน จะช่วยจ่ายค่าออกอากาศทางวิทยุของบาไฮเอง

134

เด็กๆ วัยระหว่าง 10-11 ขวบในชั้นเรียนในอิหร่านบอกกับครูของพวกเขาว่า พวกเขาต้องการทำบุญบริจาคให้กองทุนบาไฮเช่นกัน แต่พวกเขาไม่มีเงินเป็นของตนเอง ครูแนะนำว่ามีสองสามทางที่เด็กๆ จะสามารถออมเงินได้ ตัวอย่างเช่น ถ้าพวกเขาเดินทางไกลมาเรียน พวกเขาอาจตื่นเช้าหน่อยเพื่อเดินแทนที่จะขึ้นรถประจำทาง พวกเขาอาจจะประหยัดการใช้เครื่องเขียน ปากกา กระดาษและออมเงินที่ไม่ได้ใช้มาทำบุญบริจาคให้

เด็กๆ หลายคนมีฐานะยากจน แต่ทั้งหมดก็พยายามออมเงินเพื่อทำบุญบริจาคแก่กองทุน หนึ่งในจำนวนนั้นยากจนถึงขนาดที่วานี้ไปงอดออกมาจากรูขาดของรองเท้าที่เขาสวมใส่ เพื่อแก้ปัญหา เขาจึงเปลี่ยนใส่รองเท้ากลับกัน คือเท้าซ้ายใส่รองเท้าด้านขวา และเท้าขวาใส่รองเท้าด้านซ้าย กระนั้นเด็กคนนี้เป็นหนึ่งในบรรดาผู้ที่พัฒนานิสัยทำบุญบริจาคแม้จะเป็นเพียงน้อยนิดตามอัตภาพ

135

เย็นวันหนึ่งในงานฉลองสิบเก้าวัน มีคำแนะนำหลายข้อเกี่ยวกับการเพิ่มเงินแก่กองทุน ชายคนหนึ่งชี้ให้เห็นว่าเด็กๆ บาไฮก็ควรได้รับการสนับสนุนให้ทำบุญบริจาคสิ่งของที่ตนมีให้แก่กองทุน เขากล่าวว่า

"ตัวอย่างเช่น ถ้าเด็กต้องการใช้เงินซื้อไอศกรีม ควรมีคนเตือนให้เห็นว่าน่าจะไปใส่กล่องรับบริจาคจะดีกว่า"

เด็กหญิงเล็กๆ อายุสี่ขวบคนหนึ่งยกมือขึ้น เธอหันไปหาชายคนนั้นแล้วพูดอย่างตื่นเต้นว่า "คุณลุงพูดผิดแล้ว คุณลุงไม่ทราบหรือว่าไอศกรีมจะละลายในกล่อง"

136

หลายปีมาแล้วมีบางอย่างที่ดีมากเกิดขึ้นในชุมชนบาไฮในแอฟริกาซึ่งมีคนยากจนมาก

บาไฮเหล่านี้เฝ้ารอที่จะประกาศศาสนาในเมืองแต่มีเงินไม่พอ จากนั้น มีคนอธิบายในงานฉลองสืบแก้ววันเกี่ยวกับลักษณะทางธรรมของการทำบุญบริจาค และผลอันเลิศของการมีส่วนร่วมทำบุญบริจาคจากทุกคน เขาเล่าว่าท่านศาสนิกบาลกล่าวย้าหลายครั้งกับเราว่าถ้าเรารุกขื่นมารับใช้ด้วยความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน เหล่าเทพยดาจะออกมาช่วยเราและเราจะประหลาดใจกับพระพรและการรับรองที่เราจะได้รับ กล่าวกันว่า อำนาจทางจิตวิญญาณนั้นมาจากบาไฮในขณะที่ทุกคนร่วมกันทำบุญบริจาค ดังนั้น เงินทำบุญบริจาคหนึ่งร้อยดอลลาร์ที่ได้รับจากการร่วมทำบุญของทุกคนในชุมชนจึงดีกว่าหนึ่งพันดอลลาร์ที่ได้รับจากสองหรือสามคน

บาไฮในเมืองนั้นไม่เคยร่วมกันทำบุญบริจาคแก่กองทุนอย่างเต็มที่ แต่หลังจากที่ได้ทราบเกี่ยวกับ

อาณิสงค์และผลบุญของการบริจาคอย่างร่วมใจกันแล้ว พวกเขาตกลงว่าจะลองทำเย็นวันนั้นทุกคนในชุมชน แม้กระทั่งเด็กเล็กๆ ต่างทำบุญบริจาคร่วมกันด้วยการหยอดเงินลงในกล่องรับบริจาค

หลังจากที่เหรียญกึ่งยังยึดติดอยู่กับทางโลกได้นับเงินในกล่องแล้ว เกิดความไม่ประทับใจจำนวนเงินที่ได้รับบริจาค เขากล่าวอย่างถากถางว่า "ทุกคนในชุมชนของเราต่างช่วยกันทำบุญบริจาค และเราได้รวบรวมเงินได้ตั้งสามดอลลาร์กับอีกสิบเซ็นต์" แล้วพูดต่อว่า "ฉันคิดว่าเราคงจะไม่สามารถประกาศแนะนำศาสนาได้ด้วยเงินเพียงสามดอลลาร์กับอีกสิบเซ็นต์"

เด็กหนุ่มอายุราวสิบสองสิบสามปีลุกขึ้นและกล่าวตอบว่า "คุณเป็นแค่เหรียญกึ่ง แต่ยังมีเทพยดา ถ้าเหล่าเทพยดาตรัสว่าเราสามารถประกาศแนะนำศาสนาได้ด้วยเงินสามดอลลาร์กับอีกสิบเซ็นต์ เราก็จะทำได้"

ชุมชนปรึกษารื้อกันเกี่ยวกับว่าจะทำอย่างไรกับเงินสามดอลลาร์กับอีกสิบเซ็นต์ และตัดสินใจซื้อหนังสือให้ห้องสมุด เลขานุการซึ่งยังไม่ได้อ่านหนังสือเล่มนั้นนำหนังสือไปอ่านในรถประจำทางขณะเดินทางกลับบ้าน ที่ป้ายขึ้นลงแห่งหนึ่งมีชายคนหนึ่งเปียกฝนขึ้นมาและมองหาที่นั่ง มีที่นั่งเดียวเหลืออยู่ คือข้างๆเลขานุการ

ขณะที่เขานั่งลงเลขานุการก็ขยับตัวอย่างอึดอัด กล่าวว่าหนังสือจะเปียกน้ำที่หยดมาจากเสื้อฝน จากนั้นก็อ่านหนังสือต่อไปอย่างใจจดจ่อ ชายที่นั่งอยู่ข้างๆ ชายตามองดู

เรื่องจริงเกี่ยวกับการบริจาคให้กองทุนบาไฮ

หนังสือที่เธอกำลังอ่าน แล้วถามว่า "คุณกำลังอ่านอะไรอยู่?" เลขาธนาคารไม่ต้องการให้คนมาขัดจังหวะ จึงตอบว่า "อ่านหนังสือ" ชายคนนั้นไม่ยอมถอยจึงกล่าวต่อไปว่า "หนังสือน่าสนใจ ขอถามว่าเป็นหนังสือประเภทไหน?" เธอตอบว่า "ถ้าต้องการทราบก็ได้ เป็นหนังสือบาไฮ คุณคงทราบเกี่ยวกับศาสนาบาไฮมาบ้างแล้ว" เขาตอบว่า "ยังไม่เคย แต่อยากทราบว่าคืออะไร?" ทันใดนั้นเลขาธนาคารก็ตระหนักว่าเธอน่าจะใส่ใจคู่สนทนามากกว่านี้ เธอจึงเล่าให้เขาฟังเกี่ยวกับศาสนาบาไฮ เกี่ยวกับชุมชนเล็กๆ และความพยายามของชุมชนที่จะแนะนำคนในเมืองนี้ให้รู้จักกับข่าวสารอันประเสริฐของพระบาฮาอุลลาห์แต่ชุมชนนี้ไม่มีเงินพอจะทำเช่นนั้น เขาฟังด้วยความสนใจ จากนั้นเขาบอกกับเธอว่าเขาเป็นบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่ง เย็นวันนั้นภรรยาของเขาซึ่งตามปกติจะมารับเขากลับบ้านหลังจากงานเลิกได้โทรศัพท์มาบอกว่าลูกคนหนึ่งของเขาป่วยและเธอไม่สามารถมารับเขาได้ และนี่เป็นครั้งแรกในรอบหกหรือเจ็ดปีที่เขานั่งรถประจำทางกลับบ้าน เหตุนี้ชักนำให้เขาได้มานั่งข้างๆ เลขาธนาคาร

เขาขอยืมหนังสือเพื่อที่จะนำไปอ่านที่บ้าน เธอตอบว่าได้ หลังจากที่เขาค้นหนังสือให้แล้วเธอได้แนะนำเขากับชุมชนบาไฮ หนังสือให้ความประทับใจและเขาได้สัมผัสกับความจริงใจของบาไฮ ดังนั้นเขาจึงตกลงใจที่จะช่วยบาไฮศาสนิกชนดังนี้

เขาส่งนักข่าวและช่างภาพมาพบกับธรรมสภาบาไฮท้องถิ่น ผลก็คือมีการตีพิมพ์สองบทความเกี่ยวกับศาสนาบาไฮในหัวข้อ "ศาสนาใหม่ในเมือง" หลังจากนั้นเขาก็เขียนบทความเป็นชุด เริ่มด้วยศาสนาและจบลงที่พระบาฮาอุลลาห์ – พระผู้เป็นนายแห่งสวนองุ่นและคนเลี้ยงแกะแห่งมนุษยชาติ

เขาอนุญาตให้บาไฮใช้ห้องประชุมของสำนักพิมพ์ เป็นห้องใหญ่อยู่ที่ชั้นสองเพื่อใช้ประชุมเพื่อประกาศแนะนำศาสนา เขาส่งนักข่าวและช่างภาพมาถ่ายทำรายการทั้งหมดซึ่งเป็นความสำเร็จอันยิ่งใหญ่

เขาได้จัดให้บาไฮได้ออกรายการวิทยุและโทรทัศน์อย่างละสองรายการ

หากชุมชนบาไฮในเมืองนั้นจัดรายการของชายที่ขึ้นรถประจำทางคนนั้นด้วยตนเอง ชุมชนบาไฮจะต้องเสียค่าใช้จ่ายทั้งหมดหนึ่งหมื่นห้าพันดอลลาร์ พระพรไปรยปรายลงมายังพวกเขาเพราะว่าพวกเขาพร้อมแรงร่วมใจกันทำบุญบริจาคสามดอลลาร์กับอีกสิบเซ็นต์แก่กองทุน

จดหมายจากเพื่อนที่คุณรู้จัก

[A Letter From a Friend You Know]

137

เพื่อนที่รัก

นับแต่บรรพกาล ฉันได้รับใช้คนรับใช้ของพระบาฮาอูลลาห์ทั่วโลก ฉันสนับสนุนงานของศูนย์กลางศาสนาของพระบาฮาอูลลาห์ ฉันได้ช่วยผดุงงานของสถาบันบาไฮทั่วโลกของท่านพระหัตถ์ศาสนา ของคณะกรรมการที่ปรึกษาศาสนาภาคพื้นทวีป ของธรรมสภาบาไฮแห่งชาติของท่านอนุกรของธรรมสภาบาไฮท้องถิ่นและผู้ช่วย

ฉันถูกนำไปใช้สร้างโรงเรียน สักการสถานและศูนย์กลางบาไฮ และยังได้สนับสนุนครูเดินทางแนะนำศาสนาเต็มเวลาตลอดจนโครงการต่างๆ ฉันได้ส่งครูเดินทางแนะนำศาสนาไปยังภาคพื้นตะวันออกและตะวันตกของโลก ฉันสนับสนุนการประชุมระดับท้องถิ่น ระดับชาติและนานาชาติ ฉันดูแลตัวแทนบาไฮในสหประชาชาติและในองค์การเอกชนต่างๆ ฉันทำงานอย่างหนักทุกวันคืนตั้งแต่ต้นตลอดมา

เพื่อนๆ ที่รัก ฉันยื่นหยักรับการทดสอบจากคนหลายรุ่น ฉันได้มอบความหมายของแก่นแท้ของการดำรงอยู่แก่คนที่เฝ้ารอนับล้านๆ คน ฉันต้อนรับชายหญิงทุกชนชั้นสังคม เศรษฐกิจและเชื้อชาติที่กำลังค้นหาแหล่งที่พักหลังจากที่ค้นหาและเผชิญกับความไม่เที่ยงแท้แน่นอน ที่กำลังหาความสุขสงบ ความมั่นคงและเหตุผลของการมีชีวิตอยู่ เพื่อนที่รัก เพื่อที่ฉันจะรับใช้ต่อไปด้วยดี คุณจะต้องบำรุงเลี้ยงฉันเสมอเพื่อว่าฉันจะได้มีสุขภาพดีและได้รับใช้คุณตลอดไป เพื่อนที่รัก ฉันต้องการคุณดุจดังที่คุณก็ต้องการฉันเช่นกัน

จากเพื่อนของคุณ

กองทุนบาไฮ⁴¹

⁴¹ Reprinted from the *New Zealand Bahá'í News*, November, 1986

การอ้างอิง

[References]

BA	<i>Bahá'í Administration</i> (Bahá'í Publishing Trust, Wilmette, 1980)
BJ	<i>Bahá'í Journal</i> (United Kingdom, September 1991)
BN	<i>Bahá'í News</i>
HUQ	<i>Huqúqu'lláh, the Right of God</i> , compiled by the Research Department of the Universal House of Justice (revised edition: Bahá'í Publishing Trust, London, 1989)
LC	<i>Lifeblood of the Cause</i> , compiled by the Research Department of the Universal House of Justice (revised edition: Bahá'í Publishing Trust, London, 1989)
PUP	<i>Promulgation of Universal Peace</i> (second edition: Bahá'í Publishing Trust, Wilmette, 1982)
SW	<i>Star of the West</i>
SWA	<i>Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá</i> (Bahá'í World Centre, Haifa, 1982)

ผู้เขียนเรื่องให้หนังสือ

[Contributors]

Amatu'l-Bahá Rúhíyyih Khánum
Abbas, Christine
Afshin, Borhan
Amreliwala, Qulam-Husayn
Ani, Daoud
'Azizi, Ruhíyyih
Bainbridge, Agatha
Bidardel, Ghodratollah
Blake, Lisa
Campbell, Forbes
Deloomy, Rose
Esfahani, Ehsan
Farhangi, Rahmat
Ferguson, Karin
Furudi, Ardeshir Sarosh
Furutan, 'Ali-Akbar
Garcia, Gina
Garcia, Russ
Golden, Nell
Golmohammadi, Feridoun
Golmohammadi, Rohanieh Graves, Anita
Guatemala, National Spiritual Assembly of
Hancock, Max
Howe, Thomas
Javanmardi, Gulrukh
Jindal, Dolly
Kavelin, H. Borah
Kavelin, Flore
Khorsandian, Khorsand
Khianra, Dipchand
Kirmani, Salisa
Listmayer Chan, Janet
Ma'ani, Bahá'ieh
Marks, Evelyn

Mavaddat, Farshid
McGilligan, Janak
McKinley, Hugh
Mis bah, 'Abdu'llah
Mohajer, Barazandeh
Mojarradi, Shahla
Mojarradi, Shahrzad
Motlagh, Ahmad
Mortal, Paul
Munje, Harilal
Nakhjavanf, 'Alí'
Nakhjavani, Violette
Nelson, Dorothy
Nicke, Ursula
Nooreyazdan, Ruhi
Nooreyazdan, Sheriar
O'Toole, Brian
Rouhani, Varqa
Sabet-Sharghi, Minu
Saunders, Bruce
Schmelzle, Gertie
Sorabjee, Zena
Taylor, Brian
Thakre, Janbarao
Tulsi, Shahnaz
Vincent, Sarah
Waite, Sherman
Yigánigí, Surúsh
Yousifpour, Reza
Yousifpour, Roohangiz
Zabih, Muhtaram
Zucker, Siew Lian

เรื่องจริงเกี่ยวกับการบริจาคให้กองทุนบาไฮ

ปกหลัง [Back Cover]

